

23.05.82

45

TUẦN BÁO

CHÍNH NGHĨA

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM THỰC HIỆN

AVE
MARIA

Con dâng lời
chào mẹ

Thư từ, bài vở, ngân phiếu ủng hộ xin gửi về: **Chính Nghĩa Magazine**
Địa chỉ: 685 Singleton Road, San Jose, CA 95111 - Đ.T. (408) 224-8318

**CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.**

685 Singleton Road San Jose, CA 95111

(408) 224 - 8318

Ngày 20 tháng 5, 1987

Kính gửi: Đức Hồng Y Antonio Innocenti
Tổng Trưởng Thánh Bộ Giáo Sĩ
Tòa Thánh Vatican, Roma.

Trọng kính Đức Hồng Y,

Thay mặt Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, Giáo Phận San Jose, California, Hoa Kỳ, con chân thành cảm tạ Đức Hồng Y đã gửi cho con thư đề ngày 24 tháng 3, 1987, thông báo quyết định của Thánh Bộ Giáo Sĩ về thỉnh nguyện của Cộng Đồng chúng con.

Chúng con vô cùng cảm động khi được biết Thánh Bộ đã cứu xét kỹ càng ước vọng của giáo dân San Jose. Điều này chứng tỏ Giáo Hội Mẹ bao giờ cũng để ý săn sóc mọi đàn con dù là những đứa con tị nạn. Chúng con đã nhẫn nại đợi chờ vì Đức Hồng Y cho biết Đức Giám Mục DuMaine sẽ chuyển ý kiến của Thánh Bộ cho chúng con vào thời điểm và theo hình thức Ngài xét thấy thích nghi.

Ngày 5 tháng 5, 1987 Đức Giám Mục DuMaine đã trực tiếp gặp Ông Trần An Bài và con. Chúng con đã có dịp thảo luận riêng với Ngài nhiều lần, một cách cởi mở và thẳng thắn trong tình cha con và tinh thần xây dựng Giáo Hội. Do kết quả của việc chúng con chấp nhận tham gia Ủy Ban Hòa Giải do Đức Giám Mục thành lập, Đức Cha hứa sẽ thực hiện những điều sau đây: (1) Rút lại vụ tuyệt thông mà Ngài đã áp đặt trên chúng con vào ngày 18 tháng 8, 86; (2) Tái lập các Bí Tích và Mục Vụ bình thường bằng tiếng Việt Nam một cách đầy đủ và nhanh chóng; (3) Đặt tài lãnh đạo của chúng con vào việc phục vụ toàn thể Cộng Đồng hầu tạo sự đoàn kết và lớn mạnh cho Cộng Đồng. Chúng con ghi nhận sự ưu ái của Đức Giám Mục cũng như lòng nhân hậu của Đức Hồng Y đã tạo cơ hội cho Đức Cha và chúng con có dịp ngồi lại với nhau để giải quyết vấn đề vì quyền lợi tối thượng của Giáo Hội.

Đức Giám Mục DuMaine và chúng con đã ký một bản tuyên cáo chung vào ngày 10 tháng 5, 87 (bản sao đính kèm) và phổ biến cho toàn thể Cộng Đồng qua buổi họp báo ngày 12 tháng 5, 87 tại Tòa Giám Mục San Jose. Chúng con rất vui mừng về cuộc hòa giải này. Tuy nhiên, vấn đề còn đang gây nhiều khó khăn là nhiều giáo dân vẫn chống đối Cha Lưu Đình Dương trong chức vụ Chính Xứ. Con nhận thấy rằng Đức Giám Mục chú trọng đến khả năng của Cha Dương trong khi đó giáo dân đặt nặng giá trị tinh thần và tư cách của Linh Mục Chính Xứ trong vai trò lãnh đạo. Chúng con rất thông cảm với Cha Dương về những khó khăn Ngài phải đương đầu và sẽ cố gắng cộng tác với Đức Giám Mục trong việc tìm một giải pháp tốt đẹp hơn. Đức Giám Mục và chúng con nhìn nhận rằng sẽ không dễ dàng loại bỏ mọi hiểu lầm, xoa dịu mọi xúc động, và hàn gắn mọi tổn thương, nhưng đôi bên cương quyết theo đuổi những mục tiêu này vì ích lợi của Giáo Hội và toàn thể Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam. Chúng con hy vọng rằng toàn bộ vấn đề sẽ được giải quyết thỏa đáng trước ngày Đức Thánh Cha đến viếng thăm tiểu bang California này.

Xin Thánh Bộ nhận nơi đây lòng vâng phục và trung thành của chúng con đối với Giáo Hội và xin Đức Hồng Y cầu nguyện cho Cộng Đồng chúng con.

Trân trọng kính chào Đức Hồng Y trong Chúa Kitô.

Giuse Trần Công Thiện

Chủ Tịch

Bản sao kính gửi: — Đức Tổng Giám Mục Pio Laghi, Sứ Thần Tòa Thánh.
— Đức Giám Mục Pierre DuMaine

THÔNG CÁO ĐẶC BIỆT

v/v TỔ CHỨC THÁNH LỄ TẠ ƠN ĐỨC MẸ và CẨM TRẠI

Ủy Ban Mục Vụ trân trọng thông báo:

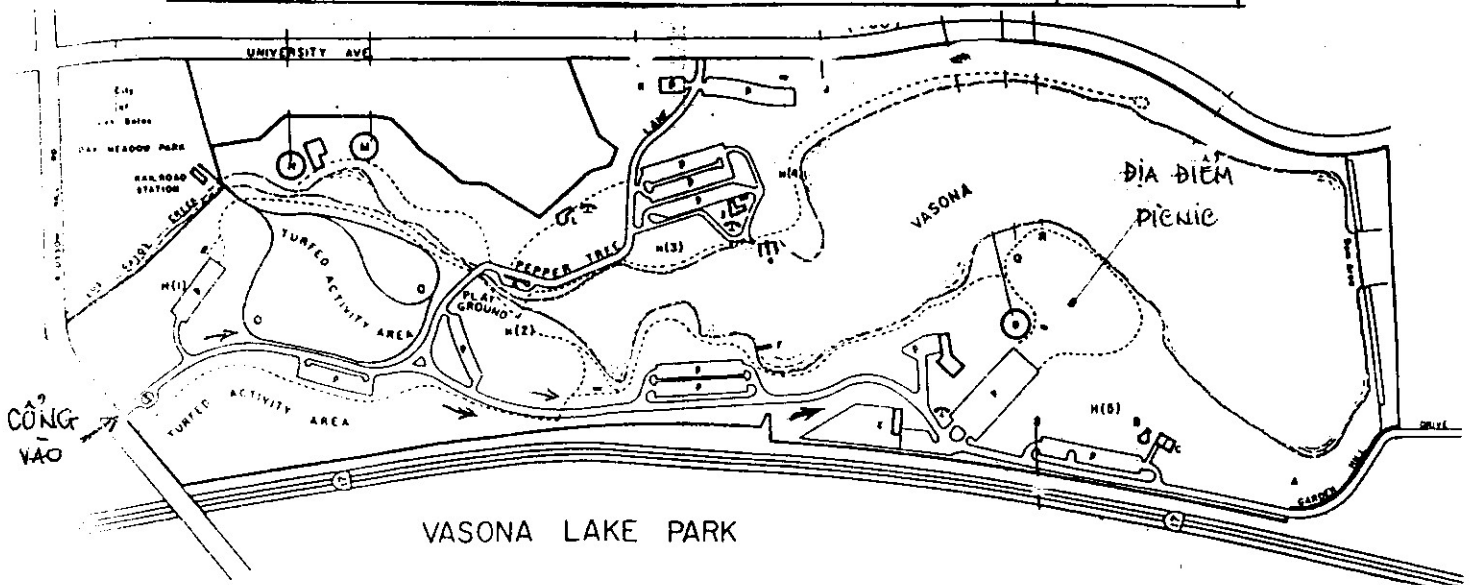
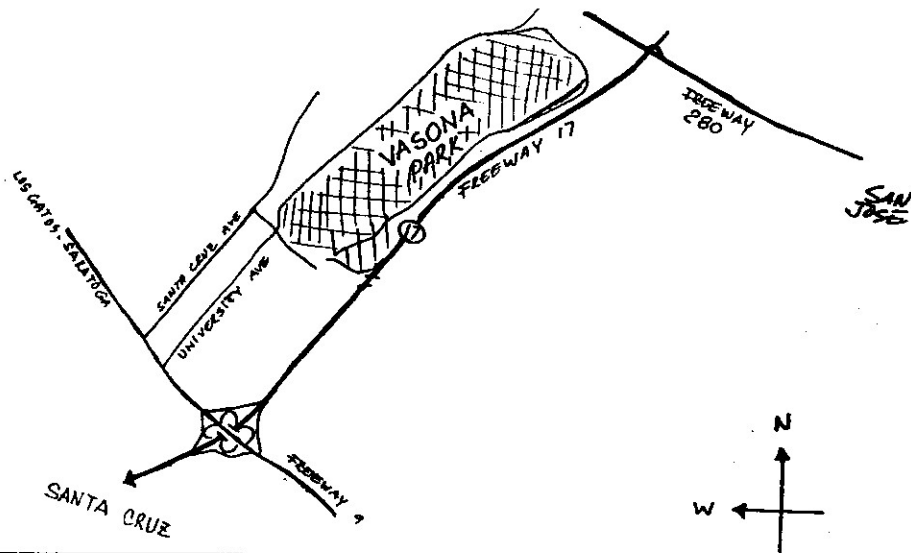
Nhằm cảm tạ Đức Mẹ đã ban nhiều hồng ân cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, đặc biệt là trong tháng Đức Mẹ, Cộng Đồng quyết định tham dự một thánh lễ tạ ơn vào lúc 10 giờ sáng Chúa Nhật, 24-5-1987 tại Công Viên Vasona Park, Los Gatos (bản đồ đính kèm).

Phối hợp tổ chức phần nghi lễ và phụng vụ là Hội Hướng Đạo và các Cựu Chứng Sinh. Sau Thánh Lễ là phần tiệc ngoài trời và văn nghệ giải trí kéo dài cho tới chiều.

Kính mời quý vị tham dự thật đông đảo.

Trưởng Ban Mục Vụ

CHÚ THÍCH: Mọi gia đình xin đem theo đầy đủ thức ăn và nước uống cho những người trong gia đình mình.

RÔMA ĐÃ LÊN TIẾNG

Tòa Thánh đã không hề phán đoán về Ông Trần Công Thiện hoặc Ông Trần An Bài, và Đức Giám Mục rút lại hình phạt và tuyệt thông mà không có thành kiến (không hề gây thiệt hại gì) cho địa vị của các Ông trong Giáo Hội và trong Cộng Đồng.

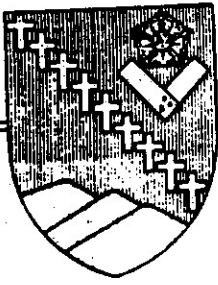
(Trích nguyên văn bản Tuyên Cáo Hòa Giải được ký kết giữa ĐGM Pierre DuMaine, Ông Trần Công Thiện và Ông Trần An Bài ngày 10-5-1987)

Chính Nghĩa Magazine

685 Singleton Road
San Jose, CA 95111

TO: _____
_____
_____

DIOCESE OF SAN JOSE

BẢN TUYÊN CÁO VỀ VIỆC HÒA GIẢI VÀ HỢP TÁC

Bản tuyên cáo về việc Hòa Giải và Hợp Tác này là thành quả của những cuộc hội họp trực tiếp và thẳng thắn giữa Đức Giám Mục Pierre DuMaine, Ông Trần công Thiện và Ông Trần an Bài.

Chúng tôi chia sẻ với nhau và với tất cả các giáo hữu Việt Nam của chúng tôi hai mục tiêu chính yếu sau đây:

1. Nhằm cung ứng hết mọi Bí Tích và Mục Vụ bằng tiếng Việt Nam theo phong tục và truyền thống Việt Nam như tại bất cứ Giáo Xứ nào.
2. Nhằm cung cấp các Linh Mục và các Thừa tác Viên tận tâm và có khả năng để cung ứng các Mục Vụ kể trên.

Chúng tôi nhìn nhận rằng việc chúng tôi cùng chung theo đuổi những mục tiêu kể trên đã gặp trở ngại do những sự hiểu lầm chung quanh vấn đề "Giáo Xứ Thế Nhân", và vấn đề Đức Giám Mục bổ nhiệm Cha Phaolô Dương làm Linh Mục Chánh Xứ. Chúng tôi cùng nhau bắt đầu mọi nỗ lực để loại bỏ những hiểu lầm qua các điều nhận xét sau đây:

1. Về các Bí Tích và Mục Vụ: Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo (theo Giáo Luật, là một bản Giáo Xứ (quasi-parish)) và một "Giáo Xứ Thế Nhân" đều cũng có một thẩm quyền và các nghĩa vụ giống như nhau để cung ứng các mục vụ đó. Đức Giám Mục nhìn nhận nguyện vọng của Giáo Dân muốn có một thể chế bền vững hơn của "Giáo Xứ Thế Nhân" và Ngài sẽ thiết lập một Giáo Xứ Thế Nhân sau khi đã có một kế hoạch tiến hành để minh định những đòi hỏi cho thể chế đó và những phương tiện để thỏa mãn những điều kiện cần thiết đó.
2. Về các Linh Mục và các Thừa tác Viên, Đức Giám Mục có trách nhiệm và toàn quyền bổ nhiệm và hỗ trợ một Linh Mục Chánh Xứ có đủ khả năng trọng chức vụ này. Ngài đã cẩn thận duyệt xét lại những điều phản đối và những ý kiến do Ông Bài và Ông Thiện trình bày một cách rõ ràng, liên quan đến việc bổ nhiệm Cha Phaolô Dương. Đức Giám Mục cũng đã duyệt xét lại những lý do riêng của Ngài về việc bổ nhiệm đó. Ngài không tìm thấy bằng chứng nào để nghi ngờ khả năng và quyết tâm của Cha Dương để phục vụ giáo dân và chiêm được lòng kính trọng, sự tín nhiệm và sự hợp tác của họ, nếu Cha được tự do thi hành chức vụ.

Ông Thiện và Ông Bài đã xác định lòng trung thành của các ông đối với Giáo Hội và đối với Đức Giám Mục. Hai ông đã làm tất cả những gì các ông xét thấy có bổn phận phải làm để trình Đức Giám Mục các ý kiến của giáo dân Việt Nam. Các ông cũng hướng về những mục tiêu và nhận xét nêu trên.

Đức Giám Mục DuMaine chấp nhận những cam kết này và rút lại hình phạt của Giáo Hội đã công bố cho ông Thiện và ông Bải vào ngày 18 tháng 8 năm 1986. Ông Thiện và ông Bải đã kháng cáo hình phạt này lên Tòa Thánh, và Tòa Thánh đã trả lời vào ngày 23 tháng 3 năm 1987 qua Thánh Bộ các Giáo Sĩ và tuyên bố rằng "hành động (của Đức Giám Mục) là đúng thủ tục Giáo Luật và vẫn thành sự và có hiệu lực". Quyết định của Tòa Thánh đã không hề phán đoán về ông Thiện hoặc ông Bải, và Đức Giám Mục

rút lại hình phạt mà không có thành kiến (không hề gây thiệt hại gì) cho địa vị của các ông trong Giáo Hội và trong Cộng Đồng.

Để theo đuổi những mục tiêu và những minh định này, Đức Giám Mục sẽ bổ nhiệm và triệu tập một Ủy Ban Hòa Giải, gồm các giáo hữu Việt Nam đại diện đầy đủ cho toàn thể Cộng Đồng, để đảm trách các phần vụ sau đây:

1. Giúp tái lập một lịch trình đầy đủ các Thành Lễ và Mục Vụ bằng tiếng Việt Nam tại Họ Đạo và các địa điểm Giáo Xứ khác;
2. Giúp tổ chức một Thành Lễ Hòa Giải do Cha Dương cử hành tại Họ Đạo trước sự hiện diện của Đức Giám Mục và với ông Thiện và ông Bải trong số các Thừa tác Viên phụng vụ như một dấu chỉ của sự Hòa Giải;
3. Đề nghị với Linh Mục Chánh Xứ một kế hoạch, với sự chấp thuận của Đức Giám Mục, về một Hội Đồng Mục Vụ để cố vấn và giúp đỡ Linh Mục Chánh Xứ trong việc cung ứng cho những nhu cầu của giáo dân;
4. Đề nghị lên Đức Giám Mục một kế hoạch thiết lập những điều kiện và những giai đoạn tiến tới việc nâng Họ Đạo lên qui chế một Giáo Xứ Thế Nhân.

Ông Thiện và ông Bải đã chấp nhận lời mời của Đức Giám Mục để tham gia Ủy Ban này. Đức Giám Mục sẽ tuyên bố những thành viên còn lại trong một tương lai rất gần. Đức Giám Mục đã không ấn định một thời biểu hay hạn kỳ nào cho 4 phần vụ kể trên, nhưng tất cả chúng tôi đều nhất quyết hoàn thành những phần vụ đó mà không trì hoãn một cách vô cơ.

Sự thỏa thuận của ông Thiện và ông Bải đối với nội dung của bản tuyên cáo này sẽ giúp tái lập các Bí Tích và Mục Vụ bình thường bằng tiếng Việt Nam càng sớm càng tốt, và đặt tài lãnh đạo của hai ông vào việc phục vụ toàn thể Cộng Đồng hầu tạo sự đoàn kết và lớn mạnh cho Cộng Đồng.

Trong khi chúng tôi khởi sự tiến hành việc Hòa Giải và Hợp Tác này, chúng tôi nhìn nhận rằng sẽ không dễ dàng loại bỏ mọi hiểu lầm, xoa dịu mọi xúc động, và hàn gắn mọi tổn thương, nhưng chúng tôi cương quyết theo đuổi những mục tiêu này vì ích lợi của Giáo Hội và của tất cả các tín hữu Việt Nam của chúng tôi.

(Nguyên văn bản Tuyên cáo đã được Đức Giám Mục Pierre DuMaine, ông Trần công Thiện, và ông Trần an Bải đồng ký tên với sự chứng kiến của Linh Mục Maurice Shea; và đề ngày 10 tháng 5 năm 1987)

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.

685 Singleton Road San Jose, CA 95111

(408) 224 - 8318

Ngày 20 tháng 5 năm 1987

Kính gửi: Ủy Ban Hòa Giải
Toà Giám Mục San Jose
7600-Y St. Joseph Ave.
Los Altos, CA 94022

Kính thưa quý vị:

Chúng tôi xin gửi đến quý vị lời chào mừng về trọng trách mới đề mang lại Hòa Bình cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam chúng tôi. Chúng tôi rất thấu hiểu sự hy sinh thời giờ và tài trí của quý vị trong công cuộc hòa giải này. Trọng trách này đang được cảm tạ và ghi nhớ, bởi vì công việc này rất là cao cả và tế nhị.

Trong nỗ lực chung để tiến đến một giải pháp cho Cộng Đồng, chúng tôi muốn khẳng định những điểm chính yếu sau đây để tiết kiệm thời giờ của quý vị. Chúng tôi muốn đi ngay vào vấn đề chính yếu thay vì phải phí thời gian vào những cuộc bàn cãi viên vông không phù hợp với thực trạng.

1/ Bất cứ một giải pháp xây dựng nào nhằm mang lại an bình cho Cộng Đồng đều được chúng tôi chấp nhận với hai điều kiện chính:

- a/ Tiến hành công việc nâng Ban-Giáo-Xứ Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo lên hàng Giáo Xứ Thế Nhân, vì Ban-Giáo-Xứ này đã hội đủ tất cả những điều kiện căn bản của một Giáo Xứ Thế Nhân như số giáo dân, linh mục, sinh hoạt, và yếu tố tại chánh.
- b/ Bổ nhiệm cấp thời một vị linh mục có "khả năng và đạo đức" để cung ứng những mục vụ cho giáo dân ngoại trừ LM Lưu Đình Dũng.

2/ Nếu quý vị cảm thấy rằng khả năng của quý vị không thể đạt hai điểm trên, chúng tôi đề nghị quý vị nên từ chức để bảo vệ uy tín của quý vị cũng như quyền lợi của Cộng Đồng. Những giải pháp không thực tế và phù hợp với tình trạng như chúng tôi mong đợi, đương nhiên bị chối từ. Trên thực tế, những giải pháp ấy chỉ gây thêm phiền hà và khó khăn, đồng thời không giải quyết được vấn đề.

Trên đây là những lời thành thật xin gửi đến quý vị. Chúc quý vị đạt được thành quả trong sứ mạng cao cả này.

Thân chào quý vị,

Nguyễn Trọng Cường, Thành Viên Ủy Ban Liên Lạc

cc: Đức Cha Pierre DuMaine, Giám Mục San Jose
Ông Trần Công Thiện, Chủ Tịch Ban Chấp Hành CĐCGVN
Ông Trần An Bài, Thành Viên Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình

LƯỢC DỊCH CÁC CÂU HỎI VÀ TRẢ LỜI TRONG CUỘC HỌP BÁO CỦA ĐGM DUMAINE, GS TRẦN CÔNG THIÊN VÀ TS. TRẦN AN BÀI

(tiếp theo)

PHÓNG VIÊN BÁO S.F. CHRONICLE:

Hỏi:

Thỉnh nguyện thành lập GXTN và xin rút lại lệnh bổ nhiệm linh mục Chính Xứ có thường xảy ra trong các địa phận hay không?

ĐGM:

Tôi xin lỗi phải trả lời rằng việc chống lại lệnh bổ nhiệm Linh mục Chính Xứ từ trước tới nay không phải là ít xảy ra mà lại rất thường. Dĩ nhiên giáo dân nào cũng có những khó khăn trong đời sống tôn giáo của họ và họ thường đề cập những vấn đề này đến LM Chánh Xứ. Riêng đối với tôi, thỉnh nguyện của giáo dân xin thay đổi LM Chánh Xứ không phải là bất bình thường. Quyết định của tôi trong trường hợp này cũng như những trường hợp khác là duyệt xét lại khả năng của cha chánh xứ qua những dữ kiện mà các đại diện giáo dân đã chuyển đạt. Một điểm khác thường trong trường hợp này là sự cao độ và lâu dài của các thỉnh nguyện đã lôi kéo được sự chú ý của báo chí, truyền thanh và truyền hình. Điều này rất hiếm xảy ra.

PHÓNG VIÊN ASSOCIATED PRESS.

Hỏi:

Các ông đã nhượng bộ những điểm nào để có được sự hòa giải ngày hôm nay và khi nào thì các ông nghĩ rằng cha Dương có thể về Họ Đạo được?

Ô Thiên:

Chúng tôi không nghĩ rằng chúng tôi đã nhượng bộ một điều khoản nào cả. Chúng tôi tin chắc rằng GXTN sẽ được thành lập cho CĐCGVN tại SJ trong một ngày rất gần và bây giờ chỉ còn lại thủ tục hành chánh mà thôi.

Về trường hợp Cha Dương, chúng tôi đã trình bày thẳng với ĐGM và với chính Cha Dương những khó khăn của Cha đối với giáo dân. Chúng

tôi nghĩ rằng Cha không thể cùng làm việc và được sự hợp tác của giáo dân. Chúng tôi cũng đã đề nghị thẳng với Cha để Cha xin từ chức hầu mang lại Hòa Bình cho Họ Đạo, và bây giờ là bốn phận và trách nhiệm của ĐGM. Chúng tôi đã làm tất cả những gì chúng tôi có thể làm được trong phạm vi quyền lợi và bốn phận.

Hỏi:

Liệu Cha Dương có về Họ Đạo được không?

Ô Thiên:

Cha Dương chưa bao giờ trở lại Họ Đạo sau 2 lần bị giáo dân ngăn chặn. Cổng Họ Đạo chúng tôi lúc nào cũng mở rộng. Vì vậy về hay không hoàn toàn tùy thuộc vào cha.

ĐGM:

Tôi nghĩ rằng chúng ta không nên suy đoán đã có sự nhượng bộ nào mà nên tìm hiểu đã có những thành quả nào. Việc thành lập một Ủy Ban Hòa Giải gồm có đại diện của mọi tầng lớp để họ có thể trực tiếp đối thoại và bày tỏ cảm tưởng của mình, xóa tan mọi hiểu lầm là một thành quả đáng kể hơn là tổ chức những buổi họp báo riêng rẽ.

Hỏi:

ĐC có nghĩ rằng Cha Dương có thể về Họ Đạo được không?

ĐGM:

Tôi chưa nghĩ đến vấn đề này và tôi cũng không tiên đoán được việc gì sẽ xảy ra. Tuy nhiên, đây là bốn phận và trách nhiệm mục vụ của cha Dương nên tôi xin dành câu trả lời cho cha. Việc đầu tiên mà chúng tôi mong muốn là tái lập những thánh lễ VN cũng như ban phát các bí tích tại Họ Đạo và tại những giáo xứ Mỹ khác. Ngày giờ và địa điểm của những chương trình phụng vụ còn tùy thuộc vào quyết định của Ủy Ban Hòa Giải.

PHÓNG VIÊN CỦA VIỆT NAM NHẬT BÁO (CÔ TUYẾT TRINH).

Hỏi:

Cuộc hòa giải giữa ĐGM và CĐCGVN tại SJ bắt nguồn từ lòng yêu mến hay do cuộc viếng thăm sắp đến của Đức Giáo Hoàng tại Mỹ Quốc?

ĐGM:

Sự hòa giải bắt nguồn từ tình thương và lòng yêu mến.

PHÓNG VIÊN TIN BIẾN (Ông PETER TRẦN KÍNH).

Hỏi:

1. Bản tuyên cáo có nói rằng ĐGM đã cẩn thận duyệt xét những điều phản đối và những ý kiến do Ô. Thiện và Ô. Bài trình bày một cách rõ ràng, liên quan đến việc bổ nhiệm cha Dương. ĐC cũng đã duyệt xét lại những lý do riêng của Ngài về việc bổ nhiệm này. Tuy nhiên, Ngài không tìm thấy bằng chứng nào để nghi ngờ khả năng của cha Dương v.v... Xin ĐC cho biết Ngài đã dựa trên yếu tố nào để phán đoán khả năng của Cha Dương trong chức vụ Chánh Xứ?

Theo sự hiểu biết của tôi, tài lãnh đạo và khả năng phụng vụ tùy thuộc vào cảm tình và sự hợp tác của dân chúng. ĐC nhận định như thế nào trong phương diện này?

2. Với tài lãnh đạo của hai ông, xin Ô. Thiện và Ô. Bài cho biết hai ông sẽ thuyết phục dân chúng như thế nào để tuân theo và tôn trọng những quyết nghị trong bản tuyên cáo này?

ĐGM:

Tôi đã có dịp nhận xét về sự hiểu biết và sự hòa hợp với giáo dân của Cha Dương khi Ngài đang làm việc cho địa phận. Tôi cũng đã nhận thấy khả năng phụng vụ cũng như lòng yêu mến của Ngài đối với giáo dân VN. Ngài sẵn sàng phục vụ họ. Những phản đối mà Ô. Thiện và Ô. Bài đã trình bày một cách trung thực đến tôi đều dựa trên những tin đồn. Tôi không tìm thấy một bằng chứng cụ thể nào. Trên thực tế, rất nhiều người trong giáo dân chưa có những liên hệ trực tiếp với Ngài. Họ chưa có kinh nghiệm về khả năng mục vụ của Cha. Vì thế tôi đã tuyên bố nếu Cha Dương được tự do điều hành công việc mục vụ của Ngài, Ngài sẽ thành công.

Ô. Bài:

Chúng tôi sẽ cố gắng trình bày cùng dân chúng

rằng chúng ta là những người công giáo chân chính. Vì thế hòa giải là phương cách hữu hiệu nhất để giải quyết bất cứ một vụ xung khắc nào. Hơn nữa sự hòa giải ngày hôm nay chắc chắn sẽ minh oan cho chúng tôi về những lời vu khống như là: chúng tôi đang có một âm mưu chính trị, chúng tôi đang chống lại giáo quyền, hoặc chúng tôi đang từ bỏ Giáo Hội. Ngược lại, chúng tôi luôn luôn trung thành với Giáo Hội và ĐGM. Chúng tôi chỉ xin Ngài cho phép chúng tôi được thờ phượng bằng ngôn ngữ riêng và ban cho chúng tôi một linh mục chánh xứ biết thương yêu Cộng Đồng.

Ô. Thiện:

Chúng tôi rất vui mừng và hãnh diện được bày tỏ lòng trung thành đối với Giáo Hội. Một lần nữa chúng tôi xin chân thành cảm ơn ĐC đã cho chúng tôi một cơ hội để chứng minh sự quyết tâm phục vụ Giáo Hội và Cộng Đồng. Kết quả của sự hòa giải còn tùy theo tương lai nhưng chúng tôi tin chắc rằng buổi hòa giải này sẽ gạt hái nhiều thành công rực rỡ.

PHÓNG VIÊN NHẬT BÁO DÂN VIỆT (Ô. NGUYỄN XUÂN PHÁC)

Hỏi:

Những cố gắng của hai Ô. Bài và Ô. Thiện để có sự hòa giải với địa phận đáng được chấp nhận. Tuy nhiên có rất nhiều người không thuộc về Cộng Đồng cũng như tôi thắc mắc rằng không hiểu tại sao hai ông đợi đến ngày hôm nay mới chịu ngồi xuống nói chuyện? Đúng lý ra hai ông đã phải làm công việc này 8 tháng về trước.

Ô. Thiện:

Chúng tôi nghĩ rằng tất cả mọi người ở đây đều biết rằng chúng tôi đã có nhiều lần cố gắng liên lạc trực tiếp với ĐGM từ nhiều tháng qua nhưng không có kết quả. Cuộc hòa giải ngày hôm nay là kết quả của lời mời trực tiếp của ĐGM. Đây là lần đầu tiên chúng tôi được tiếp xúc và bàn thảo trực tiếp với Ngài.

Hỏi:

Các ông đã được mời khi Cha Thiệp đến đây?

Ô. Thiện:

Không. Đây là một nguồn tin không chính xác và có ĐGM làm chứng cho sự việc này.

Ô. Bài:

Lý do mà chúng tôi phải đợi đến ngày hôm nay là của Tòa Giám Mục chỉ được mở ra sau khi có quyết định của Tòa Thánh.

ĐGM:

Tôi cũng xin được trả lời cho câu hỏi này vì có liên quan đến Tòa Giám Mục. Bản tuyên cáo có nói về sự thỏa thuận của chúng tôi trong việc ngồi lại để giải quyết tình trạng hiện tại. Tuy nhiên, tôi tiên đoán nhân dịp thảo luận về quyết định của Tòa Thánh, chúng tôi sẽ có cơ hội gặp gỡ và đàm luận. Chúng tôi không muốn hao tổn nghị lực và thời gian nữa để suy xét ai có lỗi trong vấn đề này. Tôi xin được nhấn mạnh điểm này đến các báo chí, truyền thanh và truyền hình. Mục tiêu chính của ba người chúng tôi là làm sao để mang lại kết quả cho bản tuyên cáo trong tương lai. Đây không phải là lúc chúng ta phán đoán ai đã làm gì và ai đã không làm gì.

PHÓNG VIÊN ĐÀI SỐ 7:

Hỏi:

ĐGM đã xác quyết việc bổ nhiệm Linh Mục Chánh Xứ của Ngài, và riêng các ông, các ông đã chứng tỏ tài lãnh đạo và ảnh hưởng của các ông không những riêng Cộng Đồng này mà còn đối với những Cộng Đồng khác. Tại sao các ông không dùng tài năng này để thuyết phục những người theo các ông hãy để cho Cha Dương một cơ hội trước khi chống đối?

Ô. Thiện:

Như chúng tôi đã trình bày, chúng tôi đã làm tất cả những gì có thể được với hết khả năng. Đây là quyền bổ nhiệm của ĐGM và chúng tôi tôn trọng quyết định ấy. Tuy nhiên chúng tôi nghĩ rằng Ngài nên thăm dò ý kiến giáo dân về việc bổ nhiệm, vì Linh Mục Chánh Xứ đến để phục vụ giáo dân và Cha phải cộng tác với họ trong công việc mục vụ.

Ô. Bài:

Tôi lúc nào cũng sẵn sàng làm bất cứ điều gì để mang lại Hòa Bình cho Địa Phận và cho Cộng Đồng. Nếu Cha Dương là người duy nhất có thể mang Hòa Bình đến cho giáo dân, tôi sẵn sàng thuyết phục họ chấp nhận.

PHÓNG VIÊN CỦA UPI:

Hỏi:

Nếu Cha Dương được trở về Họ Đạo và giáo dân vẫn không thể nào hợp tác được với Cha, Tòa

Giám Mục sẽ giải quyết như thế nào? Đức Cha có sẵn sàng bổ nhiệm Cha Chánh Xứ khác không?

ĐGM:

Tiên đoán những sự việc trong tương lai cũng như nhìn lại những gì trong quá khứ đều là những công việc vô ích. Tôi xin được miễn trả lời những giả thuyết trong tương lai.

PHÓNG VIÊN BÁO CHÍNH NGHĨA (Ô. ĐỖ VĂN HIẾN):

Hỏi:

Đã có bốn người bị bắt giữ trong cuộc tranh đấu này, mỗi bên hai người, và họ đang chờ ngày xét xử. Xin Đức Cha cho biết Ngài có dự tính can thiệp để có được một sự hòa giải hoàn toàn?

ĐGM:

Tôi không nhận được một tin tức gì cũng như không biết gì về những việc bắt giữ này. Tôi cần biết thêm chi tiết trước khi có ý kiến.

PHÓNG VIÊN NHẬT BÁO DÂN VIỆT (Ô. HIẾU TRẦN)

Hỏi:

Hai Ông Bài và Ông Thiện đã nhiều lần tuyên bố với công luận rằng hai ông không thể kiểm soát được tất cả giáo dân. Nếu trong tương lai, mặc dù 2 ông đã có ý định bắt đầu công việc hòa giải và thất bại, Đức Cha có ý định dùng thủ tục pháp lý hoặc bất cứ hành động nào không?

ĐGM:

Một lần nữa, tôi xin ông đọc lại bản tuyên cáo. Dĩ nhiên, việc kiểm soát tất cả những hành động của giáo dân đều có giới hạn. Ô. Bài và Ô. Thiện đã trình bày những khó khăn của 2 ông và tôi cũng đã nhận thức tài lãnh đạo và ảnh hưởng sâu rộng của 2 người. Nếu không có hai ông có lẽ nhiều tai biến trầm trọng hơn nữa, kể cả sự an toàn của chính cá nhân tôi. Tôi đã nhận biết được ảnh hưởng này và cả 3 chúng tôi đều không mong muốn gì hơn. Tôi cũng xin được miễn bàn đến những sự việc trong tương lai. Tuy nhiên kêu gọi đến pháp lý để giải quyết vấn đề là điều tôi rất e ngại và chỉ dùng đến khi không còn biện pháp nào nữa.

Hỏi:

Hai ông đã tuyên bố không kiểm soát được tất cả giáo dân và nhiều người cho rằng có nhân vật thứ ba đằng sau giật dây và kiểm soát. Nếu việc

hòa giải thất bại trong tương lai, hai ông có sẵn sàng tuyên bố từ chức trước công chúng hay không?

Ô. Bài:

Ngày hôm nay, chúng tôi nhìn vấn đề một cách rất lạc quan mà không bi quan như ông đã đề nghị. Chúng tôi hy vọng rằng mọi việc sẽ được giải quyết êm đẹp.

Ô. Thiện:

Nhìn vào những dữ kiện trong suốt 10 tháng tranh đấu của chúng tôi, nhiều người đã tiên đoán sẽ có những cuộc xô xát mãnh liệt xảy ra. Tuy nhiên, nếu ông nhìn vào những kết quả cho đến ngày hôm nay, ông có thể nhận xét được sự kiểm soát của chúng tôi.

PHÓNG VIÊN TUẦN BÁO CHÍNH NGHĨA (Ô. NGUYỄN TIÊN SINH):

Hỏi:

Ngoài Cha Dương, Đức Cha không nghĩ rằng có một linh mục VN nào khác có khả năng và tín nhiệm làm Cha Chánh Xứ Họ Đạo nữa hay không?

ĐGM:

Không một ai hoàn toàn và không chỉ riêng một ai xứng đáng trong bất cứ chức vụ nào. Tôi cũng không phải là người duy nhất có thể làm Giám Mục tại Địa Phận này. Trong vấn đề hiện tại, tôi bị giới hạn trong việc bổ nhiệm Cha Chánh Xứ vì các linh mục VN có khả năng rất ít. Riêng về Cha Dương, tôi nhận thấy Cha đã không được đối xử công bằng, Cha đã không có cơ hội nào để hoạt động cho Cộng Đồng. Tất cả những ý kiến đều dựa vào những lời đồn đãi. Tôi muốn tất cả những Linh Mục Chánh Xứ bổ nhiệm trong Giáo phận này phải được đối xử một cách công bằng và hợp lý.

PHÓNG VIÊN NHẬT BÁO DÂN VIỆT (Ô. NGUYỄN ĐẠT THỊNH):

Hỏi:

Tôi vừa mới đến từ Hawaii. Tôi nhận thấy rằng hai ông luôn luôn đề cao nguyên tắc bất bạo động, nhưng trên đường đến phòng họp báo tôi đã bị sỉ nhục bởi nhóm người chống đối. Bỏ qua hành động này, xin hai ông cho biết ý kiến về việc những bác sĩ, luật sư, thương gia đăng quảng cáo trên báo Dân Tộc đã bị đe dọa?

Ô. Bài:

Nếu ông mới đến từ Hawaii thì ai biết ông là ai để mà sỉ nhục. Hơn nữa, ông mới đến, làm sao ông biết được rằng những người này là thành viên của Cộng Đồng chúng tôi.

ĐGM:

Tôi xin lưu ý một điểm là các ông đến đây do lời mời của tôi. Những gì đã xảy ra sáng hôm nay hay trong quá khứ, tôi không muốn đề cập đến trong buổi họp này. Tất cả các câu hỏi phải liên quan đến bản tuyên cáo hòa giải.

PHÓNG VIÊN BÁO CHÍNH NGHĨA (Ô. ĐỖ VĂN HIỂN)

Hỏi:

Linh Mục Thiệp đã viết một bài rất dài về cuộc tranh đấu tại San Jose. Xin Đức Cha cho biết tại sao Ngài chỉ công bố bản tường trình vắn tắt và khi nào Đức Cha sẽ cho công bố bản tường trình dài này?

ĐGM:

Đây là bản tường trình duy nhất của Linh Mục Thiệp. Ngoài ra Cha Thiệp chỉ tường trình trực tiếp bằng miệng với tôi mà không có một văn kiện nào cả.

Buổi họp báo kết thúc vào lúc 11 giờ 45. Sau đó Đức Giám Mục DuMaine đã ra ngoài phòng họp để ban phép lành bằng tiếng Việt Nam cho các giáo dân thuộc Cộng Đồng.

Ngày 22 tháng 5, 1987.

Kính gửi: Đức Giám Mục Pierre DuMaine.
Giám Mục San Jose.
7600 - Y St. Joseph Ave.
Loa Altos, CA 94022.

v/v **Tư Cách bất xứng của Linh mục Lưu Đình Dương.**

Trọng kính Đức Cha:

Chúng con đính kèm đây tờ "Thông Tin" ngày 17/5/1987 do linh mục Phaolô Dương trong đó có đoạn viết về "Vạ Tuyệt Thông" như sau:

"Ngày 18 tháng 8 năm 1986, Đức Giám Mục Pierre DuMaine đã ra vạ tuyệt thông cho 2 ông Trần Công Thiện và Trần An Bài, vì đã cầm đầu nhóm giáo dân phá các Thánh Lễ, làm loạn trong Thánh Đường và chiếm đóng cơ sở Giáo Hội. Ông Thiện và ông Bài đã kháng cáo lên Tòa Thánh, Tòa Thánh, ngày 23 tháng 3 năm 1987, đã y án và tuyên bố rằng vạ tuyệt thông là hợp Giáo Luật, vẫn thành sự và vẫn hiệu lực.

Vì 2 ông đã hối cải nhận lỗi và cam kết giữ các điều kiện, nên Đức Giám Mục đã giải vạ tuyệt thông".

Trong phiên họp ngày 5-5-1987, Đức Cha đã xác quyết với chúng con rằng không ai có thể xuyên tạc lời lẽ của bản tuyên cáo liên quan đến vạ tuyệt thông được, đặc biệt là cha Dương. Vậy qua đoạn văn trên, chúng con xin kính trình Đức Cha những nhận xét sau đây:

1. Cha Dương nói rằng chúng con bị án vạ tuyệt thông *"vì đã cầm đầu nhóm giáo dân phá các thánh lễ, làm loạn trong Thánh Đường và chiếm đóng cơ sở Giáo Hội"*. Những lời lẽ này không được Đức Cha dùng trong thư đề ngày 18/8/86 khi ra án vạ tuyệt thông.

2. Cha Dương viết rằng: *"Tòa Thánh ngày 23/3/87 đã y án"* (Vạ Tuyệt Thông). Khi viết như vậy cha Dương đã bóp méo sự thật bằng cách gán ghép cho Tòa Thánh một công việc mà Tòa Thánh không hề làm; đó là "y án" vạ tuyệt thông. Thực sự trong bản tuyên cáo, Đức Cha và chúng con đã viết rằng: *"Quyết định của Tòa Thánh đã không hề phán đoán về ông Thiện hoặc ông Bài"*. Chúng con không nghĩ rằng cha Dương đã không đủ khả năng để hiểu câu văn này dù có liên quan chút ít đến giáo luật, nên chúng con phải kết luận rằng Ngài cố tình xuyên tạc bản tuyên cáo hòa giải.

3. Ngoài ra, cha Dương còn viết: Tòa Thánh *"tuyên bố rằng vạ tuyệt thông là hợp giáo luật, vẫn thành sự và vẫn hiệu lực"*. Trong khi đó, bản tuyên cáo chỉ nói về **hành động** của Đức Cha mà thôi.

4. Sau đó, cha Dương viết: *"vì 2 ông đã hối cải nhận lỗi và cam kết giữ các điều kiện, nên Đức Giám Mục đã giải vạ tuyệt thông"* Sự thực là chúng con chấp nhận lời mời của Đức Cha để gia nhập Ủy Ban Hòa Giải nên Đức Cha đã rút lại vạ tuyệt thông. Chúng con không rõ những **điều kiện** cha Dương nói ở đây là điều kiện gì và con đã **hối cải nhận lỗi** gì với Đức Cha. Tại sao, cha Dương lại công khai bịa đặt những vấn đề mà Đức Cha và chúng con không hề đề cập tới.

Kính thưa Đức Cha,

Trong buổi gặp gỡ giữa Đức Cha và chúng con, trước mặt cha Dương ngày 9/5/87, chúng con đã thẳng thắn trình bày những lỗi lầm của cha Dương để kết luận rằng cha Dương nên từ chức để cộng đồng chúng con được bình yên. Nhưng Đức Cha cho rằng chưa đủ bằng chứng. Nay chúng con xin trình Đức Cha thêm 2 bằng chứng:

a. Trước giờ họp báo ngày 12-5-87, cha Dương cùng với cha Cao Phương Kỳ tuy không giữ phận sự gì trong cuộc họp báo nhưng vì muốn chống đối sự hòa giải giữa Đức Cha và Cộng Đồng chúng con và muốn phá vỡ cuộc họp báo nên đã cố gắng gây rối loạn và khiêu khích giáo dân bạo động.

b. Qua tờ thông tin mới nhất nói trên, cha Dương đã công khai bóp méo và xuyên tạc bản tuyên cáo hòa giải.

Với những bằng chứng mới nhất và cụ thể này, chúng con kính xin Đức Cha cứu xét lại khả năng và tư cách của linh mục Phaolô Dương cùng với những bằng chứng trước đây, để Đức Cha có một hình ảnh toàn diện về một con người hiện đang là căn nguyên sự rối loạn trong địa phận San Jose.

Trân trọng kính chào Đức Cha trong Chúa Kitô.

BẢN TUYÊN CÁO HÒA GIẢI HỢP TÁC VÀ SỐ PHẬN LINH MỤC LƯU ĐÌNH DƯƠNG

Lê Quang Minh

Người ta đã phải chờ đợi sau gần cả năm trời với bao nhiêu biến động dồn dập với những lần bày tỏ quyết tâm của đàn chiên tị nạn lên vị chủ chăn tại giáo phận San Jose, với nội dung tuyệt mật của bức thư gửi từ Trung Tâm Quyền Lực của Giáo Hội Công Giáo La Mã đề ngày 23/3/87 gửi cho Đức Giám Mục DuMaine và người ta cũng phải chờ đợi kết quả của những phiên họp tối mật diễn ra giữa Đức Giám Mục DuMaine và những người lãnh đạo Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam là Giáo sư Trần Công Thiện và Tiến sĩ Trần An Bài, mãi đến ngày 12-5-87 người ta mới nhìn thấy được tiến bộ cụ thể của những vận động đấu tranh, những kết quả của những cuộc hòa đàm mật, những tương kính, tương nhượng đáng được đề cao giữa Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam và Đức Giám Mục DuMaine để cho ra đời một bản văn Lịch sử muôn đời đáng ghi nhớ. Bản văn này được ký kết sơ khởi lúc 4 giờ 50 phút chiều chủ nhật 10 tháng 5, 1987 giữa Đức Giám Mục DuMaine và Giáo sư Trần Công Thiện và Tiến sĩ Trần An Bài. Hơn giờ đồng hồ sau đó, bản văn lại được ký lần thứ 2 tại Tòa Giám Mục San Jose một cách chính thức. Và bây giờ người ta đã nhìn thấy ở bản văn đó một sự cảm thông, một sự hòa đồng, một sự hợp tác giữa Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam và Đức Giám Mục DuMaine. Nhưng điều mà giới quan sát ngạc nhiên và cho lạ lùng nhất là trong suốt văn bản lịch sử mang tên “**BẢN TUYÊN CÁO HÒA GIẢI VÀ HỢP TÁC GIỮA TÒA GIÁM MỤC VÀ CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM TẠI SAN JOSE**” đã không dành một điều khoản nào để xác định vai trò chính xứ của linh mục Lưu Đình Dương và ngay cả điều khoản CĐCGVN “giúp tổ chức một thánh lễ Hòa Giải cho cha Dương cử hành tại Họ Đạo trước sự hiện diện của Đức Giám Mục và với ông Thiện và ông Bài trong số các thừa tác viên phụng vụ như một dấu chỉ của sự Hòa Giải”. Người ta cũng đã không xác định vai trò chính xứ của cha Dương mà chỉ quan niệm cha Dương là một linh mục được mời về cùng với Đức Cha để tham dự một thánh lễ hòa

giải cho những đổ vỡ trước đây giữa linh mục Lưu Đình Dương và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại San Jose và bản văn cũng đã không dành một điều khoản nào quy định cho số phận tương lai của linh mục Lưu Đình Dương sau thánh lễ hòa giải đó tại Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam. Người ta thắc mắc sau thánh lễ đó, LM Dương sẽ đi đâu và làm gì?

Ở đây chúng tôi không có ý định tìm hiểu lý do tại sao những nhân vật quan trọng của Bản Tuyên Cáo này đã vô tình hay cố ý quên đi linh mục Lưu Đình Dương cùng số phận của Ngài mà chúng tôi chỉ muốn đưa ra những nhận xét và quan điểm của những người Công Giáo Việt Nam tại San Jose. Về quyền bính của Đức Giám Mục DuMaine và vị thế của linh mục Lưu Đình Dương trong Bản Giáo Xứ Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo.

I. VỀ QUYỀN BÍNH CỦA ĐỨC GIÁM MỤC

Đoạn 2 của Bản Tuyên Cáo Chung đã nhắc đến việc Đức Giám Mục có trách nhiệm và toàn quyền bổ nhiệm và hỗ trợ một linh mục Chính xứ có đủ khả năng trong chức vụ này. Tiến sĩ Trần An Bài cũng như Giáo sư Trần Công Thiện đã 2 lần trả lời cho các phóng viên ngoại quốc rằng hai ông đồng ý và thừa nhận quyền bính tối cao này của vị chủ chăn đàn chiên tại địa phận. Những người công giáo Việt Nam tại San Jose cũng đồng ý quan điểm trên bởi lẽ đâu có ai dám đi ngược lại quyền bính mà Thiên Chúa đã dành cho Hội Thánh và Hội Thánh đã ủy thác cho các vị Giám Mục.

Tuy nhiên, Hội Thánh đã dành điều 524 Giáo Luật để nhắc nhở các vị chủ chăn tại địa phận nên cứu xét, nghe ngóng, điều tra, hỏi ý kiến của Ban Chấp Hành hay những đại diện giáo dân về Linh mục Chính Xứ trước khi bổ nhiệm.

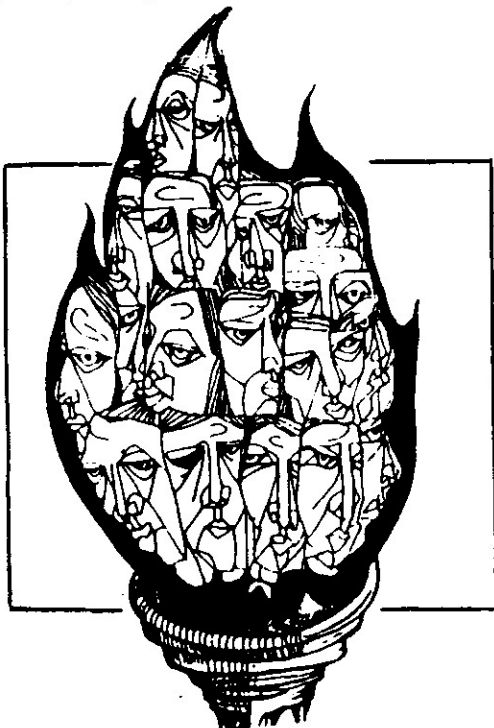
“Ut iudicium de idoneitate ferat, audiat vicarium foraneum aptasque investigationes peragat auditis, si casus ferat, certis presbyteris necnon christifidelibus laicis”.

Và mãi đến 10 tháng sau, Đức Giám Mục DuMaine mới bắt đầu chính thức lắng nghe những

tiếng nói thật lòng, những tiếng nói xây dựng của những người công giáo Việt Nam suốt đời thờ kính Thiên Chúa và trung thành với Giáo Hội.

Như chúng tôi đã minh xác quyền lựa chọn và bổ nhiệm linh mục Chính xứ là quyền tối thượng của Đức Giám Mục. Nhưng quyền bày tỏ và phát biểu quan điểm của người giáo dân về vị chính xứ đó vẫn là quyền của giáo dân. Mà thật ra đó cũng chẳng phải là một quyền thuần túy mà còn là bốn phận, bốn phận của người công giáo trung tín với Thiên Chúa phải trình bày thật những gì mà mình biết về vị chính xứ đó, về khả năng đạo đức để cho Hội Thánh của Chúa mãi mãi là một môi trường phát triển và bảo tồn Đức Tin. Bởi vậy người ta đã không lấy làm ngạc nhiên khi thấy suốt 10 tháng qua những người Công giáo Việt Nam tại San Jose đã liên tục phát biểu quan điểm của mình về linh mục Lưu Đình Dương bằng nhiều hình thức khác nhau. Và Đức Giám Mục DuMaine vẫn bảo là ngài chưa thấy có đầy đủ bằng chứng về sự thiếu khả năng và đức hạnh của Linh mục Lưu Đình Dương trong chức vụ Chính xứ.

Chúng tôi xin ghi nhận quan điểm đó của Ngài tuy nhiên chúng tôi, những người công giáo Việt Nam thuần thành nhất của Giáo Hội vẫn tiếp tục suy tầm thêm một số dữ kiện, một số bằng chứng để đạo đạt lên Ngài những ưu tư, những thất vọng của chúng tôi về cá nhân Linh mục Lưu Đình Dương trong chức vụ Chánh Xứ chỉ mang lại đổ vỡ hơn là hàn gắn, chia rẽ hơn là kết đoàn, thất bại hơn là thành công, tan nát hơn là xây dựng cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại đây.

VỊ THẾ CỦA LINH MỤC LƯU ĐÌNH DƯƠNG TRONG BẢN GIÁO XỨ NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO.

Ngay khi mới vừa được bổ nhiệm Chính xứ Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, linh mục Lưu Đình Dương đã xác nhận quy chế HQ ĐẠO (MISSION) đã quá đầy đủ nếu không muốn nói là dư thừa cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại đây. Linh mục Cao Phương Kỳ, cố vấn tối cao của linh mục Dương còn cấp tiến hơn khi thông dịch một số văn bản bằng Anh Văn sang Việt Ngữ muốn đổi lại chữ HQ ĐẠO (MISSION) sang TRUNG TÂM TRUYỀN GIÁO và vẫn hãnh diện về sự sáng chế từ ngữ thông dịch này.

Và sau hơn 2 năm thỉnh nguyện bằng nhiều hình thức khác nhau, tuyên cáo chung ngày 12 tháng 5 vừa qua được ký kết giữa Đức Giám Mục DuMaine và Giáo sư Trần Công Thiện cùng Tiến sĩ Trần An Bài đã xác định tâm tư và ước muốn của giáo dân về một Giáo Xứ Thể Nhân và Đức Giám Mục DuMaine đã đồng ý về sự thành lập một giáo xứ thể nhân như vậy cho người Việt Nam.

Ở tinh thần của bản Tuyên Cáo này người ta đã nhìn thấy ngay sự lúng túng của linh mục Dương trong thể chế mới của Bản Giáo Xứ. Bởi lẽ linh mục Dương là người ngay từ nguyên thủy đã không đồng ý và chống phá việc thành lập 1 Giáo Xứ Thể Nhân cho người tỵ nạn Việt Nam thì giờ đây sau những ngày tháng gay go vận động đấu tranh, thể chế của 1 giáo xứ thể nhân sẽ được thành lập thì làm sao vai trò chính xứ sẽ thích hợp được cho linh mục Dương.

Trước khi cuộc họp báo chung của Tòa Giám Mục San Jose và CĐCGVN khởi đầu theo như dự tính lúc 10 giờ sáng ngày 12/5/87 nhưng chính Linh mục Dương với sự hỗ trợ của cố vấn của ngài là linh mục Cao Phương Kỳ đã xúi giục và gây ra cảnh hỗn loạn trước giờ họp báo khiến cho cuộc họp báo phải trễ lại 25 phút.

Buổi tối và tức giận trước những tiến bộ và thỏa hiệp giữa Đức Giám Mục DuMaine và CĐCGVN San Jose, 3 ngày sau đó ngày 15/5 Linh mục Dương một lần nữa lại xúi giục nhóm ủng hộ ngài họp báo hô hoán là ngài và nhóm ủng hộ đã bị Đức Cha bán đứng. Sau đó họ đưa ra 4 điều kiện vô lý và buồn cười để đòi được ngồi vào ủy ban Hòa Giải.

Hai hành vi của linh mục Lưu Đình Dương trước và sau cuộc họp báo chung của Tòa Giám Mục và CĐCGVN San Jose đã minh chứng thêm

về sự thiếu đạo đức thiếu vắng phục Đấng Bản Quyền và thiếu lòng trung tín đối với Giáo Hội.

Chưa hết, chiều ngày 16/5, Linh mục Lưu Đình Dương lại cho phát hành một tờ THÔNG TIN lấy tên là CHÂN LÝ và ngay ở đầu trang 2, ngài lại diễn dịch, tìm cách giải thích sai lầm về hành vi giải vạ tuyệt thông cho giáo sư Trần Công Thiện và Tiến sĩ Trần An Bài.

Trang 2 của Bản Tuyên Cáo Chung trong phần giải vạ tuyệt thông có ghi như sau:

“Hành động của Đức Giám Mục là đúng thủ tục giáo luật và vẫn thành sự và có hiệu lực. Quyết định của Tòa Thánh đã không hề phán đoán về việc ông Thiện hoặc ông Bài, và Đức Giám Mục rút lại hình phạt mà không có thành kiến, không hề gây thiệt hại gì cho địa vị của các ông trong Giáo Hội và trong Cộng Đồng.”

Tòa Thánh minh xác là không phán quyết về cá nhân Đức Giám Mục DuMaine, Giáo sư Trần Công Thiện và Tiến sĩ Trần An Bài là sai hay đúng. – Đức Giám Mục cũng đã minh thị công bố rút lại hình phạt mà không có thành kiến. Vậy mà Linh mục Lưu Đình Dương đã cắt nghĩa sai lạc với dụng ý vừa trả thù cá nhân hai người lãnh đạo CĐCGVN San Jose, vừa tạo dựng một chiến thắng tưởng tượng với sự kiêu ngạo trần tục.

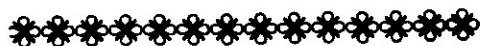
Hành động nhỏ mọn, thâm thù, kiêu ngạo, tự nó đã minh chứng sự phi đạo đức của linh mục Lưu Đình Dương thì làm sao chức Chính Xứ phù hợp được với Ngài.

Giáo Luật điều 529 đã quy định một trong những nghĩa vụ đầu tiên của Linh mục Chính Xứ: *“Officium pastoris sedulo ut adimpleat, parochus fideles suae curae commissos cognoscere satagat”.*

(Để có thể hoàn thành nghĩa vụ của mình, vị linh mục Chính Xứ nên cố gắng tìm hiểu các tín hữu những người đã được ủy thác cho Ngài sự chăm sóc)

Thế mà linh mục Lưu Đình Dương thay vì đến giáo dân để tìm hiểu và lo lắng cho giáo dân thì ngài lại lẩn tránh cắt nghĩa sai lạc về tư tưởng của Đức Giám Mục để trả thù giáo dân.

Tất cả những sự kiện đó đã minh chứng về sự thừa thãi vô dụng và bất xứng của linh mục Lưu Đình Dương trong chức vụ Chính Xứ **BẢN GIÁO XỨ NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO.**

NHỚ NGHE CON

*“Sang bên ấy, cố công mà đèn sách,
Đừng đua đòi, hư hỏng cả đời trai.*

*Nhớ quay về phá tan tành xiềng xích,
Mẹ trông con, hiu hắt thánng, năm dài!*

***

*Con phải nhớ đồng bào ta rên xiết,
Sống đọa đầy như một kiếp ngựa trâu.
Năm mươi triệu đồng bào Nam chí Bắc,
Ngóng con về, mòn mỏi suốt canh thâu*

***

*Đi đến đâu đừng quên thông tin tức,
Mẹ yên lòng, đỡ canh cánh về con.
Đừng vì Mẹ mà đêm dài thao thức,
Nhớ nghe con, Mẹ nguyện chúc, bình an”.*

***

*Từ buổi ấy cánh chim trời viễn xứ,
Vẫn ngày đêm gắng sức, cố miệt mài.
Tôi chẳng đáng xoay chiều vòng lịch sử,
Cũng bền gan, thỏa nguyện Mẹ van nài.*

***

*Thêm một lần đón Xuân đời lữ thứ,
Nhớ Mẹ hiền, xót bao triệu sinh linh.
Tôi phải về với cờ vàng, sọc đỏ,
Nối ân tình giữa trăm, triệu con tim.*

HOÀNG NGỌC VĂN

THẦN HỌC TRANH ĐẤU

(Theology of Struggle)

HỒ SINH GIANG TỬ

(tiếp theo)

Tóm tắt những kỳ trước:

Nhân cuộc tranh đấu của CĐ Công Giáo San Jose chúng tôi muốn tìm hiểu quan điểm thần học công giáo về vấn đề này như thế nào.

Trước hết chúng tôi phân biệt hai chữ tranh đấu khác với chữ tranh luận mà Tòa Giám Mục San Jose dùng để ám chỉ cuộc biến động này. Nó cũng khác với hai chữ tranh chấp mà Linh mục Nguyễn Đức Thiệp (thường được gọi lầm là Sứ Giả Tòa Thánh) dùng để làm sai lạc thực chất của cuộc biến động.

Một cuộc tranh đấu chính đáng dựa trên ba yếu tố căn bản: quyền lợi, quyền bính, và trật tự liên hệ.

Tranh đấu chính đáng thì bảo vệ quyền lợi hợp pháp. Cộng đồng San Jose tranh đấu cho có nhà thờ VN. Đó là quyền lợi thiêng liêng đã được Công đồng Vatican II, ĐGH Phaolo VI, Giáo Luật do ĐGH Gioan Phaolo ban hành 1983 xác nhận.

Tranh đấu chính đáng thì tôn trọng quyền bính nhưng lại chống đối những hình thức sai lạc trong việc sử dụng quyền bính ấy. Lãng quyền, lạm quyền, tiếm quyền là ba hình thức sai lạc chính. Không lập giáo xứ VN là lãng quyền chẳng khác gì Đức Giáo Hoàng Honorius (625-638) đã sao nhãng

bốn phận và bị rút phép thông công. Nếu có khác thì chỉ vì sự việc có tầm mức hệ trọng hơn kém mà thôi.

Đấng Bản Quyền đã lạm dụng quyền trong hành động vì không muốn nhìn nhận “quyền” của giáo dân để tìm một hình thức dung hòa, không muốn đối thoại với con chiên mà Công Đồng Vatican II đòi hỏi, không tham khảo với các giám mục đã lập giáo xứ VN để tìm phương thức tốt nhất cho sự thánh thiện của giáo hữu VN.

Người Công Giáo VN đã bị tiếm quyền vì nhà thờ là môi trường nuôi dưỡng phát huy ngày về của họ. Ngày xưa Giáo Hội lỗi lầm khi lên án Galileô vì đã tiếm quyền khoa học của nhà thiên văn chứng minh trái đất quay quanh mặt trời. Ngày nay các giáo dân cũng đang bị tiếm quyền “hồi hương” hoặc ít ra cản trở họ thi hành quyền đó.

Tranh đấu chính đáng thì bảo vệ trật tự. Đặc tính thứ ba này được soi sáng bởi mẫu gương chói lọi của Thánh Catarina Sienna. Thánh Nữ xuất thân từ một gia đình đông con, học thức không có, nhưng đã thành công đưa Tòa Thánh rời bỏ Avignon (Pháp) để trở lại Roma. Cuộc tranh đấu của San Jose nhằm đến trật tự nào và đã thành công tới đâu?

I. Thiết lập Giáo xứ thể nhân là một trật tự

Trật tự này được nhìn theo nhiều góc cạnh khác nhau sẽ mang theo những ý nghĩa đặc biệt. Để đọc giả hiểu vấn đề cách tận tường những ngõ ngách lắt léo bên trong mà chúng tôi sẽ phân tích, xin đọc kỹ 3 khoản giáo luật 515, 516, 518 liên hệ sau đây.

Khoản 515: 1. Giáo xứ là một cộng đoàn giáo hữu nhất định được thiết lập trên căn bản vững vàng có một nhà thờ riêng biệt; sự chăm sóc mục vụ được ủy cho một linh mục chánh sở như chủ chăn riêng của họ đặt dưới thẩm quyền của Giám Mục địa phận. 2. Chỉ Đức Giám Mục địa phận có đủ

thẩm quyền thiết lập, hủy bỏ, thay đổi giáo xứ; ngài không thiết lập, hủy bỏ, hoán chuyển hoặc thay đổi quan trọng một giáo xứ nào mà không lắng nghe hội đồng linh mục. 3. Một giáo xứ được thiết lập hợp pháp có giá trị pháp nhân theo luật định.

Khoản 516: “1. Trừ khi luật chỉ định thể khác, bán giáo xứ thì tương đương với giáo xứ; bán giáo xứ là một cộng đoàn dân Chúa rõ rệt có một nhà thờ riêng biệt được ủy thác cho một linh mục như cha xứ riêng của họ nhưng vì hoàn cảnh đặc biệt mà chưa thể nâng lên thành giáo xứ. 2. Khi một cộng đoàn không có thể được thiết lập là giáo xứ hay bán

giáo xứ thì Đức Giám Mục địa phận cung cấp mục vụ bằng đường lối khác”.

Và khoản 518: “Theo luật chung, giáo xứ có tính cách đối địa, là bao gồm tất cả mọi giáo hữu trong một phần đất nhất định; tuy vậy bất cứ khi nào xét được là hữu ích, **giáo xứ thể nhân** phải được thiết lập căn cứ trên nghi lễ, ngôn ngữ, sắc dân của giáo hữu trong một địa phương hay bằng cứ vào yếu tố xác định khác”.

Ba khoản giáo luật này đưa chúng ta vào những nhận định sau:

a. **Giáo xứ** là một pháp nhân **vững bền** (khoản 515,3). Mọi quyền lợi nghĩa vụ đều đã được ấn định bởi luật chứ không lệ thuộc vào sự đổi thay tùy ý của Giám Mục địa phận. Nói rằng vững bền bởi vì muốn hủy bỏ, thay đổi giáo xứ đã được thiết lập là vấn đề lớn lao của địa phận cần phải nghiên cứu tỉ mỉ và khó khăn.

b. **Giáo xứ** được bao gồm **5 yếu tố**: 1. Một phần đất của địa phận (*giáo xứ đối địa*) hay một đoàn tín hữu trong một địa phương qui tụ lại vì nghi lễ, ngôn ngữ, sắc dân... (*giáo xứ thể nhân*). 2. Có một nhà thờ riêng. 3. Có một số giáo hữu nhất định. 4. Có một cha xứ được bổ nhiệm riêng biệt cho họ. 5. Nhu cầu mục vụ là sinh hoạt chính yếu có khả năng quyết định việc thành lập (khoản 515,1).

c. **Giáo xứ thông thường** là đối địa nhưng vì nhu cầu mục vụ thì được phép lập **giáo xứ thể nhân** tức giáo xứ dành riêng cho một lớp người tụ họp lại theo nghi lễ, ngôn ngữ, sắc dân hay một lý do nào khác như sinh viên chẳng hạn (khoản 518).

d. Khi chưa thể thiết lập một cộng đoàn thành giáo xứ thì thiết lập một **bán giáo xứ** (quasi-parish). Bán giáo xứ tương đương với giáo xứ nhưng vì lý do chưa hội đủ các điều kiện như nơi ở của cha xứ, thiếu nguồn tài chánh đầy đủ và bảo đảm. **Nhưng khi hội đủ các điều kiện ấy thì được nâng lên giáo xứ** (khoản 516,1)

e. Vì lý do nào đó một cộng đoàn không thể lập thành giáo xứ hay bán giáo xứ thì Đức Giám Mục cung cấp mục vụ dưới hình thức khác. Những hình thức khác đây có thể là:

— Trung tâm mục vụ (pastoral center) theo như văn thư 31-5-84.

— Giáo điểm truyền giáo (catholic mission) theo văn thư 25/6/85. Thành thực mà nói muốn dịch cho đúng tinh thần truyền thống Việt Nam thì chữ *Catholic Mission* phải dịch là *giáo điểm truyền giáo* mà Báo Dân Chúa đã dịch (xem Dân Chúa 1/87 tr. 21...). Danh từ này mang ý nghĩa thật đau đớn cho cộng đồng San Jose vì nó chỉ dùng cho những nơi

đang hoạt động truyền giáo tức những nơi nhiều lương dân chứ không dùng cho một cộng đoàn với cả 7,000 giáo dân. Lúc bấy giờ Cha Nguyễn Văn Tịnh hoan hỉ đón nhận danh từ này mà không tiếp tục tranh đấu nữa vì Cha Tịnh và giáo dân San Jose an hòa. Nhưng nói cho cùng danh từ *trung tâm mục vụ* hay *giáo điểm truyền giáo* hay *họ đạo* hoặc có viết là *giáo điểm mục vụ* (pastoral mission) trong thư gửi Cha Dương tháng 6-86 thì thực chất chỉ là một, tức thuộc loại cơ cấu thứ ba, không có tên hay có muôn vàn tên cũng vậy.

— Hoặc nói rằng họ đạo được hưởng qui chế bán giáo xứ thì cũng giống như nói trung tâm mục vụ được hưởng qui chế bán giáo xứ nghĩa là có cha xứ, có sự chăm sóc nhu cầu mục vụ. Thực tế thì nó ở trong trường hợp khi cộng đoàn ấy không thể thiết lập giáo xứ hay bán giáo xứ (Khoản 516,2) tức là cơ cấu không tên số 3 sau giáo xứ và bán giáo xứ. Bảo rằng Họ Đạo không được nói đến trong giáo luật 1983 thì vừa đúng và cũng không đúng. **Đúng** vì không có chữ **catholic mission** trong giáo luật, và **không đúng** vì chữ **catholic mission** được hiểu trong giáo luật 516,2 qua kiểu nói “**bằng phương tiện khác**” (in another manner).

Trong lần họp báo 12-5-87 giữa Đức Giám Mục DuMaine, giáo sư Trần Công Thiện và Tiến Sĩ Trần An Bài cho thấy một sự nhượng bộ mới của Đức Giám Mục mà lý do thầm kín là Tòa Thánh khéo léo nhắc nhở Đức Giám Mục San Jose nên xuống thang tìm sự hòa giải hơn là leo thang phát

triển quyền uy. Nói rằng xuống thang bởi theo văn thư cũ 12-8-86 đặt điều kiện để khỏi mắc án tuyệt thông là: 1. Hai ông phải sửa sai những xuyên tạc về chính sách mục vụ của Đức Cha, 2. nhận Cha Dương là Cha sở và 3. khuyến dụ những ai đã tin và theo hai ông ngưng tất cả những chống phá đến bí tích và mục vụ cho người Công Giáo Việt Nam.

Nhưng trong bản tuyên bố 12-5-87 thì Đức Giám Mục không đòi ông Thiện và ông Bài phải nhận Cha Dương làm Cha Sở, hoặc chấm dứt báo Chính Nghĩa được coi như phương tiện tuyên truyền, sinh hoạt tranh đấu và cũng không đòi hỏi các ông ngưng những sinh hoạt quá khứ như điều kiện tiên quyết để giải vạ tuyệt thông mà **chỉ đòi tham gia Ủy Ban Hòa Giải** để cùng Đức Giám Mục giải quyết tình trạng hiện tại.

Niềm vui đến cho cộng đồng San Jose là ở **thái độ mới** hơn là những quyết định mới vì thực ra chưa có một quyết định nào chính thức trả lời cho hai đòi hỏi của giáo dân:

— thiết lập giáo xứ thể nhân (Yes Personal parish)

— và thay thế cha xứ mới, không còn là LM Lưu Đình Dương (No Fr. Dương)

Bây giờ là lúc họ-đạo-bán-giáo-xứ Nữ Vương ấy đã hội đủ điều kiện để thành giáo xứ chính thức.

Lập luận rằng: giáo dân thiếu 22 ngàn dollars nên Tòa Giám Mục chưa thể lập giáo xứ là một quả quyết mà không có chứng minh. Tất cả giáo dân và ban chấp hành cộng đồng không biết Tòa Giám Mục đã tiêu 22 ngàn vào vấn đề gì. Vì vậy Tòa Giám Mục có bốn phạm minh bạch hóa số tiền này cho công luận. Nếu không thì đây chỉ là số tiền chi dùng trong Tòa Giám Mục lại chuyển về tiền chi tiêu cho Họ Đạo. Đàng khác ngày Cha Tịnh ra đi, trương mục của Họ Đạo còn khoảng 65 ngàn dollars. Giáo dân sẵn sàng dùng ngân khoản này để thanh toán 22 ngàn cho địa phận, hầu chứng minh tài chánh của Họ Đạo đã đầy đủ, tự túc, tự cường được.

Lập luận rằng: Linh mục chánh xứ cần trình bày cho Đức Giám Mục những lượng định về nhu cầu mục vụ, về cơ sở và tài chánh (Văn thư Giám Mục 5-12-1986) chỉ là một cách hoãn binh chi kế.

Đây không phải lần đầu tiên Địa phận San Jose nói loanh quanh với giáo dân Việt Nam. Trở lại với không khí 84-85. Khi Đức Giám Mục công bố văn thư lập Trung Tâm Mục Vụ (pastoral center) dân chúng nổi lên chống đối. Nhưng khi đặt tên cho là giáo điểm truyền giáo (catholic mission: họ đạo) mà bản dịch gọi là họ đạo hiểu là sau sẽ lập giáo xứ. Lại nữa Cha Tịnh không còn là cha tuyên úy mà được

nâng lên tước vị cha xứ. Dân nghe quen tai nên im lặng. Thực chất, Trung tâm mục vụ hay họ đạo đều thuộc loại cơ cấu không tên số 3 và cha tuyên úy và cha xứ cũng bằng ấy năng quyền.

Giới quan sát nhận rằng vụ Đức Giáo Hoàng ghé San Francisco vào tháng 9/87 là cơ hội ngàn vàng, cộng đồng cần phải làm một cái gì cho Đức Thánh Cha nhìn thấy cảnh người công giáo Việt Nam tại San Jose bị Tòa Giám Mục bạc đãi, Đức Thánh Cha phải có hành động quyết liệt. Bởi vì tâm hồn của Đức Thánh Cha đề cao nhân quyền, thương phận người thiếu may mắn lại đã đến viếng thăm trại tỵ nạn Việt Nam ở Thái Lan 1985 và kêu gọi thế giới giúp người tỵ nạn thì không thể thờ ơ khi mà tận mắt Ngài chứng kiến những cảnh đọa đày của giáo dân Việt Nam tại San Jose.

Tòa Giám Mục đã từng lập luận rằng: Cần có cơ sở lớn hơn cùng một khu vực rộng rãi cho một số đông giáo dân vì thế phải có thời gian. Nhưng lý lẽ này không phù hợp với hoàn cảnh của người tỵ nạn. Người tỵ nạn có nhà thờ, có giáo dân, có nhu cầu, có cha sở, có tài chánh đầy đủ thì Đức Giám Mục có bốn phạm phải lập giáo xứ thể nhân cho họ. Nhà thờ của tỵ nạn nhỏ, thì trong bước phôi thai, 3 linh mục của họ sẽ làm 5 thánh lễ hay 10 thánh hay 15 thánh lễ nếu cần, tổ chức cho họ từ chiều thứ 7 đến đêm chủ nhật, có sao đâu! Người địa phương có thể sắm quần áo mặc tiền ở những siêu thị Macys, Emporium... nhưng người tỵ nạn thì đến Salvation Army để mua quần áo rẻ mạt nhưng cũng đủ che tấm thân của họ. Lấy tiêu chuẩn của người địa phương để áp đặt vào người tỵ nạn là một lối cư xử bất công và phi lý, là dụng tâm làm nản lòng đạo đức của người Việt nam, làm cho họ thất vọng và buông xuôi theo ý đồ “hội nhập”. Cộng đồng San Jose đã trưởng thành qua những võ đòn của Bê trên nên họ tranh đấu cho bằng được để Tòa Giám Mục

trả về cho Caesar những gì của Caesar và trả về giáo dân Việt Nam những gì của giáo dân Việt Nam.

Giáo dân Việt Nam có gì? Có nhân quyền phát xuất do nhiên luật (natural law) ấn định mà Tòa Giám Mục phải tôn trọng thì hành hay ít ra là không được phép cản trở: tức là **quyền tỵ nạn và quyền hồi hương**. Ngày Chúa nhật 3-5-87 mới đây trong chuyến viếng thăm mục vụ Tây Đức, Đức Giáo Hoàng Phaolo phong chân phước cho một linh mục người Đức đã đứng lên tranh đấu chống Đức Quốc Xã. Trong bản phong thánh, ĐGH có nói:

— “Ở đâu Thiên Chúa và luật của Ngài không được tôn trọng thì nhân quyền cũng không được tôn trọng.”

Sau câu nói này 85,000 người vỗ tay tán thưởng nhiệt liệt Đức Giáo Hoàng tại vận động trường Munich. Câu nói đưa chúng ta về San Jose để có một đảo đề rất ý nghĩa:

— Ở đâu nhân quyền không được tôn trọng thì ở đấy Thiên Chúa và luật của Ngài cũng không được tôn trọng.

Thực vậy, theo thiên luật (divine law), đạo đức được lớn lên trong truyền thống, đức tin được nuôi dưỡng trong tập thể tức qui tụ quanh nhà thờ bản xứ của người tỵ nạn. Và dù giáo luật (church law, canon law) chiếu theo điều 518 chỉ thị cho Giám Mục thiết lập giáo xứ cho người tỵ nạn thì Đức Giám Mục tìm nhiều cách để hoãn binh chi kế, thì hỏi rằng luật Chúa, đạo đức có được tôn trọng hay không?

Vì vậy, cuộc tranh đấu của Cộng đồng San Jose là để tạo trật tự. Cái trật tự được Chúa thiết lập theo bậc thang **nhiên luật - thiên luật - giáo luật**.

Cuộc đấu tranh của giáo dân San Jose đã đến giai đoạn không chấp nhận chần chờ, không chấp nhận kế hoạch, không chấp nhận dự án, không chấp nhận lượng định. Vì, tất cả đều đã có, tất cả đều rõ ràng. “To be or not to be, that is the question”. Đã đến lúc lá bài tẩy được đặt ra: thiết lập hay không thiết lập giáo xứ, đó là vấn đề. Người Công giáo San Jose đã hiểu các chiến thuật của Địa phận San Jose nên họ không bị ru ngủ như năm 85 nữa. Dù ông Thiện, ông Bài có được giải và tuyệt thông thì nhiệt độ đấu tranh sẽ không giảm bớt nhưng lại gia tăng cho kịp thời điểm rất tốt cho Cộng đồng Công giáo San Jose: Ngày Đức Thánh Cha về thăm San Francisco, giáo phận cũ của bản giáo xứ Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo. Chúng ta có quyền chờ đợi những diễn tiến mới đầy hứa hẹn cho Cộng đồng mà buổi họp báo 12-5-87 báo hiệu một khúc quanh mới.

(còn nữa)

NỖ LÒNG CHINH PHỤ

*Vợ chồng xa cách bấy nay,
Ôm con héo hắt, tháng ngày đợi mong,
Năm canh thao thức chốc mòn,
Bóng chim tăm cá ruổi rong mỗi mồn.
Người xưa đứng đợi đầu non,
Biển thành tượng đá bé con đợi chồng.
Xuân đi, thu lại, sang đông,
Cánh chim biển biệt, luống công đợi chờ.
Chân trời góc bể bơ vơ,
Thấu chẳng vợ dại, con thơ đứng ngồi!?
Tủi thân bèo giạt, hoa trôi,
Tắm lòng riêng đợi một người mãi đi.
Anh ơi mau sớm trở về,
Lời ong chớ ngại, tiếng ve chớ màng.
Bà cô, ông chú gian ngoan,
Xâm xì dư luận cố ngăn duyên mình.
Thế gian máu chảy ruột mềm,
Cớ sao lại muốn phượng loan chia lìa!?*

***

*Ngọn đèn hiu hắt canh khuya
Nỉ non tiếng đế như chia khối sầu,
Bao giờ nổi lại nhịp cầu,
Để cho vợ Á chồng Âu tương phùng???*

LÊ THỊ NHU HOA

TRẢ LỜI BÀI

'Tại San Jose, cuộc nổi loạn đã biến thành phản loạn' trong Công Giáo Thời Luận

ĐỖ VĂN HIẾN

Đây là lần thứ hai tôi viết bài góp ý với Công Giáo Thời Luận. Lần thứ nhất là khi CGTL, trong số 6, tháng 10-1986, đăng bài 'Giáo dân San Jose Nổi Loạn'. Dịp đó tôi có gửi bài thẳng cho CGTL xin đăng; nhưng bài của tôi không được đăng. Vì vậy lần này tôi gửi bài và xin đăng trong Chính Nghĩa.

Công Giáo Thời Luận, nơi trang 5 mỗi số, đều chạy một hàng 'tít' lớn lời Phúc Âm, thánh Gioan 18 câu 23: "NẾU TA NÓI SAI, HÃY CHỨNG MINH SAI Ở CHỖ NÀO, NẾU TA NÓI PHẢI, TẠI SAO ĐÁNH TA". Đọc câu này, tôi có cảm tưởng là CGTL muốn mượn lời Chúa để áp dụng cho mình, hiên ngang thánh thức bất cứ ai chứng minh được có điều nào sai đăng trong CGTL. Nếu quả thật đó là chủ ý của CGTL thì tôi nghĩ rằng CGTL đã quá tự phụ, đã đi quá xa phạm vi thông thường của một người, của một tờ báo; vì cho dù thông thái, giỏi giang, thánh thiện đến đâu đi nữa, ai mà dám tự phụ không bao giờ sai lầm. Thánh Phaolô đã cảnh cáo những kẻ tự phụ rằng: "Ai tưởng mình đứng vững thì hãy lo kéo ngã". Điều khác biệt giữa hai người tốt và xấu ở chỗ là khi sai, người tốt dám tự nhận là mình sai và cố gắng sửa chữa, còn người xấu thì dù biết mình sai cũng cố chấp. Người Mỹ có câu: "Người khôn thì biết nhận lỗi mình, còn người dại thì bào chữa lỗi mình" (Wise men admit their mistakes, fools defend them).

Trong bài này, tôi muốn chứng minh là CGTL đã sai lầm trong bài bình luận 'Tại giáo phận San Jose, cuộc nổi loạn đã biến thành phản loạn' (CGTL số 12, tháng 4, 1987) (Báo ra quá muộn. Ngày 11-5-87 tôi mới nhận được).

Đã là người làm báo chuyên nghiệp của bất cứ tờ báo nào, ai cũng phải biết về vai trò và trách nhiệm của mình. Trách nhiệm đó đặt trên căn bản: **Tin tức đúng, ý nghĩ sáng suốt và phán đoán hợp lý.** Bởi vậy, muốn chứng minh với độc giả là tin tức

mình đưa ra là đúng, là trung thực thì kẻ viết bài phải nêu rõ xuất xứ của nó. Nếu không thì tin đó không có giá trị gì. Sau khi biết được xuất xứ rồi kẻ viết bài còn phải có óc suy luận sáng suốt để đi đến một sự phán đoán đúng đắn, hợp lý theo quan điểm của mình; như thế mới hy vọng ảnh hưởng được độc giả, như ông Ernest Hynds đã viết trong American Newspapers: Roles and Responsibilities, page 12, "Correct information is essential to clear thinking and clear thinking is vital to making sound judgments". Đó mới là cách làm báo nghiêm chỉnh, có trách nhiệm. Nếu là một tờ báo hay một mục báo phiếm luận, hài hước, tầm phào thì lại có tiêu chuẩn khác và độc giả đều biết và đánh giá tờ báo hay mục báo theo tiêu chuẩn đó. CGTL là một tờ báo chủ trương "GIEO LỜI CHÚA", tức là một tờ báo rất mực đứng đắn, nghiêm chỉnh, nên càng phải theo đúng vai trò và trách nhiệm của người làm báo như đã nói ở trên. Đọc bài 'Tại Giáo phận San Jose, cuộc nổi loạn đã biến thành phản loạn', tôi thấy tác giả đã tỏ ra rất non nớt trong việc loan tin cũng như trong việc bình luận. Lý do được trình bày sau đây:

Trước hết, tác giả đã không hề đưa ra xuất xứ của những tin tức mà họ đăng trong bài. Độc giả không thể nào đánh giá được các tin tức đó, và nếu muốn kiểm chứng thì cũng không có cách nào. Vì thiếu phần cốt yếu này (xuất xứ) nên độc giả có quyền được nghĩ là hoặc tác giả bài báo, vì có thái độ thiên vị chống đối giáo dân nên đã bịa ra những tin tức đó, hoặc tác giả được nghe kể lại những mẩu chuyện bông đùa của một vài người khi họ đàm tiếu tầm phào với nhau; và rồi vì có sẵn thiên kiến chống giáo dân, tác giả đã vội tin ngay đó là đường lối hành động chính thức của khối giáo dân tranh đấu. Với trình độ kiến thức mà người làm báo chuyên nghiệp phải có, tác giả phải có khả năng

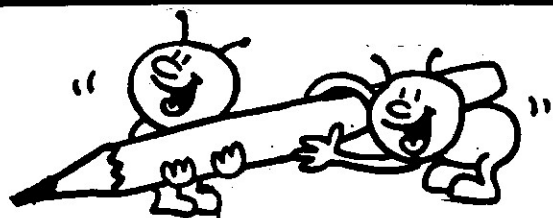
phân biệt đâu là đàm tiếu tầm phào, đâu là trung thực. Tôi xin trung dẫn sau đây một vài thí dụ về những điều mà tác giả nói là “sự kiện đã xảy ra”. Tác giả viết, “(Giáo dân) kẹp cổ Giám mục để hỏi tội và chửi bới”. Tôi không tin rằng “sự kiện” này đã có thật. Thực sự, tôi muốn tìm hiểu về tin này nhưng tôi không làm sao kiểm chứng được vì tác giả không cho xuất xứ của nó. Tôi theo dõi cuộc tranh đấu này rất kỹ và tôi chưa hề đọc thấy trong bất cứ bài nào hay nghe thấy bất cứ người nào nói là “sự kiện” này đã xảy ra. Một ví dụ khác: tác giả viết, “(Giáo dân) hò nhau đến một nhà thờ Mỹ (nhà thờ chánh tòa) âm thầm tham dự thánh lễ của người Mỹ, rồi tới một lúc đã hẹn nhau trước. (kính lạy Cha) thì cùng nhau lớn tiếng đọc kinh tiếng Việt, làm cho giáo dân Mỹ ngạc nhiên, phẫn nộ, lắc đầu v.v.” Tôi dám cả quyết là tác giả đã hoàn toàn sai khi viết như trên; vì từ khi cấm Thánh Lễ tiếng Việt, tôi đã tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật 10 giờ sáng tại nhà thờ chánh tòa 3 lần. Mỗi lần trước khi đọc kinh ‘Lạy Cha’ cha chủ tế Mỹ đều nói là giáo dân có thể đọc bằng thứ tiếng mà họ cảm thấy thoải mái: Ý, Y pha nho, Pháp, Bồ đào Nha, Việt Nam v.v. Tôi đã nghe mấy bà Mẹ ngồi cạnh tôi đọc bằng tiếng Y-pha-nho trong khi tôi đọc bằng tiếng Việt. Vậy theo cách loan tin trên đây, tác giả có ác ý nói là giáo dân VN cố tình mưu mô làm rối Thánh Lễ bằng cách đọc kinh ‘Lạy Cha’ bằng tiếng Việt. Chính tôi đã nghe, đã thấy, đã chứng kiến, đã tham dự việc này. Tôi thấy tác giả sai lầm một trăm phần trăm. Làm sao tôi có thể tin được những tin ngớ ngẩn khác do tác giả đưa ra mà không có bằng chứng, chẳng hạn như tin “Tự thiêu”, nó mới buồn cười làm sao! Nếu tác giả đăng những tin này vào mục ‘Tin Đồn’ thì còn hiểu được. Nhưng tác giả trịnh trọng dùng những “tin” này trong bài bình luận ở ngay đầu tờ báo thì quả là tác giả đã coi thường trí thông minh của độc giả và, vì thế, để lộ sự ấu trĩ về nghề nghiệp của mình.

Là một trong những độc giả đầu tiên của CGTL, tôi đã ghi tên mua báo trước khi báo ra đời; vì khi đọc quảng cáo về báo này, tôi muốn ủng hộ, tiếp tay để thực hiện được chủ trương “GIEO LỜI CHÚA” của họ. Tôi đã nghe thấy nhiều người chỉ trích, chống đối báo này. Tôi chắc là ban chủ trương CGTL cũng biết điều này. Riêng tôi, tôi coi CGTL cũng như trăm ngàn tờ báo khác. Mỗi báo có một chủ trương, khuynh hướng. Tôi đọc để biết, chứ không để bị chi phối. Nhưng bài ‘Tại Giáo phận San Jose, cuộc nổi loạn đã biến thành phản

loạn’ đã làm tôi thất vọng về trình độ nghề nghiệp thấp kém của tác giả bài báo này.

Ngay từ khi bắt đầu cuộc tranh đấu, giáo dân đã gặp phải những bất công, những sự đánh phá từ mọi phía; và trong những thời kỳ nghiêm trọng thì lại bị đánh phá hơn: Khi cuộc tranh đấu vừa mới khởi sự trong giai đoạn phối thai thì bị cha Trác, với danh nghĩa là chủ tịch Cộng đoàn giáo sĩ, tu sĩ gửi điện tín ủng hộ ĐGM và chống đối, trách móc giáo dân. Khi cha Thiệp đến San Jose để tìm cách ‘hòa giải’ thì báo Dân Chúa, với bài ‘Nước Mắt Ngày Máu’, đã chỉ trích và miệt thị giáo dân thậm tệ. Khi ĐGM cấm lễ VN thì cha Trác lại cho đăng trên Đồng Vọng bài ‘Vụ lộn xộn ở San Jose’ đã vu cáo và buộc tội giáo dân. Sau khi ĐGM mở cuộc họp báo, cho mở lại Thánh Lễ VN, tuyệt giao với những người đại diện giáo dân và đưa giáo dân ra tòa, thì cha Hà, với tờ Hiệp Thông đã kích và chụp mũ giáo dân. Hiện nay trong giai đoạn mới, ĐGM đã hồi phục phép thông công cho hai ông Thiện, Bài và đang trực tiếp nói chuyện với hai ông, không còn qua cha Sullivan như trước, thì CGTL lại tung bài ‘Tại giáo phận San Jose, cuộc nổi loạn đã biến thành phản loạn’, loan tin vịt ngớ ngẩn, vu cho giáo dân có những “đòn độc”... Tất cả những biến cố này đã xảy ra do sự trùng hợp ngẫu nhiên hay do ác ý của những người chống đối giáo dân thì ta không biết được. Nhưng ta biết được một điều chắc chắn là những sự cố gắng phá phách giáo dân, trước cũng như sau, đã và sẽ chịu chung một số phận, tức là bị mọi người khinh chê vì nó bất xứng và không lừa bịp được ai. Ngược lại nó làm cho người ngoài cuộc càng thấy rõ sự bất công mà giáo dân phải chịu và nhờ vậy, họ càng thấy rõ sự chánh đáng của cuộc tranh đấu của giáo dân, có cảm tình với giáo dân và ủng hộ giáo dân hơn. Một điều nữa quý giá hơn cả là càng bị đánh phá, giáo dân càng cảm thấy thương yêu nhau hơn và đoàn kết chặt chẽ hơn.

Với lòng trông cậy mãnh liệt ở sự quan phòng của Chúa và sự cầu bầu của Mẹ Maria, Thánh cả Giuse, các Thánh Tử Đạo, giáo dân tin tưởng sẽ được hưởng AN BÌNH một ngày gần đây.

Bản án

“CHA ĐUỔI CON”

TRẦN HOÀI QUỐC

(tiếp theo)

ĐỀ NGHỊ BÁN:

Sau khi Cộng Đồng Công Giáo gửi đề nghị mua đến Nhà thờ Tin Lành ngày 26-3-82 với những danh từ chuyên môn về địa ốc mà chúng tôi dự đoán sẽ hứa hẹn nhiều sôi nổi trước tòa, Nhà thờ Tin Lành đã trả lời đề nghị này ngày 15-4-82. Cộng đồng trả lời lại ngày 20-4-82 với những nét chính sau đây:

- Bảng lòng mua với giá \$350,000.
- Cộng Đồng sẽ trả trước \$225,000.
- Số còn lại \$125,000 sẽ do Nhà thờ Tin Lành cho vay với phân lời 12% mỗi năm. (Tài liệu 1)

Nếu lời đề nghị này được chủ bán (Nhà thờ Tin Lành) đồng ý thì chắc hẳn Cộng Đồng sẽ đứng tên trong văn tự và thảm cảnh Cha đuổi con đã không xảy ra. Chúng ta nhớ lại rằng cho tới lúc ký giấy tờ đề nghị mua, Cộng Đồng mới chỉ có \$75,000, vậy mà Cộng Đồng dám hứa trả cho người bán vào lúc nhận cơ sở là \$225,000. Hẳn Cộng Đồng phải biết rằng nếu vào lúc chuyển giao tài sản mà Cộng Đồng không kiếm cho đủ \$225,000 thì số tiền đặt cọc \$35,000 sẽ bị mất một ít để bồi thường cho người bán. Đây là một việc làm có thể gọi là liều lĩnh. Chúng tôi có hỏi lại điều này với địa ốc gia Hồ Quang Nhựt thì ông cho biết Cha Tịnh và Cộng Đồng sẽ mượn tiền của giáo dân cho đủ \$225,000 và điều này chắc chắn sẽ làm được vì khi giáo dân đang hăng say đóng góp thì xảy ra việc Tòa Giám Mục bắt nạp hết số tiền góp vào quỹ của Địa phận. Do đó, giáo dân nghi ngờ không chịu đưa tiền cho Cha Tịnh và Ủy Ban Xây Dựng Nhà Chúa nữa mặc dầu vẫn hứa là sẽ đóng góp khi nào tìm được cơ sở và họ chỉ muốn trả tiền thẳng cho người bán.

Ngày 27-4-82, Nhà thờ Tin Lành trả lời đề nghị của Cộng Đồng đại ý như sau:

- Giá bán là \$350,000.

— Họ chỉ bằng lòng cho Cộng Đồng vay \$30,000 với phân lời 14%. (tài liệu 2)

Với đề nghị này, Cộng Đồng phải có \$320,000 tiền mặt mới có thể mua được. Chúng tôi không rõ Cha Tịnh và Cộng Đồng đủ kế hoạch để kiếm đủ số tiền này hay không.

Đến ngày 10-5-82, Cộng Đồng đã trở lại người bán với một đề nghị mới:

- Bảng lòng mua với giá \$340,000
- Đặt cọc \$35,000 tại cơ quan trung gian
- Đến ngày nhận cơ sở sẽ trả hết số còn lại là \$305,000.

Đặc biệt là câu văn gây nhiều ngộ nhận “Deed AND Trust” vẫn còn được duy trì và điều đáng chú ý hơn cả là lần này người mua không còn là Cộng Đồng Công Giáo nữa, mà tên Ông Trưởng Ban Xây Dựng Nhà Chúa đã bị thay thế bằng tên LM Michael J. Mitchell đại diện Tòa Giám Mục (tài liệu 3) và kể từ đó các giấy tờ sang tên bất động sản đều do LM Mitchell ký tên.

Trên thực tế, vào ngày sang tên, Cộng Đồng đã đưa cho Tòa Giám Mục tất cả \$75,000, nên số tiền vay của Địa phận chỉ còn \$265,000. Về phần người bán, họ nhận đủ \$340,000 và ký tên chuyển quyền sở hữu cơ sở tại 685 Singleton Road, San Jose cho Địa phận San Jose.

(Còn tiếp)

COUNTER OFFER FROM BUYER

Dated: April 20, 1982 Time: 4:32 PM

(Tài liệu 1)

In response to the offer to purchase the real property commonly known as Faith Evergreen Lutheran Church 685 Singleton Road, San Jose Ca 95111 made by Faith Evergreen Lutheran Church as Seller dated April 15, 1982 the following counter offer is hereby submitted:

- 1. Purchase price to be \$ 350,000.00 (Three hundred and fifty thousand dollars)
2. \$ 35,000.00 (Thirty five thousand dollars) as a deposit on the account of the purchase price would be placed in an interest account by Title Insurance and Trust of San Jose. This deposit subject to Diocese of San Jose's approval in 7 working days of acceptance date of this counter offer.
3. \$ 225,000.00 cash downpayment including the above deposit
4. \$ 125,000.00 to be carried by seller as First Deed of Trust with 12% interest per annum seven years due date and amortized in 30 years, with no prepayment penalty.
5. Termite inspection and roof inspection to be done with expenses from Seller.

BUYER REAL ESTATE AGENT MR. LUONG N. THIEU, CHAIRMAN - OBVCPC NHUT QUANG HO

RIGHT TO ACCEPT OTHER OFFERS: Seller reserves the right to accept any other offer prior to purchaser's written acceptance of this counter offer. Acceptance shall not be effective until personally received by (Listing Agent)

EXPIRATION: This counter offer shall expire unless a copy hereof with purchaser's written acceptance is delivered to seller or his agent within days from date.

Donald J. Ranville Pres Seller
D.J. Mitchell VP Seller

The undersigned purchaser accepts the above counter offer. Receipt of Acceptance is hereby acknowledged. Dated: 4-27-82 Time: 4:45 PM

COIN OFFER TO DEPOSIT RECEIPT OF CH 26 1982 IN WHICH MR. LUONG NGOC THIEU, CHAIRMAN OF BUILDING VIETNAMESE CATHOLIC PASTORAL CENTER IS REFERRED TO AS BUYER AND FAITH EVERGREEN LUTHERAN CHURCH OF SAN JOSE IS REFERRED TO AS SELLER.

- 1. THAT THE PURCHASE PRICE BE \$350,000.00
2. AS A DEPOSIT ON ACCOUNT OF THE PURCHASE PRICE THE GOOD FAITH DEPOSIT BE 10% OF THE PURCHASE PRICE AND THIS DEPOSIT WOULD BE PLACED IN AN INTEREST ACCOUNT BY TITLE INSURANCE AND TRUST OF SAN JOSE, CALIFORNIA. THE BUYER AND SELLERS WOULD GIVE TO TITLE INSURANCE AND TRUST INSTRUCTIONS FOR THIS DEPOSIT, THE FUNDS WITH INSTRUCTIONS WOULD BE TO TITLE INSURANCE AND TRUST NO LATER THAN 48 HOURS OF ACCEPTANCE DATE OF THIS OFFER. IN THE EVENT THE FUNDS WOULD DEPART THE INTEREST ACCUMULATED WOULD BE THE PROPERTY OF THE SELLERS AND THE PRINCIPAL RETURNED TO THE BUYER. THESE FUNDS CAN NOT BE WITHDRAWN AT ANYTIME WITHOUT WRITTEN INSTRUCTIONS FROM THE BUYERS AND SELLERS.
3. SELLER TO CARRY A FIRST DEED OF TRUST AND NOTE IN THE AMOUNT OF \$30,000.00 WITH A FIVE YEAR DUE DATE AND AMORTIZED OVER 30 YEARS WITH 14% INTEREST PER ANNUM, WITH MONTHLY PAYMENTS OF INTEREST ONLY, WITH NO PREPAYMENT PENALTY. LATE CHARGE OF 6% OF THE MONTHLY PAYMENT AFTER 15 DAYS OF THE DUE DATE OF THE MONTHLY PAYMENT.
4. ITEM 2 OF THE TERMS OF SALE, ALL LIGHTS, DRAINS AND SEWER ATTACHED WITH THE CHURCH AND BUILDINGS, INCLUDING, IF ANY, WILL BE SOLD ON A SEPARATE BILL OF SALE, AND NOT INCLUDED IN THE SALES PRICE.
5. SELLER AND BUYER AGREE TO PAY THESE NORMAL CLOSING COST OF SANTA CLARA COUNTY WHICH ARE: COUNTY TRANSFER TAX SELLER; CITY TRANSFER TAX BUYER AND SELLER (50/50); TITLE INSURANCE C.L.T.A SELLER; ESCROW SELLER; RECORDING FEE BUYER.
6. PROPERTY IS BEING SOLD IN A "AS IS" CONDITION, NO ROOF, PLUMBING, HEATING ELECTRICAL OR TERMITE INSPECTION.
7. FAITH LUTHERAN CHURCH DOES NOT HAVE ANY REAL ESTATE AGENT REPRESENTING THEM IN THIS ESCROW.
8. THE SELLERS WILL CONTINUE TO OFFER THE PROPERTY FOR SALE AND IF HE HAVE ANOTHER BUYER, SELLER WILL NOTIFY THE BUYERS AND GIVE THEM 72 HOURS IN WHICH TO COMPLETE THEIR TRANSACTIONS OR IT IS NULL AND VOID.
9. THERE IS A DEPOSIT RECEIPT OUT WITH THE SAN JOSE MEMOR PRESBYTERIAN CHURCH.
10. FAITH EVERGREEN LUTHERAN CHURCH HAS THE NECESSARY DOCUMENTS WITH THE SECRETARY OF STATE FOR A CHANGE IN NAME TO GRACE LUTHERAN.

Handwritten notes and signatures: 1. D.J. Mitchell - Ranville - could be bought in account of bank; 2. D.J. Mitchell - Ranville - could be bought in bank; Ronald J. Ranville - 4-27-82; D.J. Mitchell - 4-27-82.

(tài liệu 2)

COUNTER OFFER FROM BUYER

Dated: 5/10/82 Time: 6:30 PM

In response to the offer to purchase the real property commonly known as Faith Evergreen Lutheran Church, 685 Singleton Road, San Jose Ca 95111 made by Faith Evergreen Lutheran Church as Seller dated April 15, 1982 the following counter offer is hereby submitted:

- 1. Purchase price to be \$ 340,000.00 (Three hundred and forty thousand dollars)
2. \$ 35,000.00 (Thirty five thousand dollars) as a deposit in the account of the purchase price to be placed in an interest account by Title Insurance and Trust of San Jose.
3. \$305,000.00 (Three hundred and five thousand dollars) to paid in escrow on time to close this transaction.
4. This transaction to be closed in 60 days from the day of acceptance of this counter offer.
5. The Deed and Trust of this property to be named: " ROMAN CATHOLIC BISHOP OF SAN JOSE, A CORPORATION SOLE "
6. All items listed in the offer on March 26, 1982, in the counter offer on April 20, 1982 keep the same

REAL ESTATE AGENT BUYER NHUT QUANG HO Rev. Michael J. Mitchell Officer, Attorney in fact

OTHER TERMS: All other terms to remain the same. RIGHT TO ACCEPT OTHER OFFERS: Seller reserves the right to accept any other offer prior to purchaser's written acceptance of this counter offer. Acceptance shall not be effective until personally received by (Listing Agent)

EXPIRATION: This counter offer shall expire unless a copy hereof with purchaser's written acceptance is delivered to seller or his agent within days from date.

Subject to approval of Lutheran church officials. Donald J. Ranville Pres Seller; D.J. Mitchell VP Seller. Receipt of Acceptance is hereby acknowledged. Dated: 5/10/82 Time: 3:45 PM

(tài liệu 3)

**CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.**

685 Singleton Road San Jose, CA 95111

(408) 224 - 8318

Ngày 19 tháng 5 năm 1987

Kính gửi: Đức Cha Pierre DuMaine
Giám Mục San Jose
7600-Y St. Joseph Ave.
Los Altos, CA 94022

Kính thưa Đức Cha:

Với tư cách Trưởng Ban Liên Lạc, con xin được đại diện Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam kính dâng lên Đức Cha lòng chân thành của chúng con đối với cuộc họp báo của Đức Cha và hai vị đại diện của Cộng Đồng ngày 12 tháng 5 năm 1987.

Chúng con vô cùng xúc động khi nhận thấy Đức Cha thay đổi đường lối bằng cách hòa đàm với hai vị đại diện nói riêng và Cộng Đồng chúng con nói chung, đặc biệt là việc Đức Cha hủy án và tuyệt thông cho hai Ông Bã và Ông Thiện. Chúng con tin rằng đây là dấu chỉ của tình thương và tinh thần của Giáo Hội Công Giáo. Chúng con chỉ mong ước rằng dấu hiệu này sẽ được Đức Cha sử dụng như một khi cụ hòa giải để hàn gắn lại những vết thương trong Giáo Hội.

Trong tinh thần hòa giải và cởi mở, chúng con thành kính ước mong Đức Cha làm sáng tỏ bản tuyên bố của Toà Giám Mục ngày 12 tháng 5 năm 1986. Đức Cha đã tuyên bố rằng Địa Phận đã chi phí \$22.000 hằng năm để cung ứng cho Họ Đạo chúng con. Giáo dân chúng con rất quan tâm đến ngân khoản chi phí này đã được dùng như thế nào, cho những việc phụng sự gì liên quan đến Họ Đạo chúng con, và đã trả cho những ai.

Một lần nữa, con xin được nhận danh Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam kính dâng Đức Cha lòng tri ân sâu xa của chúng con về sự ưu ái của Đức Cha giải án và tuyệt thông cho hai Ông Bã và Ông Thiện.

Xin Thiên Chúa chúc lành và gìn giữ Đức Cha.

Trân trọng kính chào Đức Cha trong Đức Giêsu Kitô,

Joseph Đức H. Lâm, Trưởng Ban

cc: Ông Trần Công Thiện, Chủ Tịch Ban Chấp Hành CĐCGVN
Ông Trần An Bã, Thành Viên Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình

TRANH ĐẤU BÊN NHÀ TRANH ĐẤU BÊN ĐÂY

□ Hoàng Cương

Có lẽ, thái độ được bày tỏ này không phải là của một người đứng ngoài, cũng không phải là của những thành phần có đủ phán đoán, giữ được quan niệm vô tư để họ bộc lộ một sự bất bình.

Đây cũng không phải là một cách giải quyết, một luận cứ có thiện chí để bảo vệ, gìn giữ một điều gì — theo cách phản ứng bằng những vì von đây thách thức ấy. Câu nói mang tính chất mỉa mai, khinh mạn. Và người muốn nói như thế, rõ ràng là đã để lộ sự thiên lệch, nhu nhược, muốn trốn chạy thực tế và nhất định họ thuộc loại người chủ quan, lười biếng.

Đó là khi có người dùng miệng lưỡi để bêu trước cuộc tranh đấu công khai, chính đáng của đa số giáo dân ở đây, và họ dùng một cách nói, tuy không hẳn là so sánh — có lẽ là một thách thức, nhưng chỉ thách thức người khác. Khi họ nói :

— Sao các ông không ở bên nhà mà tranh đấu ? Ở bên nhà cộng sản cấm cách đủ thứ, bắt cha, chửi chúa, cấm lễ, phá nhà thờ sao các ông không về đó mà xuống đường NO, YES ...

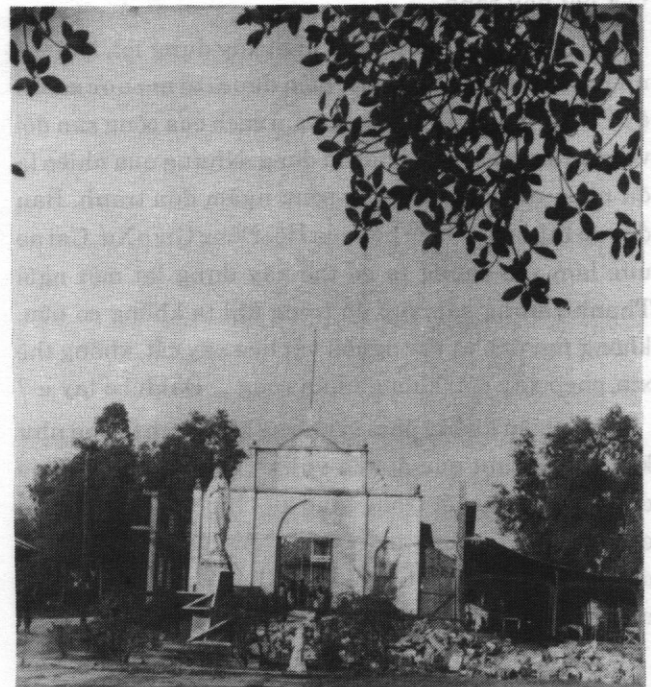
Dù sao thì phải xác nhận rằng đây là một phản ứng của một kẻ bất bình đối với những người tham dự cuộc tranh đấu. Một thái độ kinh chống, chủ quan, nóng giận và hàm hồ. Tuy nhiên, đây được kể là một cách phê phán tương đối nhẹ nhàng nhất so với những thái độ xuẩn động đầy vu khống và ác độc khác. Nó đủ bố cục vững để làm xiêu vẹo lập trường của người dễ tin và sẵn có thái độ yên phận, an thân. Ừ, ở đây dễ quá mà ! Và chính vì muốn làm gì thì làm, chẳng ai dám bắt bớ nên mới xảy ra lắm chuyện như thế. Chứ ở bên nhà, hơi rục rịch chúng nó đã gõ cổ vào, bố bảo anh nào dám đấy.

Cách dẫn giải này được thêm vào những hình ảnh về nổi cơ cực của đời sống bên nhà. Một vài nguồn tin linh mục này bị bắt, nhóm giáo dân kia bị tù chưa về ...

Vâng. Đúng như thế. Ở Việt Nam ngày nay khổ thật và cộng sản đối với tôn giáo là thù nghịch, đặc biệt đối với công giáo thì chúng chủ trương phải dần dần loại bỏ hẳn. Chúng tìm đủ mọi cách gây khó khăn cho hàng giáo phẩm, tạo mệt mỏi, làm nản chí tín hữu. Các mảnh khoẻ ấy được thực hiện tinh vi từ hình thức nhẹ nhàng

đến thẳng tay, sát máu. Đây là chuyện có thật một trăm phần trăm nên người ta mới lấy đó làm hình ảnh để so sánh và bộc lộ được tình mỉa mai của hai khía cạnh rất dễ gây ngộ nhận.

Tuy nhiên, chỉ nhìn vào cái bi thảm của giáo hội ta bên nhà và dùng nó như một hỗ trợ cho việc lý giải để làm mạnh thêm cái thiên kiến do chủ quan của mình rồi lên án cuộc tranh đấu của giáo dân ở đây là một điều hết sức phi lý. Là nhắm mắt trước thực tế và phủ nhận những giá trị tuần đạo của tín hữu ruột thịt bên nhà.

Hình 1

Ngôi giáo đường cũ cho thấy tầm nhỏ bé và tiêu điều của một ngôi nhà Chúa tại Giáo Xứ Tân Mai bên đường ra Vũng Tàu. Nhìn hình ta có thể thấy được phía sau đang có sự lớn mạnh, vươn lên của cột đúc, của gạch đỏ, kết quả của bao gian khổ, đấu tranh chứ đâu phải là do... công ơn Cách mạng? Tự do tín ngưỡng?

Ai dám khẳng định là người giáo hữu bên nhà hiện nay không tranh đấu? Vì cấm cách, bắt bớ, chửi chũa, phá nhà thờ của bọn cộng sản mà các anh em ta bên nhà đành chịu cam phận để được an thân ư? Quả là một sai lầm khi phủ nhận một thực tế để củng cố cho cái lý phải của riêng mình!

Người viết bài này nhân đây, xin đưa ra trình bày trước anh em vài hình ảnh từ bên nhà mới gửi qua. Đây là chứng tích của một cuộc tranh đấu bền bỉ, kiên trì của anh em chúng ta bên nhà. Hình ảnh của việc xây dựng nhà Chúa. Nó là biểu tượng những kết quả đạt được từ một cuộc tranh đấu đầy mưu trí, dũng mãnh, anh hùng và đã được bàn tay che chở của Thiên Chúa, chứ nó không phải là một dấu hiệu chuyển biến, một chút đổi thay nào của chế độ cộng sản đối với tôn giáo.

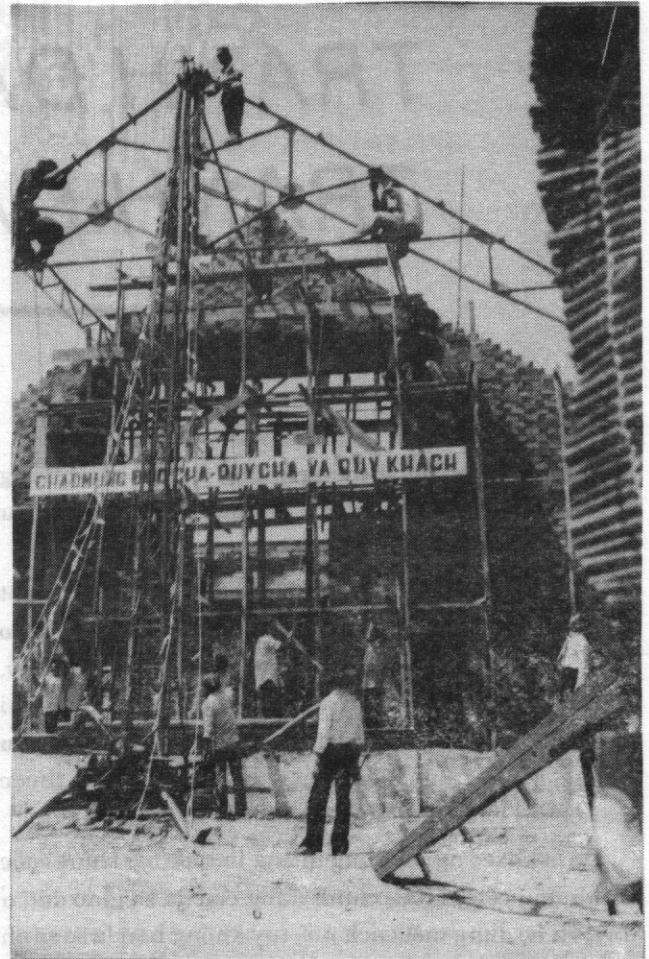
Hãy nhìn cẩn thận ngôi giáo đường Ấp Tân Mai 2 đang được xây cất. Đây là một ấp nhỏ leo tèo nằm bên quốc lộ 15 trên đường ra Vũng Tàu. Sau 1975 dân Sài Gòn sợ hãi kéo về đây lấy việc đồng áng làm kế sinh nhai đã làm tăng số giáo dân lên gần hai ngàn người. Và ngôi giáo đường (hình 1) thì đơn sơ và sắp đổ nát. Linh Mục Giuse Trần Văn Hàm thường nói với người viết bài này rằng:

— Dù thế nào mình cũng phải xây dựng lại. Nói thế nhưng làm thế nào để thực hiện được cái mơ ước xa xôi ấy? Điều nói về sự hà khắc, cấm cách của cộng sản đối với mọi sinh hoạt tôn giáo là đúng. Nhưng quả nhiên là đã nhen nhúm lên những sóng ngầm đấu tranh. Ban đầu có thể là một buổi họp của Hội Đồng Giáo Xứ. Cái ao ước làm sao chúng ta có thể xây dựng lại một ngôi Thánh Đường sắp sụp đổ trong khi ta không có tiền, không tìm đâu ra các nguồn vật liệu xây cất, không thể xin phép xây cất, không nhân công... Đành bó tay ư?

Tuy nhiên không phải vì những khó khăn tưởng như không thể vượt qua ấy mà vị linh mục và một số giáo dân có nhiệt huyết trong giáo xứ chịu ngừng nghỉ, bỏ cuộc trước ước vọng ngày đêm thôi thúc họ: phải xây dựng bằng được một ngôi nhà Chúa cho kiên cố dù bị cản ngăn, cấm cách và thiếu thốn mọi mặt.

Có lần, Linh Mục Hàm ngồi với kẻ viết bài này làm một con tính — 400 gia đình công giáo hiện sống trong giáo xứ thì có tới 60% là nghèo túng, thiếu ăn, thiếu mặc không thể đóng góp tài chánh dù tối thiểu, số còn lại 20% tương đối đủ ăn nhưng nếu trông nhờ vào nguồn trợ lực này thì có lẽ phải cả... trăm năm nữa mới nói chuyện xây lại nhà Chúa được!

Bài tính vô vọng ấy cứ được nêu ra nhiều lần trong các phiên họp khu, phiên họp Hội Đồng Giáo Xứ. Trong khi đó các nứt nẻ trên tường nhà thờ càng ngày càng lớn dần, mối một rúc rĩa các chân cột tuy đã được tấp váp nhưng đe dọa sụp đổ bất cứ lúc nào. Đã thế, nhà nước áp

Hình 2

Sườn sắt, dụng cụ xây cất, xi măng và sức người... Những giáo dân, anh em của ta bên nhà đã xử dụng tài trí, khôn khéo mới gặt hái được thắng lợi trong việc xây dựng nhà Chúa trong một hoàn cảnh khắc nghiệt của chế độ chủ trương vô thần, tiêu diệt tín ngưỡng.

dụng nhiều chính sách mới vèthủylợi, huy động nhân lực áp vào các công tác vô bổ, tốn sức lao động này. Cùng lúc, mùa màng thất bát thâm đã khiến cho giáo dân và cả cha xứ nao núng mọi bề.

Nhưng cuộc phấn đấu để hoàn thành ý định tưởng như muôn một kia vẫn mạnh mẽ tiến hành, trong khó khăn kín đáo. Anh em đồng đạo của ta đã âm thầm, lặn lội, tìm kiếm từng mẩu chốt của các yếu tố để có thể sớm thực hiện giấc mộng xây dựng nhà Chúa.

Người lân la làm quen với ủy ban nhân dân huyện, mò mẫm, trình bày về các nguy hiểm trong trường hợp ngôi nhà thờ sụp đổ. Kể đi săn tìm sắt vụn, đi khảo giá xi măng luôn khỏi kho nhà nước một cách hợp pháp. Rồi gạch, rồi đá, rồi gỗ lạt, và các dụng cụ xây cất hiếm hoi, đất đỏ... Làm thế nào để các nguồn vật liệu này đổ về giáo xứ an toàn, hợp pháp? Và làm thế nào để có thể có

những thứ đó mới là điều mấu chốt ?

Mô hình nhà Chúa được vẽ lớn, được đóng khung đặt ngay trước mặt giáo dân như là một thứ khẩu hiệu tâm niệm.

Và nếu không có một quá trình cùng nhau làm việc, không tranh đấu với bạo quyền, với khó khăn, gian khổ thì làm sao trong chế độ hà khắc đó - giáo xứ nghèo nàn này có được một ngôi Thánh đường khang trang, vững chắc như ngày hôm nay ?

Ai dám phủ nhận cuộc tranh đấu này chứ ? Và chắc chắn cuộc tranh đấu sẽ gặp chướng ngại nếu trong số anh em ta bên nhà nảy ra những thành phần vì bất đồng ý kiến, ty hiềm và đi tìm cái lý phải của họ bằng cách đi với nhà nước, y vào cái thể lực chính quyền để chống phá anh em ?

Như thế rõ ràng là mỗi viên gạch xây dựng nhà Chúa ở bên nhà lúc này là kết quả của sự tranh đấu. Và việc tranh đấu ấy ở bên nhà chắc chắn phải tùy cơ ứng biến - kín đáo, âm thầm, chịu đựng đầy khôn khéo mưu lược. Và đó là sự khác biệt về hình thức đấu tranh. Và đó cũng là câu trả lời minh bạch nhất về điều mà kẻ bất đồng ý kiến đề bêu cho rằng ... sao các ông không về bên nhà mà tranh đấu ?

Nói thế có nghĩa gì ? Muốn chấp nhận một cách bàng quan các điều phi lý bằng thái độ thờ ơ, lười biếng ư ? Hay là phủ nhận những giá trị có thể phối kiểm được qua các cuộc tranh đấu để giao hội tồn tại trong chế độ

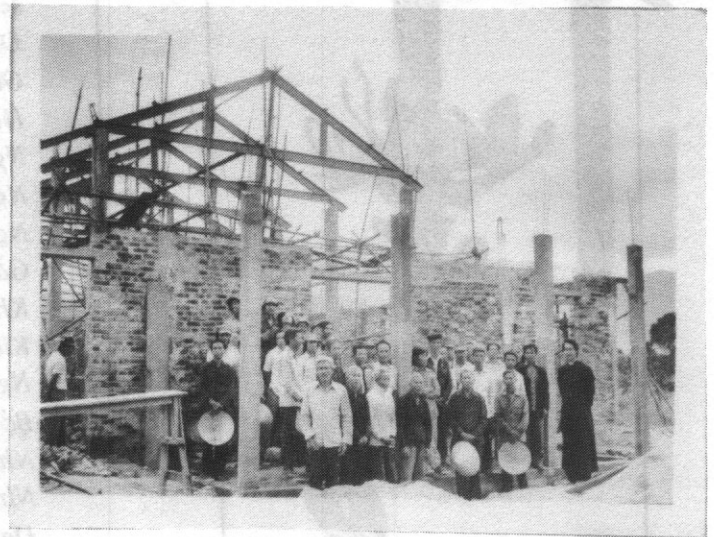
Hình 3

Đức Giám Mục Địa Phận Xuân Lộc Nguyễn Văn Lãng, vị chủ chăn đã đến ủng hộ tinh thần con chiên trong cuộc tranh đấu kiên trì, thiếu thốn nhưng đầy ấp niềm tin của những thành viên trung kiên với đạo chúa nhưng luôn đoàn kết, sát cánh bên nhau để đạt phần thắng.

hà khắc của cộng sản lúc nào cũng muốn tiêu diệt tôn giáo ở Việt Nam ? Sự lựa chọn, và hành động thích ứng vẫn là lý phải cuối cùng để đạt được các nguyện vọng chính đáng. Ở đây, một xã hội tự do quyền đòi hỏi các nguyện vọng được thể hiện công khai, sôi nổi, được mọi người công nhận, kính nể. Không có gì phải ân hận về các lời đòi hỏi được nói to lên.

Và điều hiển nhiên, các kết quả mà cuộc tranh đấu đòi hỏi nguyện vọng của giáo dân Việt Nam ở đây đã đạt được — giá trị của nó cũng tương đương với từng viên gạch xây dựng nhà Chúa ở những giáo xứ nghèo nàn bên nhà vậy.

□ Hoàng Cương

Hình 4

Hãy nhìn cuộc tranh đấu của giáo dân và Linh Mục Nguyễn Văn Tuyên thuộc xã Phong Sơn, huyện Hưng Điền, Bình Trị Thiên, Huế đứng bên thành quả đang trở thành sự thật của họ. Trong một lá thư Cha Tuyên viết cho một ân nhân ở San Jose đã có lần “tiếp hơi” cho cuộc tranh đấu ấy Ngài viết:

Cả hai ngôi nhà Chúa: Tân Mai 2, Đồng Nai và Tân Sơn Huế còn rất nhiều thiếu thốn để hoàn tất. Cuộc tranh đấu của anh em đồng đạo của chúng ta bên nhà vẫn còn tiếp tục tuy khó khăn, gian khổ và thiếu thốn. Chúng tôi kêu gọi sự đóng góp hỗ trợ của bà con bên này bớt một bữa ăn ngon, một buổi picnic cũng có thể làm nhẹ gánh nặng cho đồng hữu, giúp họ mau đạt đến thắng lợi hoàn toàn. Mọi trợ giúp xin liên lạc với tòa soạn Chính Nghĩa chúng tôi sẽ có phương tiện chuyển về cho anh em ta bên VN.

THÁNG NGÀY QUA

THIỆN HẢI

Tháng ngày dài tranh đấu trôi qua,
Lửa hy vọng rực hồng muôn khóm mắt!
Người anh em đã tung ra những luồng hơi nóng nặc,
Dù vòng bản bên ngoài vẫn xuyên tạc điêu ngoa,
Vong bản bên trong dốc lòng đánh phá cộng đồng ta,
Xáo trộn gây ra như núi cao chát ngất!
Do đó Đức Cha đã tìm ra sự thật,
Bởi vậy đích thân Người cứu vãn tương lai.
Người không để cho xung đột kéo dài.
Vĩ như thế cuộc sống không màu sắc,
Bởi con người mãi nhọc nhằn, bẽ tắc,
Bởi đất trời mang tên Thánh mãi đầy đặc oan khiên,
Sự bất an trùm phủ mãi bầy chiền,
Đức Giám Mục là người mang trách nhiệm!
Giáo phận của Người xây ra chuyển biến,
Hàng vạn trái tim, khắc khoải chờ trông,
Người là đầu giải quyết mới thành công!
Người quyết làm cho tình hình sáng tỏ,
Người chấp nhận chương trình hòa giải đó!
Gần một năm đau khổ chát thành non,
Không bí tích cho hàng vạn chiền con,
Kiếp tha hương muôn cõi lòng hiu quạnh!
Người thấu hiểu cảnh tình dân bất hạnh,
Bởi thế nên Người lo giải quyết cho xong!
Những quyết tâm của "chánh xứ" lưu vong.
Những nỗ lực của thầy đồ tác oai tác quái,
Đang cản trở những tiến trình hòa giải,
Ai cũng thấy trong cuộc họp báo tuần qua,
Hai nhân vật là căn nguyên rối loạn!
Hai nhân vật mà người ta gọi là kẻ lừa thầy phản bạn,
Đã bao lâu mang tư tưởng âm u,
Đã bao lâu mang nặng mối thâm thù,
Hai nhân vật tạo bầu trời u ám!
Họ là những người gây rối loạn ngổn ngang,
Họ đem đến cho Giáo dân nỗi kinh sợ bàng hoàng!
Khắp hoàn vũ loài người đều đã thấy,
Tháng ngày qua chuyện xảy ra như vậy,
Tháng ngày qua bão loạn đến cùng ta,
Tháng ngày qua bao cay đắng xót xa,
Tất cả chúng ta phải đương đầu đối phó!
Gần một năm ta nhọc nhằn khổn khổ!
Tội ác của người vong bản viết từng pho!
Vong bản có quyền và chức tước thực to,
Song vong bản vẫn hoàn toàn thất bại!
Vong bản bấy lâu làm những điều sai trái,
Thì sau này chịu trách nhiệm trước mặt Đấng Toàn

Năng.

CUỘC PHÒNG VẤN TIẾN SĨ TRẦN AN BÀI CỦA ĐÀI TRUYỀN HÌNH VIỆT NAM TỰ DO PHÁT HÌNH NGÀY 9 THÁNG 5 NĂM 1987

NGƯỜI GHI: BẠCH PHƯƠNG

Phóng viên:

Xin ông cho biết những điểm chính yếu trong thỏa hiệp được ký kết và công bố vào ngày 12 tháng 5 vừa qua giữa ĐGM DuMaine và đại diện giáo dân.

T.S. Bài:

Bản tuyên cáo mà Tòa Giám Mục San Jose và Cộng Đồng Công Giáo VN đã thỏa thuận và công bố vào ngày 12 tháng 5 nhưng thực sự thì chúng tôi đã ký kết vào ngày 10 tháng 5. Đó là kết quả của rất nhiều cuộc thảo luận trực tiếp và rất là thẳng thắn giữa Tòa Giám Mục và Cộng Đồng Công Giáo VN do chúng tôi đại diện gồm Giáo Sư Trần Công Thiện và tôi. Chúng tôi đã đạt được những điểm chính sau đây:

Thứ nhất: Thỉnh nguyện Giáo Xứ Thể Nhân. ĐGM đã nhìn nhận nguyện vọng rất chính đáng của các giáo dân VN tại San Jose là cần một Giáo Xứ Thể Nhân để có nơi thờ phượng Thiên Chúa bằng ngôn ngữ riêng của mình, theo tập tục và truyền thống người VN. Điều này đã khác với tinh thần đầu tiên trong thư của ĐGM DuMaine đề ngày 31 tháng 5 năm 84, trong đó Ngài quan niệm rằng đối với người Công Giáo VN tại San Jose thì một trung tâm mục vụ là đã đủ rồi, chứ không cần phải có một giáo xứ nữa. Nhưng mà ngày hôm nay, Ngài đã công nhận sự cần thiết của một Giáo Xứ Thể Nhân cho chúng tôi. Và đặc biệt Ngài lại quyết tâm thành lập Giáo Xứ đó trong một ngày rất gần đây.

Thứ hai: Việc bổ nhiệm LM Lưu Đình Dương làm chánh xứ. Chúng tôi đạt được một thỏa thuận là công nhận quyền bổ nhiệm bất cứ một linh mục nào mà Ngài thấy là xứng đáng vào trong chức vụ Chánh Xứ. Tuy nhiên Ngài đã cho phép chúng tôi được trình bày ý kiến của giáo dân về tư cách và khả năng của LM Dương.

Phóng viên:

Ngoài hai điểm Giáo Xứ Thể Nhân và LM Dương, thì còn những điểm chính yếu nào khác không?

T.S. Bài:

Đó là 2 điểm chính yếu. Còn những điểm khác do hậu quả của việc chúng tôi chấp nhận là ủy viên của Ủy Ban Hòa Giải. Nhiệm vụ của ủy ban đó là giúp và góp ý kiến với Đức Cha trong một số công việc cần thiết, chẳng hạn như làm sao để tái lập các Thánh Lễ tiếng Việt cho giáo dân. Đặc biệt là bình thường hóa các sinh hoạt tại Trung Tâm Họ Đạo.

Phóng viên:

Ai có toàn quyền chỉ định các thành viên của Ủy Ban Hòa Giải?

T.S. Bài:

ĐGM DuMaine có toàn quyền chỉ định các thành viên, cũng như nhiệm vụ của Ủy Ban.

Phóng viên:

Theo ông nghĩ thì những người nào sẽ được chỉ định vào ủy ban này?

T.S. Bài:

Điều chắc chắn là về phía Cộng Đồng Công Giáo thì có Giáo sư Trần Công Thiện và tôi. Ý của ĐGM muốn mỗi một nhóm đều có đại diện. Ngài muốn có những đại diện của toàn thể Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam.

Phóng viên:

Xin ông cho biết vai trò của Phong Trào Bảo Vệ Đức Tin và các lực lượng ủng hộ Tòa Giám Mục trong những ngày vừa qua.

T.S. Bài:

Theo chỗ chúng tôi được biết thì họ không hề có sự tham dự nào của bất cứ thành viên nào của các phong trào đó. Bởi vì ngay từ khởi thủy cuộc tranh đấu này là giữa Tòa Giám Mục và Cộng Đồng

chúng tôi. Thành ra vấn đề chính là do 2 phía đó. Còn LM Dương thì cũng được chúng tôi tham khảo có một phiên họp mà thôi.

Phóng viên:

Ông có đồng ý tham dự Thánh Lễ Hòa Giải sẽ được thực hiện nay mai, mà LM Lưu Đình Dương chủ tế?

T.S. Bài:

Đó là 1 trong 4 nhiệm vụ của Ủy Ban Hòa Giải, Ủy Ban sẽ đề nghị lên ĐGM kế hoạch để tổ chức một Thánh Lễ Hòa Giải. LM Dương cử hành dưới sự chứng kiến của ĐGM.

Phóng viên:

Ông và Ô. Thiện đã đồng ý tham dự Thánh Lễ đó?

T.S. Bài:

Vâng, trước hết chúng tôi đồng ý tham dự vào Ủy Ban để bàn thảo về việc tổ chức Thánh Lễ đó. Và nếu có Thánh Lễ đó thì chúng tôi cũng đồng ý tham dự với tư cách là Thừa Tác Viên.

Phóng viên:

Ngoài ra có điểm nào ông cần nêu lên trong bản Hòa Giải?

T.S. Bài:

Có nhiều điểm khác nữa: Đức Giám Mục đã rút lại vạ tuyệt Thông mà Ngài đã công bố vào ngày 18 tháng 8 năm 1986. Vì Ngài là Giám Mục, Ngài có quyền ra vạ và cũng có quyền rút vạ. Ngài có minh xác là Tòa Giám Mục đã không hề phán quyết về các hành vi của Cộng Đồng cũng như của cá nhân hai anh em chúng tôi. Đó là điều rất đặc biệt. Tòa Thánh không phán đoán chúng tôi, mà chỉ phán đoán việc làm của Đức Cha từ trước tới giờ để giải quyết biến cố này xem là có hợp lý hay không.

Điểm thứ hai: ĐGM minh xác việc Ngài rút lại vạ Tuyệt thông sẽ không hề để lại bất cứ hậu quả nào gây thiệt hại cho thanh danh và địa vị của chúng tôi ở trong Giáo Hội cũng như trong Cộng Đồng.

Phóng viên:

Chúng tôi muốn được biết rõ có những điều kiện nào để ĐGM thu hồi lại vạ tuyệt thông này? Quý ông có cần phải cam kết từng phục ĐGM? Có phải cam kết không được tái diễn các hoạt động chống đối?

T.S. Bài:

Việc tùy phục Giáo Hội, cũng như từng phục các đấng bản quyền là Đức Cha DuMaine ở San Jose

này, từ trước tới giờ chúng tôi vẫn phục tùng.

Phóng viên:

Các ông có cam kết điều đó trong bản tuyên cáo Hòa Giải không?

T.S. Bài:

Có, trong bản tuyên cáo chúng tôi đã xác nhận điểm đó. Đức cha DuMaine đã chứng nhận đó là việc mà từ trước đến giờ chúng tôi vẫn đang theo đuổi.

Phóng viên:

Ông có cam kết là sẽ không tái diễn những hoạt động chống đối?

T.S. Bài:

Nếu ông đọc kỹ bản tuyên cáo thì ông thấy điểm đó không được đề cập tới. Bởi vì nó không cần thiết. Việc đó không phải là một điều kiện. Mà cũng không phải là vi phạm gì để Đức Cha phải quan tâm tới vấn đề đó.

Phóng viên:

Ngoài ra còn có một cam kết nào trong việc thu hồi vạ Tuyệt Thông?

T.S. Bài:

Chúng tôi chỉ có một điều cam kết để Đức Cha rút lại vạ tuyệt thông, đó là chúng tôi chấp nhận làm thành viên của Ủy Ban Hòa Giải. Hơn nữa do việc chấp nhận là thành viên của Ủy Ban này, chúng tôi mang lại được 3 hiệu quả tức khắc: Thứ nhất, giải vạ tuyệt thông. Thứ hai, các Thánh Lễ Việt Nam sẽ được tái lập lại một cách đầy đủ và nhanh chóng. Thứ ba, ĐGM xác nhận quyền lãnh đạo của chúng tôi đối với toàn thể Cộng Đồng. Ngài mong muốn rằng, với tài lãnh đạo của chúng tôi, chúng tôi sẽ đem lại sự đoàn kết cho Cộng Đồng và làm cho Cộng Đồng ngày càng lớn mạnh.

Phóng viên:

Chúng tôi nghe nói là có một văn thư từ Tòa thánh Vatican. Có phải văn thư này là động lực mạnh mẽ để 2 bên ngồi lại với nhau trong cuộc hòa giải này. Xin Ông cho biết nội dung của văn thư đó.

T.S. Bài:

Thưa, đây là một văn thư mà Tòa Thánh gửi cho ĐGM DuMaine.

Phóng viên:

Thế Ông và Ô. Trần Công Thiện có được coi văn thư không?

T.S. Bài:

Chúng tôi có được coi. Nhưng trước khi chúng tôi ngồi vào bàn hòa giải, chúng tôi cũng đã nhận được một văn thư khác từ Tòa Thánh. Trong văn thư mà Tòa Thánh gửi cho chúng tôi thì Tòa Thánh cho biết là đã có quyết định về công cuộc tranh đấu này. Quyết định đó đã được chuyển đạt tới ĐGM DuMaine. Và chúng tôi sẽ lấy làm sung sướng khi nhận biết nội dung văn thư đó từ ĐGM DuMaine. Văn thư đó, chúng tôi được đọc nhưng không được tiết lộ nội dung văn thư đó.

Phóng viên:

Ông có biết lý do tại sao phải giữ kín nội dung văn thư đó?

T.S. Bài:

Đó là một công hàm đặc biệt giữa Tòa Thánh và ĐGM DuMaine.

Phóng viên:

Có rất nhiều người đồn rằng, văn thư đó rất có hại cho phía Tòa Giám Mục, thành thử Tòa Giám Mục không muốn công bố văn thư đó. Nhận định của ông thế nào về nguồn tin đó?

T.S. Bài:

Chúng tôi không dám lên tiếng thay thế cho Tòa Giám Mục. Tôi nghĩ rằng vì bên ngoài không biết được nội dung văn thư đó mà vẫn đưa ra những tin đồn. Chúng ta cũng không nên bàn tới nó.

Phóng viên:

Văn thư đó có lợi cho phía giáo dân tranh đấu không?

T.S. Bài:

Như lời của ĐGM đã công bố trong cuộc họp báo, chính nhờ vào văn thư của Tòa Thánh mà đã tạo ra cơ may duy nhất để Ngài có thể ngồi lại nói chuyện với chúng tôi. Đó là lý do thúc đẩy đưa tới cuộc hòa giải.

Phóng viên:

Đồng ý rằng văn thư đó là cơ hội để tạo nên cuộc hòa giải. Nhưng công luận ở đây rất muốn biết nội dung văn thư đó. Nhưng các ông lại muốn bảo mật văn thư đó. Vậy tại sao văn thư đó lại phải được bảo mật?

T.S. Bài:

Thực sự đó là quyết định của Tòa Thánh và quyết định của ĐGM DuMaine. Chúng tôi chỉ tuân lệnh là phải giữ bí mật văn thư này. Những gì chúng tôi công bố trong Tuyên Cáo Hòa Giải là

những điều mà Tòa Giám Mục và chúng tôi đồng ý công bố trước công luận. Cũng như chúng tôi còn nhiều điều mật ước với Tòa Giám Mục mà chúng tôi không thể công bố được.

Phóng viên:

Nếu ông trên cương vị của Tòa Thánh thì ông nghĩ rằng có cần công bố văn thư đó không?

T.S. Bài:

Tôi nghĩ không cần.

Phóng viên:

Trong văn thư của Tòa Thánh, ông dùng chữ “quyết định”. Sau đó ĐGM DuMaine lại gọi là “động cơ” đưa tới việc 2 bên ngồi lại với nhau. Danh từ nào được dùng trong văn thư của các ông? Nói cách khác có phải trong văn thư đó, Tòa Thánh đã chỉ thị cho Tòa Giám Mục là phải tìm cách hòa giải, ngồi lại với phe giáo dân tranh đấu để giải quyết vấn đề trong ôn hòa?

T.S. Bài:

Tôi xin thưa với quý ông là trong văn thư mà Tòa Thánh gửi cho chúng tôi, Tòa Thánh không yêu cầu giữ bí mật, tôi có thể thưa với quý ông một cách chắc chắn là Tòa Thánh đã dùng chữ “quyết định”; “DECISION”.

Phóng viên:

Lý do nào thúc đẩy Tòa Giám Mục và Giáo dân tranh đấu ngồi lại với nhau?

T.S. Bài:

Theo Đức Cha lý do duy nhất là văn thư của Tòa Thánh. Cho tới khi Đức Cha DuMaine nhận được văn thư đó. thì cửa Tòa Giám Mục mới thực sự mở. Từ trước tới giờ, biết bao lần chúng tôi viết thư, và nhờ đủ mọi đường giây để xin gặp trực tiếp ĐGM DuMaine, nhưng Ngài hoàn toàn né tránh. Ngài để chúng tôi nói chuyện với cha Sullivan. Đến bây giờ Ngài mới mở cửa ra. Quả nhiên do sự đối thoại trực tiếp với ĐGM, chúng tôi đã đạt được sự hòa giải.

Phóng viên:

Tại sao phe giáo dân tranh đấu không nhượng bộ điều khoản nào cả?

T.S. Bài:

Thực sự, nguyện vọng của chúng tôi chưa được thỏa đáp đầy đủ. Cho nên, những điều còn thiếu đó đã là nhượng bộ rồi. Nhưng tôi nghĩ chúng tôi sẽ đạt được các nguyện vọng. Nay chỉ còn là vấn đề thời gian thôi.

Phóng viên:

Mặc dù thỏa hiệp Hòa Giải đã được ký kết. Nhưng một số sự kiện đã khiến các cơ quan truyền thông hoài nghi về các thỏa hiệp này. Thí dụ: Trước lúc họp báo vẫn có sự xô xát. Các bên vẫn còn các khẩu hiệu để chống đối LM Dương. Một cách cụ thể xin ông cho biết những dị biệt nào đã được giải quyết?

T.S. Bài:

Trước hết tôi xin trình bày về việc xô xát trước buổi họp báo. Trong khi chúng tôi ngồi họp với ĐGM và các LM đại diện Tòa Giám Mục, chúng tôi nhận được tin báo cho biết có cuộc xô xát. Những người Mỹ của Tòa Giám Mục phụ trách việc tổ chức hôm đó không thể nhận định được ai xô xát với ai? Thành thử họ yêu cầu chúng tôi xuống để giải quyết. Tôi, ông Thiện và các Linh mục xuống, chúng tôi đã dò xét và tìm ra được căn nguyên gây nên cuộc xô xát. LM đại diện Tòa Giám Mục và là người có trách nhiệm trong buổi tổ chức đó, đã yêu cầu LM Lưu Đình Dương và LM Cao Phương Kỹ phải tức khắc rời khỏi khu vực xô xát này. Sau đó an ninh được tái lập.

Còn về các bảng hiệu "NO FATHER DUONG", một bản hiệu rất là quen thuộc. Tôi không nghĩ rằng đó là một sự vi phạm bản hợp đồng. Thưa quý ông, trước và trong khi ký hợp thảo, ngay cả trong lúc họp báo, nếu có ai hỏi chúng tôi đã chống đối LM Dương như thế nào. Chúng tôi đã bất đồng ý kiến với LM Dương như thế nào, thì chúng tôi có quyền trình bày. Các giáo dân họ có quyền và có cách để trình bày quan điểm của họ. Tôi nghĩ việc giơ bảng "NO FATHER DUONG" là một hình thức nói lên cho ĐGM biết đó là ước muốn của họ. Đó là một lối trình bày ôn hòa, bất bạo động. Họ có quyền làm.

Phóng viên:

Các giáo dân có quyền trình bày quan điểm của họ. Nhưng họ có nghe lời những người đại diện lãnh đạo của họ hay không? Nếu các giáo dân tiếp tục chống đối thì thỏa hiệp có giá trị hay không?

T.S. Bài:

Thỏa hiệp mà chúng tôi đã ký với Tòa Giám Mục chắc chắn sẽ có hiệu lực. Không bên nào có ý hướng để tạo ra những cạm bẫy cho nhau. Chúng tôi sẽ có những buổi họp kế tiếp để làm cho những điều chúng tôi đã thỏa hiệp được hoàn tất.

Phóng viên:

Có nghĩa là trong những phiên họp kế tiếp ông

sẽ cố vấn những giáo dân là không dùng bảng hiệu chống đối LM Dương nữa.

T.S. Bài:

Thưa ông, không hẳn nhất thiết như thế. Về vấn đề lãnh đạo của chúng tôi đối với giáo dân. Trong trường hợp này xin ông đặc biệt lưu ý cho. Riêng cá nhân tôi, tôi không phải do giáo dân trực tiếp bầu lên. Chúng tôi không do ai bầu lên cả. Khởi thủy, tôi là một người ở trong số các giáo dân bình thường nhất. Nhưng tôi hiểu được lòng của giáo dân, tôi hiểu được khát vọng của họ. Họ tín nhiệm tôi. Họ cho tôi được đại diện họ để nói thay cho họ. Đó là do lòng yêu mến của họ đối với tôi, và vì sự phục vụ của tôi đối với họ. Ngoài ra nói về quyền hành lãnh đạo của tôi đối với giáo dân là không có.

Phóng viên:

Trong trường hợp này, ông không còn được sự yêu mến của một số giáo dân nữa?

T.S. Bài:

Tôi không nghĩ như thế. Cho tới giờ phút này, chúng tôi đã tuyên bố bản tuyên cáo từ hôm thứ ba, hôm nay là thứ năm, hai ngày rồi, chúng tôi đều nhận được sự thương mến đồng ý, rất thông cảm của các giáo dân.

Phóng viên:

Nếu ông yêu cầu giáo dân đừng dùng bảng "NO FATHER DUONG" nữa, họ có nghe theo không?

T.S. Bài:

Trước khi tôi làm điều đó, tôi phải suy nghĩ xem có nên làm hay không.

Phóng viên:

Chỉ giả thuyết thôi. Giả thuyết là nếu ông yêu cầu họ đừng giơ bảng đó lên, họ có nghe theo không?

T.S. Bài:

Chắc chắn là có. Sau khi ĐGM họp báo xong, Ngài ra gặp giáo dân. Họ giơ bảng hiệu "NO FATHER DUONG", tôi yêu cầu họ bỏ xuống. Họ bỏ xuống liền.

Phóng viên:

Trong lần phỏng vấn kỳ trước, ông có phát biểu: "Trong thâm tâm ĐGM DuMaine, Ngài không muốn cung cấp giáo xứ thể nhân cho người Công Giáo Việt Nam. Ngài tìm cách chia Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam ra làm 3 thành phần để tiến tới việc đồng hóa người VN theo chủ trương chia để trị. Hiện nay ông còn duy trì quan điểm đó không?"

T.S. Bài:

Quan điểm đó chúng tôi căn cứ vào lá thư ngày 31 tháng 5 năm 1984 của ĐGM DuMaine. Nhưng ngày hôm nay, với bản tuyên cáo mới, tất cả đã thay đổi.

Phóng viên:

Xin ông cho biết những điều gì cần làm để hàn gắn lại những đổ vỡ, hầu đem lại những gì mà cộng đồng Công giáo VN đã có trước đây không.

T.S. Bài:

Tôi nghĩ, trước hết, tất cả những đoàn thể nào, tổ chức nào, có những quan điểm dị biệt trong vấn đề này. Hãy bình tĩnh và xét lại, để rồi sau đó chúng ta sẽ có thái độ. Đối với chúng tôi, các anh em phía Đức Tin và Tín Hữu đã không đồng quan điểm với chúng tôi. Chúng tôi, giáo dân Họ Đạo xin Giáo Xứ Thể Nhân, các anh em đó đã đồng ý với ĐGM, nói rằng chúng tôi chưa có đủ khả năng. Nhưng chúng tôi biết chúng tôi có đủ khả năng. Nếu các anh em đó không muốn xin Giáo Xứ Thể Nhân, hoặc không muốn xin bây giờ và đồng ý với ĐGM, thì đó là quyền của các anh em đó. Chúng tôi tôn trọng quyền của anh em. Ngược lại, xin các anh em hãy tôn trọng quyền của chúng tôi được biện luận là chúng tôi đã đầy đủ khả năng để có một giáo xứ thể nhân.

Trình Chiếu Cuốn Phim

"VIET NAM: TALKING TO THE PEOPLE"

(NÓI CHUYỆN VỚI NGƯỜI DÂN VIỆT NAM)

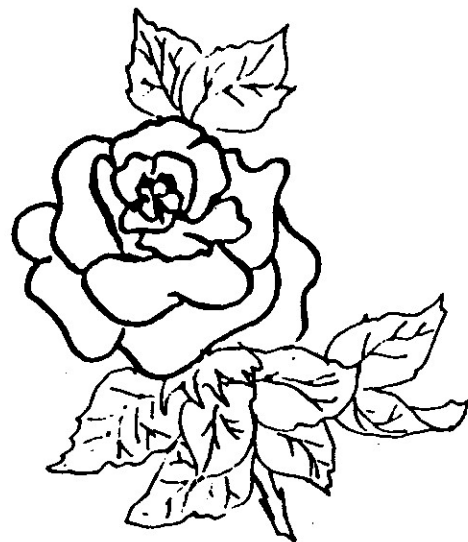
Lần đầu tiên, sau 12 năm kể từ ngày Cộng Sản bạo tàn đặt ách thống trị trên toàn cõi Việt Nam, Phóng Viên Jon Alpert của Hoa Kỳ đã ghi được nhiều hình ảnh đau thương của một Việt Nam nhuộm đỏ, một Việt Nam nghèo đói tang thương, một Việt Nam kiêu hùng với cảnh một Sĩ Quan cấp Tá của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa mặc đầu đang bị dầy dọa trong lao tù vẫn nhắn gửi đến Tổng Thống Ronald Reagan và thế giới tự do xin cứu hàng trăm ngàn quân dân cán chính vẫn còn bị dầy dọa trong các trại cải tạo.

Cuốn phim "Việt Nam: Talking to the people" sẽ đưa người xem về quê hương yêu dấu đang ngập tràn đau thương khôn khổ, với cảnh một quán ăn chuyên về món rắn và dòi, với khung cảnh chung sống chật chội của hàng chục người trong những căn chòi nhỏ bé. Người xem sẽ không quên chia sẻ những vui mừng của một em bé lai mồ côi tìm được đời sống mới tại Hoa Kỳ. Người xem cũng sẽ tận mắt thấy được sự ngu xuẩn của cấp Lãnh Đạo Cộng Sản Việt Nam trong chính sách bần cùng hóa nhân dân.

CUỐN PHIM: "VIỆT NAM: TALKING TO THE PEOPLE" SẼ ĐƯỢC TRÌNH CHIẾU TẠI BÁN-GIÁO-XỨ, SỐ 685 SINGLETON ROAD, SAN JOSE, LÚC 7 GIỜ TỐI THỨ BẢY, NGÀY 30 THÁNG 5 NĂM 1987. VÀO CỬA TỰ DO.

NIỀM HY VỌNG MỚI CỦA GIÁO DÂN TỶ NẠN VIỆT NAM

Tiến sĩ Trần An Bài

Sau hai tháng trời từ lần họp báo của Đức Giám Mục Pierre DuMaine ngày 5-3-87 với những bế tắc căng thẳng, đến lần họp báo chung của Đức Giám Mục và hai đại diện Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam ngày 12-5-1987 với những hy vọng tràn trề, cuộc tranh đấu của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam với Tòa Giám Mục San Jose đã đạt được những bước tiến khả quan rất đáng mừng:

I. Đức Giám Mục DuMaine đã nhìn nhận nguyện vọng chính đáng của giáo dân Việt Nam là muốn sớm có một Giáo Xứ Thể Nhân, một cơ chế vững bền và Ngài hứa sẽ thành lập Giáo Xứ càng sớm càng tốt. Giáo Xứ Thể Nhân rất quan trọng cho đời sống thiêng liêng chúng tôi vì tại đây chúng tôi được phép cầu nguyện bằng ngôn ngữ và theo tập tục, truyền thống riêng của người Việt Nam chúng tôi. Do đó, quyết định của Đức Giám Mục thành lập Giáo Xứ Thể Nhân cho người Việt Nam là một thành quả vượt bậc đáng ca ngợi.

Sau hơn 10 tháng qua, Cộng Đồng chúng tôi đã phải chịu biết bao nhiêu hy sinh cực khổ vì những tin tức không chính xác và đầy đủ được các báo chí loan đi. Nhưng cuối cùng nhờ ơn Chúa và nhờ sự can thiệp của Tòa Thánh, Đức Giám Mục DuMaine đã hiểu và đã âu yếm giơ cánh tay nhân từ của Ngài để đón nhận chúng tôi. Ngài đã thực sự bắt đầu kiên nhẫn lắng nghe và tìm hiểu kỹ càng nguyện vọng của chúng tôi. Đức Giám Mục đã đi từ một chính sách khép kín, cứng rắn đến một đường lối thông cảm, yêu thương. Chắc chắn đường lối mới này sẽ là chìa khóa cho những vấn đề hầy còn dang dở.

II. Vấn đề dờ dang và nhiều khê còn lại là khi đã thành lập Giáo Xứ thì cần phải có một Linh Mục Chánh Xứ đủ **khả năng** và **tu cách** để điều hành Giáo Xứ để ngày một thêm vững mạnh.

Chúng tôi hoàn toàn tôn trọng quyết định của Đức Cha đã được ghi trong bản tuyên cáo về việc Ngài đã không “**ngghi ngờ khả năng** và **quyết tâm** của Cha Dương để phục vụ giáo dân”. Nhưng còn một vấn đề rất quan trọng khác về Cha Dương và sau khi nghe chúng tôi trình bày, Đức Cha cũng chưa thể quyết định được. Đó là **tu cách** của LM Phaolô Dương.

Khi bổ nhiệm LM Dương vào chức vụ Chánh Xứ, Đức Cha đã chú trọng đến **khả năng** và **quyết tâm** của Cha. Nhưng đối với giáo dân Việt Nam **tu cách** của một Cha Sở cũng rất quan trọng. Và có thể đây sẽ là một sự khác biệt về phong tục, tập quán mà chúng tôi hy vọng sẽ có dịp trình bày rõ rệt với Đức Cha để Ngài hiểu rõ hơn nữa về người Việt Nam và các Linh Mục Việt Nam.

Đối với giáo dân Việt Nam, Linh Mục Chánh Xứ không phải chỉ là một người làm việc cho giáo dân để được giáo dân trả lương hàng tháng. Về phương diện tinh thần, Linh Mục Chánh Xứ là giá phần rồi linh hồn chúng tôi. Lòng đạo đức sốt sắng của chúng tôi tùy thuộc phần lớn vào sự thánh thiện của Cha Xứ. Ngài là chìa khóa mở cửa thiên đàng cho chúng tôi. Ngài phải là một Chúa Kitô thứ hai, hiện thực, sống giữa chúng tôi để làm gương lành thánh cho chúng tôi.

Về phương diện gia đình, Linh Mục Chánh Xứ phải là chứng nhân của hết mọi biến cố vui buồn xảy đến cho gia đình chúng tôi. Ngài còn là vị cố vấn tâm lý để hòa giải và hàn gắn nhiều cuộc xung khắc trong gia đình và thắt chặt dây liên kết thánh thiện của phép hôn phối bằng gương sáng đạo đức của cuộc đời linh mục độc thân của chính Ngài.

Về phương diện xã hội, Linh Mục Chánh Xứ là người chia cơm xẻ áo với con chiên. Khi con chiên thất nghiệp, Ngài chạy đôn đáo kiếm việc cho.

Như vậy không phải chỉ có khả năng mà tư cách của một vị Linh Mục Chánh Xứ theo quan niệm của giáo dân Việt Nam chúng tôi cũng rất là quan trọng. Ngài phải là “một người bị gậm nhấm” như lời của Linh Mục đạo đức người Pháp Chevrier hoặc Linh Mục là “một người cho tất cả mọi người” như lời Thánh Phaolô.

Các giáo dân Việt Nam tại San Jose đã không thể khâm phục tư cách của Linh Mục Phaolô Dương vì kể từ ngày Linh Mục Dương đến giáo phận San Jose (từ 1979) đến nay, Ngài đã phạm nhiều lỗi lầm đối với giáo dân, chẳng hạn Ngài lập luận rằng vị Linh Mục Chánh Xứ tiền nhiệm của Ngài là Cộng Sản và yêu cầu từ chức để ngày nay Ngài được bổ nhiệm thay thế. Ngài không quan niệm Giáo Xứ cho người Việt Nam là cần thiết. Ngài lập nhóm chống đối giáo dân chúng tôi và mới đây nhóm này tuyên bố rằng Đức Cha DuMaine đã phản bội họ khi Ngài ký kết hòa giải với chúng tôi và họ từ chối lời mời của Đức Cha để gia nhập Ủy Ban Hòa Giải do chính Đức Cha thành lập. Họ còn lên án các giáo dân chúng tôi là Cộng Sản.

Đức Giám Mục và chúng tôi đã đồng ý cộng tác để tạo cơ hội cho LM Dương chứng tỏ cho giáo dân thấy rõ khả năng và tư cách của Ngài trong chức vụ Chánh Xứ. Nhưng hơn ai hết chính LM Dương phải xét lại tư cách của Ngài để đón nhận dịp may đó. Nhưng kể từ ngày được bổ nhiệm vào chức Chánh Sở Chuẩn Giáo Xứ Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, Cha Dương đã trở thành một căn cứ rối loạn gần như bạo động của các giáo dân. Bằng chứng mới nhất là trong buổi họp báo ngày 12-5-1987 tại Tòa Giám Mục, Linh Mục Dương đã tạo nên cảnh xô xát trước cửa phòng họp báo để phá cuộc hòa giải giữa Đức Cha và chúng tôi và vì thế mà các giáo dân đã giơ cao băng “No Fr. Dương” để khiêu nạt với Đức Giám Mục khi Ngài bước ra khỏi phòng họp.

Đáng lẽ chúng tôi với tư cách là một giáo dân nên được Đức Giám Mục hỏi ý kiến trước khi Ngài bổ nhiệm Linh Mục Phaolô Dương vào chức vị Chánh Sở, chiếu điều 524 Giáo Luật, cũng như hiện nay Tòa Giám Mục đang thăm dò ý kiến các giáo hữu Hoa Kỳ tại nhà thờ St. John Vianney, San Jose, trước khi Đức Giám Mục bổ nhiệm Linh Mục Chánh Xứ cho họ trong một ngày rất gần đây.

Giáo dân Việt Nam đã có một truyền thống hiểu hòa và quý trọng các Linh Mục. Cho nên rất khó cho những người ngoài cuộc hiểu được tại sao lại có cả hàng ngàn băng “No Fr. Dương” được giơ cao trong suốt gần một năm qua. Nhưng một khi đã hiểu quan niệm của giáo dân Việt Nam về tư cách

mà một vị Linh Mục Chánh Xứ của họ cần có và nhìn thấy những hành động của Cha Dương như lược kê trên đây, người ta mới thực sự hiểu rằng Cha Dương đã hoàn toàn mất hẳn niềm tin nơi giáo dân chúng tôi. Cũng vì vậy rất nhiều Linh Mục và giáo dân Việt Nam ở khắp mọi nơi đã nhìn thấy những khó khăn hầu như không thể nào vượt qua được của Linh Mục Dương, nên họ đã nhiều lần viết thư hoặc điện thoại khuyên Linh Mục Dương từ chức. Trước cảnh huống này, chúng tôi chỉ biết cùng nhau cầu nguyện để Chúa soi sáng cho Cha Dương tìm được con đường vinh quang mới. Nhờ đó, Giáo Hội bớt nỗi ưu phiền, địa phận San Jose tìm lại được cảnh an bình và con chiên ngừng thốt ra những lời ai oán.

III. Sau cùng, chúng tôi ghi nhận sự đóng góp rất lớn lao của Tòa Thánh là Người Mẹ rất nhân từ, qua văn thư đề ngày 23-3-1987, đã mở đường cho cuộc gặp gỡ giữa Đức Giám Mục và chúng tôi trong những ngày qua để đem đến những thỏa thuận căn bản cho cuộc tranh đấu của chúng tôi. Do đó, chúng tôi muốn ngỏ lời tri ân, lòng trung thành và vâng phục của Cộng Đồng chúng tôi đối với Đức Thánh Cha và hy vọng rằng khi Ngài đến San Francisco vào tháng 9, 1987, Ngài sẽ gặp được niềm an vui trên khuôn mặt của những người Công Giáo Việt Nam chúng tôi hơn là nỗi ưu tư dằn vặt của kiếp người tỵ nạn bị hất hủi và kỳ thị. Trong suốt thời kỳ tranh đấu vừa qua, Tòa Thánh đã nhiều lần ghi nhận tinh thần kỷ luật và lòng sùng đạo của Cộng Đồng chúng tôi. Điều đó chứng tỏ những tin đồn “người chống đối sẽ trở thành thệ phản” là thiếu căn bản và bất công. Chúng tôi không phải là những người “chống đối” mà chỉ là những người hăng say và can đảm tranh đấu cho quyền tự do tín ngưỡng mà những anh hùng sáng lập Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ đã cố võ và ngoài ra chúng tôi cũng chỉ là những sắc dân thiểu số tỵ nạn cương quyết chống kỳ thị, bất công mà bất cứ sắc dân thiểu số nào, đặc biệt là người Ý, Ái Nhĩ Lan, Mễ Tây Cơ và Bồ Đào Nha, cũng đã phải trải qua khi mới đặt chân lên miền Đất Hứa này.

TÔI DỰ CUỘC HỌP BÁO

“HOÀ GIẢI”

CỦA ĐỨC GIÁM MỤC, ÔNG THIỆN VÀ ÔNG BÀI

ĐỖ VĂN HIẾN

Khi được tin là sáng thứ ba, ngày 12-5-87, lúc 10 giờ sáng, Đức Giám Mục DuMaine cùng hai ông Thiện, Bài, đại diện giáo dân tranh đấu sẽ có cuộc họp báo, tôi liền xin phép nghỉ một ngày ở sở để đến dự. Tôi được biết cuộc họp báo này là kết quả của mấy ngày liền hai ông Thiện, Bài đã họp riêng với ĐGM.

Trước đây, tôi chỉ được đọc về ĐGM và nghe Ngài nói vài lần trên TiVi. Đây là lần đầu tiên tôi được trực tiếp thấy Ngài. Được phát “BẢN TUYÊN CÁO VỀ VIỆC HÒA GIẢI VÀ HỢP TÁC”, trọng tâm của buổi họp báo hôm nay, tôi hỏi họp, hy vọng cuộc họp báo này sẽ là khởi điểm cho việc hòa giải và hợp tác thực sự mà mọi người đang mong đợi.

So sánh với những lần tôi thấy Ngài trên TiVi, tôi nhận thấy là bây giờ Ngài đã thay đổi từ dáng điệu đến lời nói. Nét mặt của Ngài tuy không tươi cười nhưng cũng không nghiêm khắc; dáng điệu của Ngài tuy không xuề xòa nhưng cũng không cứng cõi; lời nói của Ngài tuy không cởi mở nhưng cũng không hằn học như lần họp báo trước. Tôi phải nói là, bề ngoài, Ngài khác hẳn với hình ảnh vị Giám Mục mà tôi đã có trong óc tôi. Cùng chung một bàn với Ngài, ngồi hai bên là hai ông Thiện, Bài, đại diện giáo dân. Ông Thiện thì vẫn nét mặt nghiêm trang thương lệ. Ông Bài thì vẻ mặt trịnh trọng thỉnh thoảng điểm một nụ cười cố hữu của ông. Nhìn cảnh tượng này, tôi thấy lòng phấn khởi. Tôi thầm ước ao giá cảnh này diễn ra trước đây mười tháng thì chắc chắn là không còn phải tái diễn ra ngày hôm nay. Cái ngăn trở làm cho Ngài và đại diện giáo dân phải xa cách và hiểu lầm nhau đã được cất bỏ. Ai cũng mừng và tin tưởng rằng từ nay, với sự sẵn sàng tiếp xúc trực tiếp với giáo dân như Ngài đã tuyên bố, tình hình sẽ sáng sủa và hòa bình sẽ trở lại trong cộng đồng giáo dân. Cha Boyle, phát ngôn viên của Tòa Giám Mục, điều tiết chương trình họp báo. Với thái độ hòa nhã và uyển chuyển, cha đã giúp cho cuộc họp báo có một bầu không khí nhẹ nhàng mà nhiều người đã lầm tưởng là sẽ căng thẳng. Nghe

hai ông Thiện, Bài trả lời những câu hỏi hóc búa đôi khi có tính cách chọc phá của các phóng viên, tôi thấy hai ông vừa thẳng thắn, chính xác vừa khéo léo, khôn ngoan, xứng đáng với lòng tin cậy của giáo dân. Sau khi dự cuộc họp báo, vốn sẵn có tính lạc quan, tôi thấy trong người nhẹ nhõm và trong lòng nhiều hy vọng. Tôi xin có thêm vài nhận định sau đây:

Về đức Giám Mục, tôi thấy Ngài đã thay đổi từ lập trường cứng rắn, độc đoán của Ngài mà trước đây ai cũng biết, Ngài đã tỏ ra ôn hòa. Sự vắng mặt của Cha Sullivan là một điều đáng mừng; vì bao lâu giáo dân còn phải gặp Cha thì không bao giờ có thể giải quyết được gì cả. Việc ĐGM trực tiếp gặp hai ông Thiện, Bài liền tiếp mấy ngày, phục hồi phép Thông Công cho hai ông, ngồi chung một bàn với hai ông trong cuộc họp báo, tỏ ra Ngài đã thay đổi lập trường và quan tâm đến việc hòa giải.

Về việc cho giáo xứ thể nhân. Trước đây, Cha Sullivan, đại diện Tòa Giám Mục, đã đòi hỏi những điều kiện về tài chánh và cơ sở không thể nào thực hiện được trong giai đoạn này. Nay, trong tờ Tuyên Cáo cũng có chữ ký của ba người: ĐGM, ông Thiện, ông Bài không hề nhắc đến những điều kiện này. Như vậy, ta thấy là giáo xứ thể nhân không còn xa xôi hay ngoài tầm tay của ta nữa.

Đọc bản Tuyên Cáo, nói chung, tôi được khích lệ chẳng những về thỉnh nguyện giáo xứ có cơ hội chắc chắn được thực hiện mà về mối quan hệ giữa ĐGM và giáo dân cũng được cải thiện rất nhiều. Theo tôi, điều này quan trọng hơn cả; vì có như thế mới tránh được những tính toán sai lầm giữa Tòa Giám Mục và giáo dân, mối tình Cha con mới được nảy nở, bền vững, tạo nên hòa khí, làm cho việc sống đạo của giáo dân được dễ dàng và nhiều lợi ích.

Thời gian chống đối càng dài, vết thương càng nặng thì sự hồi phục càng lâu. Trải qua bao nhiêu đau thương, nay ĐGM đã mở đường hòa giải như tất cả mọi người đã ao ước. Vậy giáo dân cũng phải tìm cách đáp ứng lại sự mở đường hòa giải này.

Ai cũng biết rằng nguyên nhân của bất cứ cuộc

tranh chấp nào cũng là sự va chạm quyền lợi của nhau, bên nào cũng nghĩ là quyền lợi của mình bị bên kia vi phạm, lấn át và mình có bốn phận phải đòi lại. Vậy hòa giải là gì nếu không phải là hai bên phải tương nhượng lẫn nhau, tiến một ít, lùi một ít để gặp nhau giữa quãng đường mà trước kia đã làm cho nhau xa cách. Sở dĩ công việc “hòa giải” của Cha Thiệp đã thất bại là vì Tòa Giám Mục đã một mực đòi giáo dân phải tuyệt đối từ bỏ lập trường của họ. Sở dĩ cuộc tranh đấu của giáo dân còn kéo dài, chưa có kết quả là vì giáo dân đòi hỏi phải được cả hai thỉnh nguyện.

Nay ĐGM đã nhìn nhận rõ quyền lợi của giáo dân về thỉnh nguyện giáo xứ rồi. Vậy giáo dân cũng phải nghĩ lại mà vâng phục quyền hạn của ĐGM trong việc bổ nhiệm các cha xứ. Dĩ nhiên, giáo dân vẫn có lý do vững chắc để bênh vực cho thỉnh nguyện thứ hai của mình; và ĐGM cũng có lý do vì quyền hạn của Ngài được Giáo Luật cho phép. Lý do hai bên đưa ra như sau:

Về Cha Dương, ĐGM tuyên bố là “Ngài không tìm thấy bằng chứng nào để nghi ngờ khả năng và quyết tâm của Cha Dương để phục vụ giáo dân và chiếm được lòng kính trọng, sự tín nhiệm và sự hợp tác của họ, nếu Cha được tự do thi hành chức vụ.” (Bản Tuyên Cáo chung ngày 10-5-87). Nhưng đối với giáo dân thì họ thấy hoàn toàn ngược lại. Theo họ, họ có nhiều bằng chứng để nghi ngờ khả năng và quyết tâm của Cha Dương, họ đã mất sự kính trọng, sự tín nhiệm nơi Cha và thấy là không thể hợp tác với Cha được. Họ đã bày tỏ những điều này trong suốt thời kỳ tranh đấu. Vậy vấn đề chính yếu được đặt ra bây giờ là phải làm sao dung hòa được hai nhận định trái ngược nhau về Cha Dương của ĐGM và của giáo dân.

Báo San Jose Mercury News ra ngày 16-5-87, nơi trang 16A, đầu cột 3, đã ghi lại câu nói của ông Hoàng như sau: “Cộng đồng chúng tôi có một vết thương lớn, chúng tôi phải tìm được căn nguyên của nó. Chúng tôi hy vọng tìm thấy và dứt bỏ nó đi thì vết thương mới lành được” (Our community has a large wound, said The Hoang, representing the coalition. Before it will heal, we must find its cause. We hope we can find it and take it away). Tôi hoàn toàn đồng ý với ông Hoàng. Ta phải tìm được căn nguyên gây ra thương tích này. Nói một cách rõ rệt hơn, ta phải tìm được nguyên nhân gây ra cuộc tranh đấu và sự bế tắc này thì mới mong giải quyết thỏa đáng được. Hiện nay sự bế tắc còn tồn tại là vì sự nhận định về Cha Dương của ĐGM và của giáo

dân hoàn toàn ngược nhau như tôi vừa trình bày ở trên; và đó là nguyên nhân.

Vậy điểm chính mà mọi người đều nhìn vào bây giờ là Cha Dương. Xin Cha Dương hãy dùng tài trí và hành động khôn ngoan của Cha để làm cho giáo dân tranh đấu thay đổi nhận định của họ đối với Cha. Có người nghĩ rằng điều này không có thể được. Tôi không tin như thế. Dĩ nhiên đây là một điều khó khăn. Chính ĐGM cũng công nhận như vậy trong bản Tuyên Cáo chung và trong cuộc họp báo. Nhưng khó khăn không có nghĩa là không thể thắng vượt được. Nếu Cha muốn, Cha sẽ làm được. Nếu Cha quyết tâm, Cha sẽ làm được. **ĐIỀU QUAN TRỌNG LÀ CHA NÊN TÌM MỘT PHƯƠNG CÁCH HỮU HIỆU ĐỂ KHAI THÔNG VỚI GIÁO DÂN.** Nếu Cha thành công, và tôi thành thật cầu chúc Cha thành công, Cha sẽ lật ngược lại được thế cờ. Và như vậy, kẻ có công nhất trong việc hàn gắn vết thương, đoàn kết lại giáo dân sẽ không phải là Đức Giám Mục, cũng không phải là người nào khác mà sẽ là chính Cha.

Monterey ngày 17-5-87

TÌNH YÊU VÀ ÂN SỦNG

□ NGỌC TRINH

Kể từ khi Cộng Đồng Công Giáo VN tại San Jose bước vào một biến cố quan trọng, Giáo dân đã trải qua bao nhiêu những thăng trầm thử thách, buồn có, vui có, sung sướng có, thương yêu có, nhưng ai cũng có niềm tin và phó thác nơi Thiên Chúa quan phòng. Quả thật, Chúa công bằng và nhân hậu vô cùng. Nhìn lại biến cố từ giai đoạn đầu cho đến nay, chúng ta đã thấy tình yêu và ân sủng của Chúa thật vô biên.

* Bắt đầu từ sự tố cáo vì ganh tị nhiều hơn là yêu thương của những người cha trẻ cùng nguồn gốc máu mủ lên tòa Giám Mục San Jose, để truất phế người cha già nhưng đầy nhiệt tình dân tộc một cách bất công. Đã làm cho toàn thể giáo dân VNSJ ý thức và đoàn kết đứng lên để bảo vệ Công Lý và Hòa Bình. Đó chẳng phải là ân sủng Chúa sao?

* Sự không đối thoại và nghe theo một chiều với những người đã chấp nhận hòa nhập mà lại chia rẽ CĐ, thích luồn cúi hơn thẳng thắn xây dựng, đã gây trở ngại cho cuộc tranh đấu của CĐ nhưng giáo dân vẫn kiên trì. Đó chẳng phải là ân sủng Chúa sao?

* Việc tòa Giám Mục bắt 2 cha phó, cấm thánh lễ Việt, tạo thêm những khủng hoảng. Nhưng giáo dân vẫn không nản, để nói lên hai thỉnh nguyện hợp lý. Đó không phải là ân sủng Chúa sao?

* Trong một xã hội văn minh và hưởng thụ vào bậc nhất này, đã làm cho con người càng ngày càng ích kỷ, càng xa Chúa, xa nhà thờ, dễ sa đọa trong những hố thẳm của tội lỗi, tôn thờ cá nhân. Trái lại người CGVNSJ không bị cuốn hút bởi những ảnh hưởng vật chất đó, cùng nhau tìm đến Chúa để tôn vinh Ngài tại nhà thờ Chính Tòa. Đó chẳng phải là ân sủng Chúa sao?

* Trong thời buổi kinh tế khó khăn, nhiều người thất nghiệp, nhưng CĐCGVN vẫn được Chúa thương, nhiều người có công việc tốt nuôi sống được tờ báo Chính Nghĩa là tiếng nói chính thức của CĐ, can đảm phản đối nạn bất công, vẫn

phát hành hàng tuần mà không cần đến một mẫu quảng cáo nhỏ. Đó không phải là ân sủng Chúa sao?

* Mặc dầu phe nhóm dương gian, đã tìm đủ mọi cách vu khống, xuyên tạc, không nói có, có nói không, lường gạt dư luận để chụp mũ, luôn hành động kiểu tiểu nhân, đi xin xỏ giới thương gia quảng cáo kiếm tiền rồi bắt chước CĐ xuất bản báo nhằm đánh lạc hướng dư luận, moi móc đời tư, nhưng nhiều giới vẫn sáng suốt, nhận định đâu là chính, đâu là tà và ủng hộ tuần báo Chính Nghĩa hết mình. Đó chẳng phải là ân sủng Chúa sao?

* Sau nhiều lần đốt nến cầu nguyện, giáo dân nài xin Chúa đánh động lòng thương của ĐC Du Maine mở cánh cửa sắt của tòa Giám Mục mà nhìn thấy sự khao khát của đàn chiên. Nhưng Chúa đã thử thách lòng chân thành của cộng đồng, cho xuất hiện vị linh mục Bề Trên mà giáo dân tưởng Ngài sẽ đem bình an và sự thật đến với cộng đồng, họ đã thổ lộ hết tâm tình, nhưng vị linh mục đó trong bóng tối đã làm cho CĐ hụt hẫng, để rồi mọi sự trong tối tăm đều được phơi ra ánh sáng qua cuộn băng nhựa để kiếm tiền đã làm cho mọi người phẫn nộ và thông cảm cho những khổ sở của CĐ hơn. Đó không phải là ân sủng Chúa sao?

* Với tư cách là quản lý nhà Chúa, Giám Mục đem kiện con chiên ra Tòa để trục xuất giáo dân, nhưng Chúa đã để sự công lý nơi tòa án và giáo dân được quyền xử dụng Họ Đạo. Đó không phải là ân sủng Chúa sao?

* Việc chống đối cha Tịnh và tạo phe nhóm làm xáo trộn CĐ. Thế mà một lần đi hái ớt với Cộng đồng, Ngài cũng kể công trong bức tâm thư đầu tiên sau khi đã lật đổ được cha Tịnh. Đó có phải là tình yêu không?

* Sau khi đã cố vấn sai lầm Đức Cha để kéo dài sự khủng hoảng ngày càng trầm trọng, bao nhiêu vị linh mục đàn anh bằng cách này, cách khác, gửi thư cũng như điện thoại để khuyên bảo cha Dương từ chức vì vườn nho của Chúa thênh thang.

Nhưng cha Dương vẫn cứng lòng, không đón nhận thiện chí của mọi người, lạm dụng chữ vâng lời không đúng chỗ, phải lúc. Dùng phe nhóm tạo thêm sự mâu thuẫn và căm phẫn từ CĐ như chụp mũ CĐ là Cộng Sản. Nhưng chính những lúc mọi người đều chống cộng vào những dịp đau thương nhất của đất nước thì chẳng thấy cha và một người nào trong phe nhóm cha tham dự. Đó có phải là tình yêu không?

* Ý vào quyền bính của mình, cha tổng quản Sullivan dùng đủ mọi hình thức đe dọa không đúng tư cách của một linh mục, ngăn cản các LM ngoài giáo phận không được cử hành thánh lễ hoặc lai vãng vào giáo phận SJ, để tiếp xúc hoặc giúp đỡ cộng đồng, dùng phép thông công để coi thường phần rỗi linh hồn của giáo dân. Đó có phải là tình yêu không?

* Sau khi tuyên bố rút phép thông công hai người lãnh đạo CĐ, toàn thể giáo dân cực lực phản đối sự độc tài và vô lý của Tòa Giám Mục để cùng nhau ký tên yêu cầu Tòa Giám Mục xét lại việc rút phép thông công trái với giáo luật đó, Cha Tổng quản Sullivan đã đưa những địa chỉ của mọi người trong CĐ đã ký tên gửi lên Tòa GM cho phe nhóm cha Dương tung thư nặc danh và chụp mũ cộng sản đến từng nhà của giáo dân như bướm bướm. Đó có phải là tình yêu không?

* Mặc dầu CĐ bị cấm cách đủ điều, nhưng vẫn có những Cha, những tu sĩ không ngại đường xa khó nhọc, âm thầm đến với CĐ trong những lúc cần kíp để nâng đỡ đời sống tâm linh của giáo dân. Đó không phải là tình yêu và ân sủng Chúa sao?

* Sau bao nhiêu mưu kế của cha Dương và phe nhóm cố làm cho Tòa Giám Mục nghĩ sai về CĐ, nhưng vẫn thất bại vì sự đoàn kết thương yêu của CĐ, Cha Cựu Chánh Xứ vẫn mang nặng những ưu tư, khiêm nhường mà gánh vác hết phần lỗi về mình (mặc dù chẳng ai thấy Ngài có lỗi) như một lời trần tình ai oán riêng tư giữa Ngài và cha Dương nhưng xác quyết những văn kiện do cha Dương và "support group" đã lật đổ Ngài. Thế mà cha Dương tưởng như một bửu bối để cứu vãn tình thế, đăng lên báo của phe nhóm mình để bảo rằng cha Tịnh đã lầm lỗi và nhận lỗi rồi đó. Nhưng người khôn ngoan lại nhìn thấy tình yêu của cha Tịnh thật cao vời, và đó có phải là tình yêu của cha Dương không?

* Sau gần một năm không đối thoại của Tòa Giám Mục, ĐC DuMaine đã bị bùng bít sự thật, nên không thành công trong sự chần dặt đàn chiên. Ngài đã chịu mở cửa và cúi xuống lắng nghe tiếng kêu cầu của đàn chiên tỵ nạn. Ngài biết sự lầm lẫn của mình bấy lâu nay đã làm cho giáo dân họ đạo chịu nhiều đau khổ. Nay, chính Ngài đã trực tiếp đối diện và tháo gỡ được bao nhiêu khúc mắc. Đó mới thật là tình yêu.

* Giáo hội đúng là mẹ khôn ngoan mà Thiên Chúa đã dùng để cai quản con cái Ngài. Chỉ với một văn thư, mà từ sự tuyên bố với báo chí sẽ không đối thoại với hai người lãnh đạo của CĐ. Rồi cũng chính những báo chí đó lại nhìn thấy Ngài ngồi giữa hai người lãnh đạo, đối thoại nhau và chính Ngài tuyên bố thu hồi vạ tuyệt thông, chấp nhận vai trò lãnh đạo của hai ông trong CĐ, thật là bất ngờ và khó tin nhưng đó chẳng phải là ân sủng Chúa sao?

* Sau khi có sự đối thoại và sự thỏa thuận của ĐC DuMaine về hai thỉnh nguyện với hai vị lãnh đạo của CĐ trước báo chí và truyền thông, phe nhóm của cha Dương với danh từ mới "Liên lực lượng" nhưng chẳng mấy người, có người được về từ Stockton lại nhân danh "thăm nặng", cũng bắt chước hợp báo, tuyên bố những điều ngược lại lời phán quyết của ĐC. Trước các ống kính truyền thanh, truyền hình của những cơ quan ngôn luận văn minh và tự do nhất thế giới, nhóm "Liên Lực

Lượng" này khoe khoang mình không cộng sản, nhưng dấu đầu thì lại lòi đuôi khi nêu ra 4 điểm kiểu cộng sản: "1. ngưng xuất bản báo Chính Nghĩa; 2. Giải tán cộng đồng công giáo; 3. Ngưng chống Cha Dương; 4. Ngưng chiếm trung tâm Họ Đạo". Thủ hỏi trước công luận và báo chí họ còn dám làm điều ngược ngạo và táo bạo như thế, hưởng gì trong bóng tối họ đã dám làm bao nhiêu điều không tưởng. Ói! thật tiếc thay! nhưng đó cũng là ân sủng Chúa vậy.

* Dù phe nhóm liên lực lượng cố tình dùng nhiều hình thức gây chia rẽ, nhưng cộng đồng vẫn vui mừng, hoan hỉ, coi như phải tạm thời chịu thử thách đàng này, cách khác vì Chúa cũng phán: "Có thử thách như thế thì Đức Tin anh chị em, vốn quý hơn vàng người ta dùng lửa để thử, mới đáng ngợi khen, tôn vinh và quý trọng ngày Chúa Giêsu Kitô tái hiện" (Phêrô: I; 6-7). "Chúa cũng nhắc nhở và nâng đỡ chúng ta trong biến cố này khi đi qua cửa hẹp, vì cửa rộng và đường rộng đưa đến sự hư hỏng, và có nhiều người qua lối ấy. Cửa hẹp và đường hẹp dẫn đến sự sống, song ít người tìm được lối ấy" (Mathêu VIII: 13-14)

Trước giờ họp báo của Đức Giám Mục DuMaine và 2 người lãnh đạo CĐ, Cha Dương và cha Kỹ đứng trước phòng họp ngăn chặn mọi giáo dân thuộc CĐ vào mà chỉ cho những người ủng hộ cha vào thôi. Đó chính là sự kỳ thị, lối đức công bằng của người linh mục và là nguyên nhân gây nên sự

căm phẫn của CĐ thì hưởng gì khi cha được thực sự làm chính xứ ở một nơi nào đó, vai trò của cha như thế sẽ làm được gì và đó có phải là tình yêu không?

* Như Thánh Phaolô nói với Timôthê (I: 7-8): "Thiên Chúa đã chẳng ban cho chúng ta tâm thần nhút nhát, mà ban cho chúng ta tâm thần mạnh mẽ, yêu thương và khôn ngoan, đừng hổ thẹn vì phải làm chứng cho Chúa chúng ta, cũng đừng hổ thẹn vì tôi là tù nhân của Chúa, song hãy trông cậy vào sức mạnh của Chúa mà chịu đau khổ với tôi vì Phúc Âm". Thánh Phaolô cũng viết cho Philipê (I: 28-30) với một tâm tình đúng với hoàn cảnh của CĐ: "Anh chị em là những người vững vàng, một lòng một dạ với nhau để bênh vực đức tin của Phúc âm, không một chút sợ hãi, không chút nao núng trước các thù địch: Đó là những chứng cứ rõ ràng vì họ sẽ hư đi, còn anh chị em thì sẽ được cứu rỗi và đây là một ơn Thiên Chúa ban. Và nhờ ơn ấy, anh chị em không những được lòng Đức Kitô mà còn được can đảm chịu đau khổ vì Người nữa. Anh chị em cứ phải chiến đấu, như anh chị em đã thấy tôi chiến đấu, vì hiện nay anh chị em biết tôi vẫn còn đang chiến đấu".

LỜI KẾT

Cộng đồng Công Giáo VN tại San Jose xin phó thác lên cùng Chúa, vì Chúa đã ở với chúng con hôm qua, hôm nay và ngày mai. Tạ ơn Chúa.

THÔNG CÁO CỦA BAN MỤC VỤ

Để tỏ lòng kính Đức Mẹ trong tháng hoa này, Ban Mục Vụ trân trọng kính mời toàn thể Cộng Đồng tới tham dự cuộc rước kính Đức mẹ vào lúc 6 giờ chiều ngày thứ bảy 30 tháng 5 năm 1987 tại Họ Đạo NVCTTĐ.

VIỆT NAM NHẬT BÁO PHỎNG VẤN Ô. TRẦN AN BÀI VỀ CÁC BIẾN CỐ LIÊN QUAN ĐẾN CUỘC HÒA GIẢI

SAN JOSE : (KA) - Để làm sáng tỏ những vấn đề liên quan đến việc Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam và Toà Giám Mục địa phận San Jose đã đạt được thoả thuận tiến đến việc thành lập một Ủy Ban Hòa Giải để giải quyết cuộc khủng hoảng kéo dài gần một năm, nhưng sau đó Liên Lực Lượng Công Giáo lại họp báo đưa ra các điều kiện để tham dự Ủy Ban này. Phái viên Việt Nam Nhật Báo đã tìm gặp Tiến Sĩ Trần An Bài một trong những người lãnh đạo của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại San Jose để tìm hiểu thêm về lập trường của ông đối với những lời tuyên bố của Liên Lực Lượng Công Giáo có liên quan đến vấn đề này.

Sau đây là những câu hỏi và đáp, mong sẽ giúp ích thêm quý vị độc giả trong việc nhận định rõ nội vụ.

HỎI : Liên lực lượng Công Giáo tuyên bố chỉ tham dự Ủy Ban Hoà giải với bốn điều kiện. Xin Tiến Sĩ cho biết ý kiến.

ĐÁP : Quyền chỉ định thành phần và triệu tập Ủy Ban Hoà giải thuộc về ĐGM DuMaine Ngài mời ai và ai được mời mà chối từ là vấn đề riêng giữa Đức Cha và Họ. Riêng phần chúng tôi, sự chấp nhận lời mời của Đức cha để làm thành viên của Ủy Ban đã đem đến ba kết quả :

- Vạn tuyệt thông được thu hồi
- Các Thánh Lễ Việt Nam được Đức Cha hứa tái lập đầy đủ và nhanh chóng
- Đặt sự lãnh đạo của chúng tôi vào việc phục vụ toàn thể Cộng Đồng hầu tạo sự đoàn kết và lớn mạnh cho Cộng Đồng.

Vấn đề chính là sự thoả hiệp giữa Toà Giám Mục và Cộng Đồng chúng tôi. Còn sự hiện diện của bất cứ thành viên nào khác trong Ủy Ban thực sự đều không phải là vấn đề quan trọng.

HỎI : Bốn điều kiện Liên Lực Lượng Công Giáo đặt ra là :

- 1/ Ngưng xuất bản báo Chính Nghĩa
- 2/ Giải tán Hiệp Hội Cộng Đồng Công Giáo.
- 3/ Ngưng chống cha Dương
- 4/ Ngưng chiếm ngụ bất hợp pháp Trung Tâm Họ Đạo. Liệu Cộng Đồng Công Giáo có nhượng bộ được điểm nào ?

ĐÁP : Những điều kiện trên phải được đặt ra với Đức Giám Mục, chứ không phải chúng tôi, vì từ trước đến giờ, chúng tôi không có gì để phải thoả thuận với bất cứ phe nhóm nào. Nhưng vì Toà Giám Mục đã mời chúng tôi chấp thuận tham gia Ủy Ban Hoà Giải để được ba điều nói trên, nên chúng tôi đã đồng ý. Đã có sự hoà giải và hợp tác giữa Toà Giám Mục và Cộng Đồng chúng tôi. Ai không tuân phục quyết định của cuộc hòa giải này tức là chống phá Cộng Đồng và bất tuân phục Hội Thánh Chúa ...

Nếu phải nói vấn đề về bốn điều kiện trên thì thật sự tất cả đều nằm trong tay chúng tôi, DC có muốn cũng không thể thoả mãn họ được.

1.) Việc xuất bản Chính Nghĩa là quyền tự do ngôn luận của mỗi người. Có biết bao nhiêu độc giả trên khắp thế giới ca ngợi Chính Nghĩa và tìm kiếm đọc mà vẫn không có.

2.) Việc lập hội cũng lại là quyền của mọi người. Mục tiêu của Hội đã được công khai tuyên bố, không có gì trái với luật pháp đạo đời. Mục tiêu đã có trên 2.000 hội viên ghi danh. Vậy tại sao chúng tôi phải giải tán Hội ?

3.) Việc ngưng chống Cha Dương : Bệnh hay chống là quyền của mọi người. Các giáo dân có bao giờ yêu cầu ai phải ngưng bệnh cha Dương đâu ?

4.) Việc ngưng chiếm Trung Tâm : Toà Án bác đơn kiện trục xuất của

Toà Giám Mục. Vậy ai quyền hành hơn Toà án để trục xuất chúng tôi ?

HỎI : Liên Lực Lượng Công Giáo ám chỉ Cộng Đồng Công Giáo có liên hệ đến cộng sản. Tiến Sĩ có đồng ý như vậy không ?

ĐÁP : Trăm phần trăm là không. Người Công Giáo chúng tôi có thành tích chống cộng bằng cả tư tưởng lẫn hành động. Báo Chính Nghĩa chưa hề viết điều gì lợi cho cộng sản. Và khi Liên Hội Người Việt Bắc Cali tổ chức chống cộng nhân dịp kỷ niệm ngày 30 tháng 4 năm 1987, chúng tôi đã tham

dự đông đảo. Trong khi đó thì chúng tôi chẳng thấy bóng dáng của một người nào trong nhóm kết án chúng tôi là cộng sản đến tham dự.

HỎI : Ngày 12-5-87, ngay sau khi Đức Giám Mục và đại diện Cộng Đồng họp báo xong thì bên ngoài các giáo dân giơ băng "NO Fr. Dương". Điều đó có nghĩa là vi phạm thoả ước không ?

ĐÁP : Chắc chắn là không. Vì từ mười tháng qua, LM Dương đã trở thành một căn cơ rối loạn gần như bạo động của các giáo dân. Trước giờ họp báo tại Toà Giám Mục, LM Dương và cố vấn của Ngài là LM Kỳ đã tạo nên cảnh xô xát trước cửa phòng họp báo để phá cuộc hoà giải giữa Đức Cha và Cộng Đồng chúng tôi. Cũng vì thế mà các giáo dân đã phần nộ giơ cao băng "NO Fr. Dương" để khiêu nại với Đức Giám Mục khi Ngài bước ra khỏi phòng họp.

Trích Việt Nam Nhật Báo
Thứ Tư 20-05-87

BẢN CÔNG BỐ CỦA LIÊN LỰC LƯỢNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM TẠI SAN JOSE

SAN JOSE - Liên Lực Lượng Công Giáo Việt Nam San Jose tái xác định thái độ trung thành với Hội Thánh Công Giáo, long kiên trì bảo vệ đức tin và uy quyền Hội Thánh.

Vì thế, chúng tôi cần phát biểu quan điểm đối với bản công bố hòa giải của Đức Giám Mục và nhóm chống đối đã được phổ biến vào ngày

12-5-87 tại Los Altos như sau :

1. Chúng tôi ghi nhận thiện chí và lòng nhân ái của Đức Giám Mục trong quyết định giải và tuyệt thông cho hai ông Bài và Thiện, cũng như trong việc thành lập một ủy ban hòa giải để tiến đến sự an bình thực sự cho giáo dân Việt Nam, hải ngoại và quốc nội.

2. Chúng tôi đã chứng kiến hành động bội ước tước khải của hai ông Bái và Thiện đối với những điều của họ đã cam kết trong bản công bố chung - bên trong thì hợp báo và cam kết, bên ngoài vẫn biểu tình và bạo động chống lại vị Linh Mục Chánh Xứ lưu Đình Dương.

3. Chúng tôi phủ nhận tư cách đại diện giáo dân Việt Nam của hai ông Bái và Thiện.

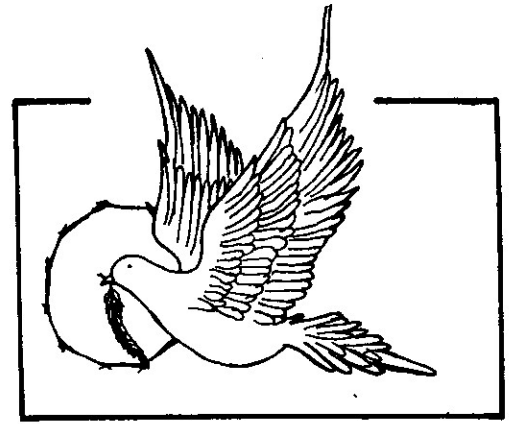
Bởi những điều đã nêu trên, chúng tôi kịch liệt lên án những hành động phi luân, phi nghĩa của hai ông Bái, Thiện, đã dùng đường lối chính trị hoạt đầu, và phương thức đấu tranh dập khuôn tả phái, vô thần đưa đến tình trạng sa sút về đạo đức, phân hóa tình đoàn kết trong hàng ngũ giáo dân Việt Nam.

4. Chúng tôi khẩn khoản kêu gọi sự tiếp tay của giới truyền thông địa phương, xin quý vị hãy vì lương tâm nghề nghiệp, vì thiên chức truyền thông, vì lẽ phải và tinh thần đạo đức của xã hội này, thẳng tay vạch trần những hành động phản loạn trong tôn giáo, biến xã hội này thành môi trường thuận tiện cho tình trạng nổi loạn, tạo ấn tượng xấu và ác cảm của những cộng đồng khác đối với cộng đồng Việt Nam.

5. Chúng tôi ước ao một xã hội không nào loạn.

Chúng tôi ước ao một xã hội không cộng sản.

Chúng tôi ước ao một cuộc sống đạo trong an bình.

*Trích Việt Nam Nhật Báo
Thứ Bảy 16-05-87*

LIÊN LỰC LƯỢNG CÔNG GIÁO SAN JOSE HỢP BÁO BẦY TỔ THÁI ĐỘ, KHÔNG THAM GIA UB HÒA GIẢI

Lực lượng phủ nhận tư cách đại diện giáo dân Việt Nam của hai ông Bái và Thiện

SAN JOSE (KA) - Liên lực lượng Công Giáo Việt Nam San Jose gồm Phong Trao Bảo Vệ Đức Tin, Lực Lượng Quân Cán Chính Công Giáo Việt Nam, Hội Đồng Giáo Dân Việt Nam - San Jose đã tổ chức cuộc họp báo lúc 3 giờ chiều ngày thứ sáu 15-5-87 tại New Maxim Restaurant ở số 1650 Monterey Rd. San Jose.

Ngồi trên bàn chủ tọa có sự hiện diện của các ông Trần Trung Lương, Nguyễn Trung Hòa, Hoàng Kế Thế, Trần Hiếu, Nguyễn Kim Anh. Về phía truyền thông có đài 11, đài truyền hình Việt Nam Tự Do, đài 36, Mercury News, Trống Đồng, Dân Việt, Báo Linh, Kinh Doanh ...

Mở đầu cuộc họp báo, ông Trần Trung Lương đã đọc bản công bố về quan điểm của Liên Lực Lượng về thỏa hiệp giữa Đức Giám Mục DuMaine và hai ông Trần Công Thiện, Trần An Bái bằng Anh ngữ

Phóng viên của Mercury News đã chất vấn :

— Quý ông cho rằng phe Tranh Đấu dùng tà đạo và phương pháp Cộng sản nhưng xin cho biết rõ ràng hơn, ai là Cộng Sản ?

Ông Nguyễn Hòa trả lời :

— Phe tranh đấu đã dùng những phương pháp giống như Cộng sản và lối làm việc của họ thì không có đạo đức.

Để trả lời cho phóng viên của Mercury News về việc Lực Lượng có ủng hộ và tham gia vào Ủy Ban Hòa Giải do Giám Mục DuMaine thành lập theo như thỏa ước ký kết giữa Tòa Giám Mục và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam không ?

Ông Trần Hiếu cho biết :

— Chúng tôi chỉ tham gia vào Ủy Ban Hòa Giải đó với những điều kiện sau :

1.) Tuần báo Chính Nghĩa phải đình bản.

2.) Những người chiếm giữ Họ Đạo phải rời khỏi Trung Tâm Công Giáo.

3.) Phe Tranh Đấu không được dùng bạo lực để chống lại Linh Mục Dương.

4.) Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam Inc. phải dẹp bỏ.

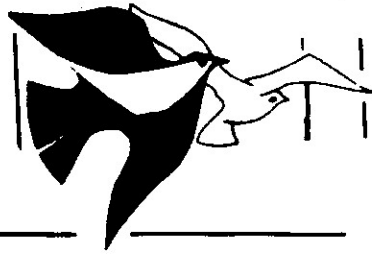
Ngoài ra những người chủ tọa cuộc họp báo cũng đã cho biết quan điểm của Liên Lực Lượng về thỏa ước ký kết vào ngày thứ ba 12-5-87 vừa qua tại Los Altos giữa Giám Mục DuMaine và hai ông Trần Công Thiện, Trần An Bái là không thực tế bởi lẽ một lễ Hòa Giải sẽ không bao giờ thực hiện được.

Buổi họp báo đã kết thúc lúc 4g10.

*Đem chính-nghĩa để thẳng hung-tân
Lấy chí-nhẫn mà thay cường-bạo*

THƯ TÍN

Bà Nguyễn Thị Lê (San Jose)

Tại sao hai ông lãnh đạo Cộng Đồng Công Giáo vừa ký kết xong thỏa hiệp với Đức Giám Mục DuMaine thì giáo dân thuộc Cộng Đồng quý ông lại phản đối Linh Mục Lưu Đình Dương ngay. Như vậy mấy ông đâu có tôn trọng thỏa hiệp. Nét mực chữ ký chưa khô thì mấy ông đã bội phản rồi. Mấy ông dám đăng thư này lên mặt báo và trả lời không?

Trả lời

Vâng, chúng tôi đã đăng nguyên văn thư của Bà, Bà vừa ý chứ. Chính Nghĩa làm việc luôn luôn quang minh chính đại vì tâm niệm: “Lấy Chí Nhân mà thay Cường Bạo, Đem Chính Nghĩa mà thắng Hung Tàn”.

Trước hết, xin Bà đọc kỹ lại bản văn “Tuyên Cáo Hòa Giải và Hợp Tác giữa Tòa Giám Mục và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam San Jose” và Bà xem thử có đoạn văn nào minh xác quyền Chính Xứ của Linh Mục Lưu Đình Dương không? Trong suốt cả bản văn ấy chỉ có một đoạn nói về Linh Mục Dương qua thánh lễ Hoà Giải do CĐCGVN tổ chức tại Họ Đạo dưới quyền chủ tọa của Đức Giám Mục DuMaine cùng với sự chứng giám của hai thừa tác viên là Giáo Sư Trần Công Thiện và Tiến Sĩ Trần An Bài. Nhưng như Bà thấy, đoạn văn này cũng đã không minh xác thánh lễ này do Linh Mục Chính Xứ Lưu Đình Dương mà chỉ nói là Cha Dương mà thôi. Như trong bản văn đó, chức Chính Xứ của Cha không còn nữa.

Đằng khác như Bà biết sở dĩ giáo dân phản đối Linh Mục Dương ở ngoài sân với những băng hiệu “NO FATHER DUONG” là vì trước đó không đầy một tiếng đồng hồ, chính Linh Mục Dương cùng với cố vấn là Linh Mục Cao Phương Kỹ đã xúi giục nhóm giáo dân ủng hộ Linh Mục Dương bạo động chống lại cuộc họp báo vì ngài đã không được ngồi dự và chủ tọa cuộc họp báo như Đức Giám Mục DuMaine, Giáo Sư Trần Công Thiện và Tiến Sĩ Trần An Bài. Vì thái độ chống phá và khiêu khích của Linh Mục Dương như vậy nên giáo dân thuộc Cộng Đồng chúng tôi mới phản ứng lại như vậy. Xin Bà bình tĩnh đọc kỹ lại bản văn, nhìn ngắm lại cá nhân Linh Mục Lưu Đình Dương và phe nhóm rồi Bà sẽ hiểu và thông cảm cho chúng tôi. Xin thành thật cảm ơn Bà. Kính.

Ông Trần Văn Hoàn (San Jose)

Có phải bức thư của Tòa Thánh đề ngày 23-3-87 là một động lực giúp cho Đức Giám Mục DuMaine mở cửa, nói chuyện với ông Bài, ông Thiện và khai thông những bất đồng không? Xin ông cho đăng bức thư đề ngày 23-3 đó lên Chính Nghĩa để mọi người được hiểu rõ vấn đề hơn. Xin cảm ơn quý ông và kính chúc quý báo thăng tiến phục vụ bạn đọc khắp thế giới.

Trả lời

Vâng, bức thư đề ngày 23-3-87 của Tòa Thánh là một trong những động lực giúp Đức Giám Mục DuMaine quyết định bằng mọi cách phải giải quyết cuộc khủng hoảng giữa Tòa Giám Mục San Jose và CĐCGVN.

Việc đăng bức thư đề ngày 23-3-87 của Thánh Bộ Giáo Sĩ trong Chính Nghĩa xin ông thông cảm cho là không thể đăng được vì đó là luật của Giáo Hội, có những bức thư có thể phổ biến được nhưng có những bức thư chỉ được phổ biến công khai sau một khoảng thời gian nhất định mà thôi.

Ông Nguyễn Bảo (Washington D.C.)

Trả lời

Tôn trọng ý kiến của ông chúng tôi không đăng tải nội dung bức thư của ông. Và đây là những câu trả lời về những thắc mắc của ông:

1. Cuốn phim Ước Mơ Giáo Xứ 1 đã phát hành. Cuốn 2 sắp phát hành với những lời dẫn giải bằng Anh Ngữ. Hy vọng “Ước Mơ Giáo Xứ 3” sẽ phát hành kịp vào mùa thu năm nay. Nội dung cả 3 cuốn đều khác nhau nhưng đều ghi lại những hình ảnh lịch sử của Công Cuộc vận động đấu tranh có một không hai trong lịch sử Giáo Hội Thế Giới.
  2. Đức Giáo Hoàng, Đức Khâm Sứ Pio Laghi đều nhận được cuốn “Ước Mơ Giáo Xứ 1”. Tòa Thánh rất xúc động về quang cảnh tấn phong Chính Xứ hôm 16-8-86 tại Nhà Thờ Maria Goretti với chó săn và cảnh sát.
  3. Ông đừng lo. Tuần báo Chính Nghĩa sẽ không bao giờ đình bản đầu cuộc tranh đấu đạt được những nguyện vọng sau cùng. Nếu tình hình tranh đấu không đòi hỏi nữa thì Tuần báo Chính Nghĩa sẽ biến thành tờ báo Tôn giáo với việc Rao Giảng Lời Chúa do các giáo dân phụ trách.
  4. Linh Mục Cao Phương Kỹ lúc trước ở Hawaii, được Cha Tịnh đưa về giúp đỡ giống như Cha Dương và như ông thấy số Tử vi Cha Tịnh có cung Nô Bộc rất xấu, đành chịu, biết sao.
  5. Chúng tôi sẽ gửi cho ông hai số Chính Nghĩa bằng tiếng Anh để ông phổ biến cho người Mỹ.
- Về đề nghị của ông, chúng tôi đang nghiên cứu. Đa tạ.

Bà Lê Thị Sương (San Jose)

Tôi rất thù ghét mấy ông Chính Nghĩa vì mấy ông mà tôi mất chồng. Trước khi có cuộc tranh đấu của giáo dân San Jose chồng tôi chỉ ở nhà, lâu lâu đi đánh bắt hay tổ tôm với bạn bè cho vui. Đến lúc cuộc tranh đấu bùng nổ, chồng tôi gia nhập nhóm ủng hộ *duong gian*. Lúc mới khởi đầu, lâu lâu mới họp rồi càng về sau họp càng nhiều. Có lúc đi 3, 4 hôm mới về. Tôi sinh nghi, dò hỏi biết được chồng tôi đã có vợ bé. Cô này cũng hoạt động hằng say giúp *duong gian*. Tôi buồn quá, mấy lần định tự vận nhưng nhớ mình là người Công giáo nên không dám. Tôi nghĩ nếu mấy ông ngừng tranh đấu, chồng tôi sẽ về lại. Sao mấy ông không chịu ngừng đi. Hay mấy ông có cách nào giúp tôi không?

Trả lời

Chưa gì mà Bà đã vu oan cáo họa cho chúng tôi là vì tranh đấu cho hai thỉnh nguyện của Cộng Đồng mà Bà lại mất chồng. Chúng tôi chia xẻ nỗi buồn cùng Bà. Nhưng thưa Bà, đâu phải vì chúng tôi đấu tranh mà chồng Bà mới gia nhập nhóm ủng hộ *duong gian* rồi mới gặp được người mới mà sa ngã. Tội lỗi là ở tâm của mình. Hơn thế nữa Bà cũng biết tục ngữ Việt Nam có câu: “Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng”, nhìn chung quanh thấy ai cũng vậy là dễ sa ngã lắm đó, Bà ạ.

Chúng tôi đề nghị với Bà nên gặp thẳng Cha Dương nhờ ngài khuyên giải chồng bà và cô kia. Nếu không xong xin Bà cho chúng tôi biết, chúng tôi sẽ chỉ cách giúp Bà. Chúng tôi sẽ cầu nguyện cho Bà. Kính.

Ông Nguyễn Trọng Nho (Los Angeles)

Cám ơn về lời ghi nhận của ông về Linh Mục Vũ Đình Trác đã không bênh vực giáo dân San Jose mà nhảy vào ăn có và đánh phá. Tuy nhiên, đường còn dài, đâu còn có đó. Kính.

Ông Hà Mai Xuân (Houston - Texas)

1. Giáo Sư Trần Công Thiện hiện nay là Giáo sư tại hai trường đại học San Jose và nguyên là Giám Đốc Nha Du Học và cũng là một trong những Giáo Sư kỳ cựu của Đại Học Sư Phạm Sài Gòn.

2. Tiến Sĩ Trần An Bài hiện nay là Real Estate Broker và nguyên là Thẩm Phán tại Việt Nam và là một trong những thẩm phán trẻ tuổi nhất của nền Đệ II Cộng Hòa.

Bà Lê Thị Lựu (Santa Ana)

Cám ơn những lời khen ngợi của Bà về cuốn video “Ước Mơ Giáo Xứ”.

Chúng tôi đã gửi tiếp cho Bà 4 cuốn video hôm 20-5. Khi nào cuốn video “Ước Mơ Giáo Xứ 2” phát hành chúng tôi sẽ gửi cho Bà ngay.

Ông Phạm Hữu Nghĩa (San Francisco)

Xin ghi nhận về những lời đề nghị của ông. Những bằng chứng về việc Cha Dương làm tại Stockton chúng tôi cũng đã biết. Cám ơn về những bằng chứng mà ông đã cung cấp. CĐCGVNSJ đang thành lập một Ủy Ban thu thập tài liệu về Cha Dương, chúng tôi xin chuyển những bằng chứng mà ông cho, qua ủy ban đó. Kính.

Ông Trần Quát (Portland)

Nếu cuốn phim “Ước Mơ Giáo Xứ” có đoạn bị mờ như vậy, xin ông gửi về lại, chúng tôi sẽ gửi cho ông cuốn phim mới.

Bà Lê Thị Mộng Hoa (New York)

Ông Nguyễn Văn Thịnh (Stockton)

Bà Nguyễn Mộng Hà (Tampa - Florida)

Bà Trần Thị Như (Paris)

Chúng tôi đã gửi phim cho quý vị hôm 20/5. Quý vị đã nhận được chưa? Về lời đề nghị của quý vị chúng tôi sẽ thực hiện trong cuốn video “Ước Mơ Giáo Xứ 3”.

Bé Lê Thu (Modesto)

Chúng tôi đã chuyển thư của Bé đến Sở Di Trú. Có tin tức gì chúng tôi sẽ cho biết thêm.

Ông Trần Quốc Bảo (Fresno)

Chúng tôi đã có đầy đủ bằng cứ về thủ phạm của những thư nặc danh được gửi đến những giáo dân Việt Nam. Chúng tôi còn biết cả nơi đặt máy copy, người đánh máy và cả kẻ đem gửi. Tất cả danh sách những người này chúng tôi đã chuyển cho FBI để theo dõi và tùy nghi.

Nhắn Tin. Chúng tôi đã nhận được các thư sau đây: Nguyễn Văn Hà (San Jose). Trần Thanh Thảo (Milpitas). Nguyễn Văn Hình (San Jose). Nguyễn Văn Hồng (Campbell). Lê Minh Đăng (Seattle). Trần Thúc Định (Dallas - Texas). Cụ ông Hà Văn Bảo (Melbourne - Australia). Đào Diên (Jacksonville). Lê Thị Mão (Auburn). Lê Văn Thật (Union City). Nguyễn Văn Gùng (Reno - Nevada). Trần Thị Hồng (Santa Ana). Lê Văn Hưng (San Diego).

Sẽ lần lượt trả lời thư cho quý vị. Kính.

NGƯỜI BUU TÍN

CHUYỆN BÊN LỀ

Có đến Tòa soạn Chính Nghĩa trong giờ báo sắp phát hành mới thấy lòng giáo dân hăm mộ Chính Nghĩa, món ăn hàng tuần không thể thiếu được. Tiếng bóc giấy xoàn xoạt lẫn với tiếng đóng báo lùm lụp rập ràng tạo nên bầu không khí vui nhộn hấp dẫn. Những cuốn báo đầu tiên được các tay ghiền đớp ngay mang ra ngoài đọc say mê từ đầu tới cuối. Một cụ già ngồi xuống chiếc ghế bên hè, tìm đọc câu chuyện bên lề trước tiên; thưởng thức xong cụ trở vào lấy thêm vài số để phát cho bà con hoặc gởi đi nơi xa. Mỗi tuần Chính Nghĩa phát hành tối thiểu 2,500 số nhưng vẫn không đủ cung ứng cho đồng bào. Thế mà các người anh em phía bên kia lại yêu cầu ngưng báo Chính Nghĩa. Thật là một đề nghị bất nhân và thậm vô lý.

DƯ ÂM MỘT CUỘC HỌP BÁO

- Giáo dân kể rằng cuộc họp báo của Tòa Giám Mục vào ngày 12 tháng 5, 1987 đã gây chấn động trong giới truyền thông; các hệ thống truyền hình quốc tế như ABC, NBC, CBC loan tin nhiều lần và khắp nơi trên toàn quốc Hoa Kỳ. Thân hữu tận miền Đông và từ thủ đô Hoa Thịnh Đốn tức khắc gọi về San Jose chúc mừng cho cuộc hòa giải thành công giữa chủ chiến và đàn chiến, một thắng lợi cho Giáo Hội.

- Giáo dân kể rằng San Jose Mercury News, tờ báo lớn nhất tại miền Bắc Cali đã tường thuật cuộc họp báo của Đức Giám Mục Pierre DuMaine, GS Trần Công Thiện, và TS Trần An Bài trong bốn số báo liên tiếp. Tin tức được loan đi trên trang nhất với các bài phân tích công phu, chứng tỏ công luận đang theo dõi vấn đề rất kỹ, và biến cố lịch sử này đang đi vào một khúc quanh quan trọng, hứa hẹn nhiều thay đổi bất ngờ trong tương lai.

- Giáo dân kể rằng trong khi Đức Giám Mục và hai vị lãnh đạo Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam quyết tâm thực hiện cuộc hòa giải thì một số phần tử bất mãn đã cố cựa quậy để phá khuấy vì đã vỡ mộng. Họ trách Đức Giám Mục không hỏi ý kiến họ trước. Họ cho rằng Đức Giám Mục đã phản bội họ, nhưng họ quên tự hỏi mình là ai, lấy tư cách gì mà trách cứ Bề Trên như vậy. Hơn ai hết, họ biết rõ bản chất và thực lực của các lực lượng mà họ mang danh để loè thiên hạ. Đức Giám Mục họp báo mình cũng họp báo như ai.

- Giáo dân kể rằng nghe tên các lực lượng người ở xa mới tới không khỏi khiếp sợ nhưng hỏi ra không ai biết Ban Chấp Hành gồm những ai, đặt trụ sở tại nơi nào? Thế nên, liên lực lượng đã phải rủ nhau đến một nhà hàng! Vì xã giao một đài truyền hình ngoại quốc đã đến nhưng chỉ dành cho họ 30 giây trong bản tin vì quá dở. Ông Chủ Tịch Liên Lực Lượng tuyên bố vung vít, không ai hiểu ông nói gì nếu đài truyền hình không cho phụ đề Anh Ngữ. Một bạn trẻ phê bình: “Mất mặt người Việt quá, nói tiếng Anh mà khán. thính giả phải đọc lời phụ đề mới hiểu thì quả là trứ danh”.

- Giáo dân kể rằng điều làm mọi người耿耿 ngơ là các lực lượng trên đã từng công khai tuyên bố ủng hộ và tuyệt đối vâng phục đường lối của Đức Giám Mục mà nay đột nhiên không nhận bản tuyên cáo của Ngài. Như vậy có phải là vâng phục “cuội” chăng? Táo bạo hơn nữa là họ dám ra những điều kiện mà chính Đức Giám Mục không hề đề cập đến khi thảo luận với ông Thiện và ông Bài vì chạm đến quyền tự do mà hiến pháp xứ này dành cho mọi công dân.

- Giáo dân kể rằng cuộc xô xát trước phòng họp báo tại Tòa Giám Mục được các nhân chứng kể lại và ống kính máy thu hình ghi nhận nguyên nhân chính là Cha Dương và Cha Kỷ. Mặc dầu không được ban tổ chức giao phận sự, hai vị tự ý đến để điều động đàn em, tạo cảnh náo loạn, gây hình ảnh xấu cho Cộng Đồng trước giới truyền thông. Trật tự được vãn hồi một cách nhanh chóng khi hai vị này bị bắt buộc rời nơi họp báo. Do đó, sau cuộc họp báo giáo dân đã đưa bằng phản đối Cha Dương vì hành động gây rối kể trên.

- Giáo dân kể rằng trước và sau cuộc họp báo của Đức Giám Mục Cha Dương đã họp bàn với Linh Mục Tổng Quản. Mặc dầu vai trò của Linh Mục Tổng Quản Sullivan đang trở nên lu mờ trong giai đoạn hòa giải này song giới quan sát đoán chắc rằng Cha Dương vẫn tới lui vấn kế để chuẩn bị những đợt sóng ngầm, tập hợp tàn lực cho cuộc phản công. Chờ xem cuộc đối đầu của họ với Đức Giám Mục.

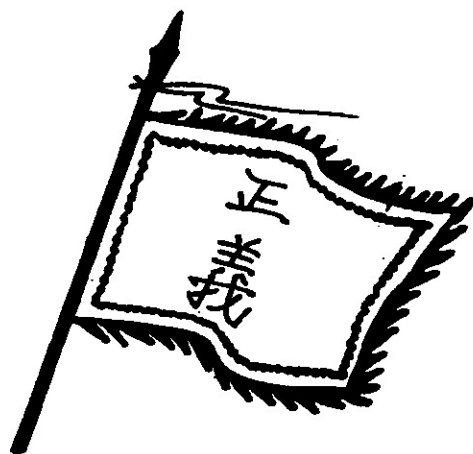
QUAN SÁT VIÊN

THỜI KỲ VONG QUỐC

(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Gió Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện dã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo kỳ trước)

TRƯỜNG KỲ KHÁNG CHIẾN: NHỮNG ĐỨA CON CUNG CỦA TRIỀU ĐÌNH.

Sau cuộc họp Công Báo lịch sử giữa Hoàng đế Thạch Đỗ Ma và hai thủ lĩnh của Chân Lý Thái Bình ngày 12 tháng 5 năm Đinh Mão 1987, toàn thể Hồ sinh đều lấy làm ngạc nhiên, không ngờ tình hình chuyển hướng một cách nhanh chóng và kỳ lạ như thế. Bàng hoàng hơn hết là thủ hạ của Lộ Dung. Một số thủ lĩnh của chúng đã không ngần ngại tuyên bố giữa dân chúng là Triều đình đã bội phản nhóm dân Thiên Giáo thâm lạng vì đã ký thỏa hiệp nhượng bộ Doanh Tuấn Giáo. Tham Muu Bộ của Lộ Dung quyết định kết hợp 3 tổ chức lại với nhau và tự khai sinh ra một danh hiệu khác. Đó là Liên Quân Tam Xà Đởm. Dầu được khoác cho một chiếc áo mới, liên quân Tam Xà Đởm vẫn gồm 3 tổ chức hữu danh vô thực. Thứ nhất, Đạo Quân Tử Thủ Đức Tin Thiên Giáo do Khuyển Ngôn Đầu Đà làm Tổng Khâu cùng với Nguyên Hội Nhập làm Bang trưởng Điều Hành. Thứ hai, Hoài Quốc Nhân Dân Thiên Giáo Hội do Trang Bất Lương làm Hội chủ, cùng với Lang ... Bầm Lê Tự Sát làm Tả Hội phó và Kim Chỉ Nữ Ma làm Hữu Hội phó. Thứ ba, Đạo quân Bình Công Cán Thiên Giáo Hoài Quốc do Trang Bạch Thổ làm Chủ đạo, cùng với Hề Cận Thoáng, một khuôn mặt mới của ma giáo bắt đầu xuất hiện sau 10 tháng biến loạn. Hề Cận Thoáng được đề cử giữ nhiệm vụ đại diện cho Đạo quân Bình Công Cán Hoài Quốc thay mặt cho Trang Bạch Thổ. Lý do của sự thay đổi này là vì Trang Bạch Thổ mặc dầu vẫn giữ vai trò Chủ đạo nhưng

lại kém khả năng, nhất là khi phải tiếp xúc với các Truyền Ảnh Trạm và Công Báo người bản xứ. Hề Cận Thoáng là một võ sĩ cao lớn, người cao thước mốt, và rất tự kiêu, xem trời đất chẳng ra gì. Ngoài ra, Tham Muu Bộ của Lộ Dung vừa mới kết nạp thêm một cao thủ ma giáo khác tên là Trang Bất Hiếu, từng giữ chức vụ Thư Ký Lục cho Vĩnh Vô Ngã Ái Hữu Hội.

Ngày 15 tháng 5 năm Đinh Mão 1987, Liên Quân Tam Xà Đởm mời một vài Truyền Ảnh Trạm và Công Báo của Hồ Sinh đến dự cuộc Hội Công Báo do chúng tổ chức tại Mã Sinh Quán. Mục đích của cuộc Hội Công Báo nhằm chống lại thỏa ước vừa mới ký kết giữa Triều đình và Doanh Tuấn Giáo. Hoàng đế Thạch Đỗ Ma mặc dầu cố gắng ngăn cản nhưng quá trễ, vì thư mời họp đã gửi đi khắp nơi. Mặc dầu gọi là Hội Công Báo, Liên Quân Tam Xà Đởm của Lộ Dung yêu cầu bọn Cảnh Bị mà chúng đã thuê mượn, không cho phép đại diện công báo của Chân Lý Thái Bình vào họp. Cuộc họp thưa vắng, chỉ toàn là thủ hạ Lộ Dung. Trong phòng họp, các bộ hạ thân tín của Lộ Dung như Tà Đức Nguyên, Lê La Tiểu Tử, cặp ma đầu Trang Cống Tàn, Đền Hoa Tặc Tử, Văn Xú Đầu Đà và nhiều ông già bà lão, chốc chốc lại vỗ tay hoan hô để nâng đỡ tinh thần bọn thủ lĩnh.

Tục truyền rằng trong lúc buổi Hội Công Báo của Liên Quân Tam Xà Đởm còn đang tiếp diễn, đích thân Hoàng đế Thạch Đỗ Ma ra lệnh cho quan Tổng Bình cấp tốc mang quân đến Mã Sinh Quán để bắt giữ bọn thủ hạ của Lộ Dung. Hoàng đế Thạch

Đỗ Ma rất đỗi giận dữ vì thái độ đại dột của những người ủng hộ Lộ Dung, trong khi bản hiệp ước giữa Triều đình và Doanh Tuấn Giáo vừa mới được ký kết, hy vọng hòa giải chớm ló dạng thì bọn Liên Quân Tam Xà Đổm lại bắt đầu làm điều xằng bậy.

Quan Tổng Binh cho quân mai phục hai bên con đường đất dẫn đến Mã Sinh Quán. Mặc dầu được lệnh đi áp giải những người ủng hộ Triều đình, ông vẫn hết sức thận trọng. Đối với ông, bắt giữ những người chống đối thuộc Chân Lý Thái Bình có lẽ còn thoải mái, dễ chịu hơn là đi áp giải thủ hạ Lộ Dung. Bọn này ngoài miệng luôn luôn rống to là ủng hộ Triều đình, nhưng trong đầu óc hằng toan tính phản loạn. Thực ra chúng chỉ dùng những từ ngữ hoa mỹ để che đậy lòng dạ tham lam thâm độc của chúng mà thôi. Khi cuộc Hội Công Báo vừa chấm dứt, quan Tổng Binh cho bắn hỏa pháo làm hiệu lệnh. Quân Triều đình chia làm hai tốp, một tốp vây chặt cửa hậu, tốp còn lại ập vào cửa chánh, dùng lời tói xích tất cả 12 thủ lĩnh của Liên Quân Tam Xà Đổm và giải về Triều.

Ngồi trong tù xa chật chội, cổ mang gông nặng, chân bị lời tói nghiền đau không thể tả, bọn thủ lĩnh Liên Quân vừa đau đớn vừa bàng hoàng như từ trời rơi xuống. Chúng hoàn toàn không hiểu tại sao quan quân Triều đình lại đối xử nặng tay như thế. Trong đám thủ hạ đang ngồi trong tù xa, có một vài tên còn sót lại một tí thông minh, đã suy luận việc chúng bị bắt giữ là do cuộc Hội Công Báo trái phép và những điều tuyên bố đi ngược lại với tinh thần bản hiệp ước của Triều đình. Số còn lại vẫn ngơ ngáo ngáo, lo sợ không hiểu những gì sẽ xảy đến cho chúng. Lúc đoàn tù xa đi ngang Trảm Quyết Trảng – bãi đất trống trước cửa hoàng cung dùng làm nơi xử chém các tử tội – thủ hạ Lộ Dung thấy bọn đao phủ đang cẩn thận mài lại những chiếc buá chém. Nhóm Liên Quân khiếp hãi, mặt không còn chút máu. Một tên bắt đầu thút thít, kể đến vài tên khác, rồi cuối cùng cả bọn oà khóc to như cha chết. Chúng thâm nhủ, thế là hết!

Không khí nghiêm trọng bao phủ gian phòng nhỏ. Vì quá tức giận và cấp bách, Hoàng đế Thạch Đỗ Ma không kịp triệu tập văn võ bá quan vào Triều để nghị án. Ông quyết định xử bọn thủ hạ Lộ Dung ngay tại gian phòng nhỏ sát hoàng cung. Cả 12 tên, vừa nam vừa nữ, quì mọp trước mặt ông, đưa khóc to, đưa thút thít càng khiến ông thêm tức giận. Ông tự nghĩ nếu ông không phải là Hoàng đế Thiên Giáo, ông đã đập cho mỗi đứa một đập vì thái độ ngu dốt, đã làm đổ vỡ công lao hòa giải của ông. Tể tướng Xú Uế Vân, Tổng trấn Lộ Dung và Quán

Giáo Trưởng Xà Đầu cũng có mặt trong phòng. Cả ba người đều lấm lét, lo sợ vì vẻ giận dữ trên khuôn mặt Hoàng đế Thạch Đỗ Ma. Mặc dầu không ở trong số 12 thủ lĩnh đang quì mọp trước mặt vị Hoàng đế, cả ba đều có cảm tưởng là chính họ cũng đang bị xét xử vì dầu sao các ông cũng đã dính líu ít nhiều với cuộc Hội Công Báo trái phép. Phó Tể Tướng Ấu Gàn Bộ đứng riêng một góc phòng, có thái độ của một kẻ bàng quang.

Chưa bao giờ sắc mặt Hoàng đế Thạch Đỗ Ma lại đầy sự giận dữ như thế. Suốt 10 tháng trời chống trả với Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình, có lúc ông tức giận tưởng có thể đập phá tất cả, thế mà ông vẫn còn nhịn nhục được. Hôm ấy, ông cảm thấy không còn gì có thể ngăn cản ông nữa. Đám người mà ông tưởng lúc nào cũng một mực tùng phục ông, lại cố tình dấy loạn. Thà là chúng chống đối ông như Doanh Tuấn Giáo, ông không tức. Trái lại, chúng cứ xoèn xoét là vâng phục, mà nếu động đến quyền lợi chúng là chúng lại ồn ào, làm hỏng cả những gì ông đã cố công xây dựng.

Trước mặt ông, bọn thủ lĩnh Liên Quân Tam Xà Đổm vẫn thút thít. Ông cau sурn, đập mạnh tay xuống bàn, quát to:

— Chúng bay có cảm mồm lại ngay không. Tội sờ sờ như thế còn khóc lóc nổi gì. Quân đâu, lôi cổ bọn này ra ngoài bêu đầu cho ta.

Nghe đến hai chữ “bêu đầu”, cả bọn khiếp hãi tội cùng, đồng đứng bật dậy, quên cả nghi lễ triều kiến là không được phép thẳng lưng trước mặt Hoàng đế. Tể tướng Xú Uế Vân nhào đến ấn cổ bọn chúng quì xuống vì sợ Hoàng đế Thạch Đỗ Ma khép chúng vào tội khi quân. Nếu bị khép vào tội này thì chỉ có Trảm Quyết, chứ Tuyệt Thông Án vẫn còn nhẹ. Trang Bất Lương, Hội chủ Hội Đồng Nhân Dân Thiên Giáo Hoài Quốc mếu máo:

— Muôn tâu Thánh Thượng! Chúng con lỡ đại...

Hoàng đế Thạch Đỗ Ma nhăn mặt lắc đầu:

— Tên kia, mày nói ngôn ngữ gì thế? Tại sao dám dùng thổ ngữ lạ hoắc với ta.

Trang Bất Lương càng ú ớ. Lộ Dung vội đỡ lời cho hẵn:

— Muôn tâu Bệ hạ, hần nói tiếng Tạng Chung là ngôn ngữ của Bệ hạ, chớ đâu dám dùng thổ ngữ nào khác đâu.

Hoàng đế Thạch Đỗ Ma quát to:

— Nó nói tiếng Tạng Chung bao giờ. Nếu nó nói tiếng Tạng Chung thì ta đã hiểu rồi, đợi gì nhà ngươi phải phân trần. Chúng bay chưa gì đã để lộ cái dờ cho công luận thấy. Ta đã xem Truyền Ảnh Trạm

lúc ban chiều. Khi tên kia đọc tuyên cáo gì gì đó – vừa nói, ông vừa chỉ vào Trang Bất Lương – bọn Truyền Ảnh Trạm lại cho phụ đề ở dưới màn ảnh. Như thế là thế nào? Nó đã nói tiếng Tạng Chung mà dân Tạng Chung không hiểu thì tại sao lại không dùng ngôn ngữ Hoài Quốc rồi bảo đưa khác thông ngôn cho? Đã đốt còn nát nữa. Hơn nữa khi nói tiếng Tạng Chung, chúng bay có thấy ai uốn éo, sửa mồm như hấn đầu. Chỉ có một số đào hát hạng 3, hát quá tẻ nên mới uốn mồm sửa miệng.

Trang Bất Lương mặc dầu đang sợ, cũng vẫn bực mình. Hấn lẩm bẩm “lúc nguy nan như thế này mà còn đòi thông ngôn gì nữa. Thông ngôn xong thì đầu đã lẩn lông lốc cách xa 3 thước rồi còn gì.”

Hoàng đế Thạch Đồ Ma lại tiếp theo:

— Còn cuộc Hội Công Báo của chúng bay lại tổ chức không ra gì nữa. Tại sao đang sống trong một vương quốc dân chủ như Hồ Sinh mà chúng bay khi Hội Công Báo lại không cho mọi người vào. Ta nghe bọn Chân Lý Thái Bình kháo nhau là bọn bay đã ngăn cản không cho người của chúng vào. Nếu chúng bay làm đúng thì tại sao lại sợ chúng nó. Chỉ có hai điều, một là chúng bay làm bậy, hai là thực lực chúng bay quá yếu nên không dám để người của chúng vào. Chúng bay chỉ quen thói làm ăn lén lút, luôn luôn làm trong bóng tối, tại sao không hỏi ý kiến Lộ Tổng trấn trước khi mở cuộc Hội?

Lộ Dung giật nảy mình vì Hoàng đế Thạch Đồ Ma vừa nhắc đến tên ông, lại vô tình khơi mào đến những chữ “làm ăn lén lút, luôn luôn làm trong

bóng tối”. Đến lúc này mà Hoàng đế lại không tế nhị chút nào. Lộ Dung đã có lần lén vào Tàng Kinh Các, lôi hết các pho Tự Điển Thu, xé bỏ những chương có định nghĩa của các chữ “làm ăn lén lút, làm trong bóng tối” để sau này không ai có thể tra cứu. Thế mà Hoàng đế Thạch Đồ Ma lại còn nhắc nhở đến các chữ ấy. Nhưng điều làm ông lo sợ hơn cả là có thể Hoàng đế Thạch Đồ Ma đã nghi ngờ ông đứng sau lưng bọn Liên Quân Tam Xà Đổm để hỗ trợ cho cuộc Hội Công Báo trái phép. Rõ hại!

Hoàng đế Thạch Đồ Ma ngưng giọng giầy lát, ông cúi xuống nhìn mảnh giấy nhỏ trên bàn. Sau đó ông giơ mảnh giấy về phía bọn thủ hạ Lộ Dung, giận dữ:

— Đây là tang vật của buộc Hội Công Báo trái phép mà quan Tổng Binh vừa nạp cho ta. Đưa nào cho ta biết đây là tờ giấy gì?

Kim Chỉ Nữ Ma trong nhóm Liên Quân Tam Xà Đổm, giọng yếu ớt:

— Muôn tâu Thánh Thượng! Đó là bản tuyên cáo viết bằng ngôn ngữ Hoài Quốc.

Hoàng đế Thạch Đồ Ma chìa mảnh giấy cho Quản Giáo Trưởng Xà Đầu, ra lệnh cho ông đọc to. Quản Giáo Trưởng cúi xuống nhắm đọc rất lâu nhưng không hiểu gì. Hoàng đế Thạch Đồ Ma chờ mãi không thấy ông lên tiếng, đập tay xuống bàn lần nữa. Bao nhiêu giấy má, hồ sơ văng tung toé. Tiếng vị Hoàng đế vang như sấm:

— Dân Hoài Quốc mà đọc chữ Hoài Quốc không thông thì lãnh chức Quản Giáo Trưởng làm

gì cho nhọc.

Quản Giáo Trưởng Xà Đầu trút tội lên đầu thủ hạ ngay lập tức:

— Muôn tâu Thánh Thượng! Xin Thánh Thượng dẫn cơn nóng giận vì đây không phải là lỗi của hạ thần. Những đứa này viết chữ Hoài Quốc mà không bỏ dấu thì làm sao con đọc cho được.

Hoàng đế Thạch Đỗ Ma thương hại sự dốt nát của thủ hạ Lộ Dung. Ông hét to:

— Có dốt thì dốt vừa thôi, dốt cả lũ như thế thì làm chuyện gì cho xong. Một bản tuyên cáo quan trọng muốn phổ biến cho mọi người mà ai đọc cũng không hiểu thì tuyên cáo với tuyên ...

Ông định dùng chữ thật đọc để mắng bọn người đang quì trước mặt. Nhưng ngẫm nghĩ sao ông lại thôi. Ông giật phất mảnh giấy trên tay Quản Giáo Trưởng, ném trước mặt bọn Liên Quân Tam Xà Đởm ra lệnh:

— Chúng bay viết thì chúng bay đọc lấy. Đọc không xong thì chớ trách ta.

Cả bọn chuyền tay nhau nhưng không tên nào dám nhận đọc vì không tên nào có đủ khả năng đọc chữ Hoài Quốc thiếu dấu. Đọc vớ vẫn sai nghĩa thì đầu bay mất như bỡn. Cuối cùng Nguyên Hội Nhập bạo gan, thay mặt cả đám:

— Muôn tâu Thánh Thượng, vì sự gấp rút nên chúng con hơi có sự cầu thả như thế. Lần sau chúng con sẽ làm đàng hoàng hơn.

Hoàng đế Thạch Đỗ Ma không nhin được nữa, ông đứng bật dậy chỉ ngay mặt Nguyên Hội Nhập, la to:

— Cha chả! Hay cho tên đại dột kia. Họp lần này ta chưa kịp trùng trị thì đã có đầu óc muốn hội họp lần sau. Lần sau chỉ có Diêm Vương mới cấp giấy phép cho chúng bay hội họp, chớ ta là chán ngấy chúng bay rồi. Cái tư tưởng hội nhập đã ăn sâu vào đầu óc chúng bây cho nên lúc nào cũng lằm lằm. Ngôn ngữ Tập Chúng mới không có dấu; chữ nghĩa Hoài Quốc mà không bỏ dấu thì...

Hoàng đế Thạch Đỗ Ma đỏ mặt định thốt ra lời gì đó, nhưng ông kềm lại ngay. Phó Tể tướng Ấu Gàn Bộ vội tiến đến cạnh Hoàng đế Thạch Đỗ Ma nói nhỏ vài câu, vị Hoàng đế Hồ Sinh dụi bớt nét mặt đoạn ngồi xuống. Phó Tể tướng Ấu Gàn Bộ nói với bọn Liên Quân Tam Xà Đởm:

— Các người nên đọc và giải thích bản tuyên cáo cho Thánh Thượng nghe. Đọc đàng hoàng, giải

thích rõ ràng thì may ra Thánh Thượng sẽ nguôi giận mà dung thứ cho các người.

Nguyên Hội Nhập vừa run rẩy vừa đọc từng điểm trong bản tuyên cáo của Liên Quân Tam Xà Đởm. Ở điểm thứ nhất, sau khi công nhận thiện chí và lòng nhân từ của Hoàng đế Thạch Đỗ Ma, chúng hoan hô việc thành lập một Hòa Giải Bang để đem lại sự bình an cho người Hoài Quốc tại “Tập Chúng và Hoài Quốc”. Hoàng đế Thạch Đỗ Ma lác đầu không hiểu bọn chúng muốn nói gì. Mắc mớ gì đến sự bình an của những người đang sống tại Hoài Quốc mà bản tuyên cáo lại nhắc đến, quả là bàn chuyện trên trời dưới đất. Tuy vậy ông vẫn tiếp tục lắng tai nghe. Đến điểm thứ 3, khi bọn chúng phủ nhận vai trò thủ lãnh của Bạc Trang Hán Tử và Giáo Học Thiên Trang, ông chận lại ngay lập tức bằng tiếng quát to khiến các cửa kính rung lên:

— Giải cho bọn cứng cổ này. Tại sao lúc nào chúng bay cũng bảo là vâng phục những điều ta truyền dạy, mà lần này lại cả gan phủ nhận chức vị thủ lãnh của Bạc Trang và Thiên Trang. Chúng bay luôn luôn cho ta là một vị Hoàng đế thông minh tài đức, những gì ta đã nhận xét đều là đúng, là phải. Cớ sao lại có chuyện ta bảo một đảng mà chúng bay lại nhận xét một nẻo như thế? Tại sao lại phủ nhận? Láo thật!

Nguyên Hội Nhập thấy Hoàng đế Thạch Đỗ Ma trở nên giận dữ, liền ngưng đọc, đầu đập xuống đất bình bình xin tha tội. Hoàng đế Thạch Đỗ Ma gằn giọng:

— Đẹp ngay tức khắc, ta không muốn nghe nốt bản tuyên cáo nhằm nhí đó nữa. Mau kể cho ta nghe chúng bay đã đòi hỏi những gì mà tổ chức Hội Công Báo lên lút, không có sự ưng thuận của Triều đình.

Nguyên Hội Nhập thay mặt cho cả bọn, vừa nói vừa sợ:

— Chúng con sẽ tham dự Hòa Giải Bang do Bệ hạ lập ra với 4 điều kiện sau đây: Thứ nhất, bọn Chân Lý Thái Bình phải ngưng hịch Chánh Đạo ngay lập tức. Thứ hai, chúng phải rút quân ra khỏi Doanh Tuấn Giáo. Thứ ba, chúng không được tổ chức các cuộc chống đối Tổng trấn Lộ Dung. Và điều cuối cùng là chúng phải giải tán ngay lập tức Cộng Đồng Thiên Giáo Hoài Quốc mà chúng mới thành lập.

Hoàng đế Thạch Đỗ Ma rưng rưng kinh hãi. Ông bật ngựa người ra sau, may nhờ có tên quân cận vệ

kịp thời giữ lại. Ông tưởng như đang mê ngủ. Đường đường là một vị Thiên tử, quyền bính đầy áp trong tay, quân lực hùng mạnh đến thế, mà ông còn bị Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình gây khó khăn rông rã hơn 10 tháng trời. Thế mà cái nhóm người đang quì trước mặt ông, người chẳng ra người, ngợm chẳng ra ngợm, chữ nghĩa dăm dớ, tổ chức lại luộm thuộm mà lại ra tới 4 điều kiện cho bọn Chân Lý Thái Bình. Quả là buồn cười. Ông đưa hai tay lên trời tuyệt vọng:

— Ta nói thật với các người, ngay đến điều kiện về hịch Chánh Đạo mà ta còn không dám đòi hỏi bọn Chân Lý Thái Bình, huống hồ là những điều kia.

Như đã quá đủ cho một vở hài kịch dài, ông đứng bật dậy, nã nê:

— Ta bảo thật với các người, đứa nào cảm thấy

có thể đòi được một trong 4 điểm vừa nêu ra thì làm ơn ngồi lên ghế này để ta tung hô cho được việc.

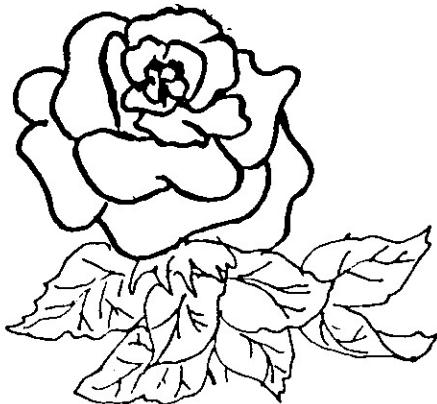
Ông vừa nói vừa đứng lên, tay chỉ vào chiếc ghế có chạm hình đầu rồng to tướng. Một tên thủ hạ Lộ Dung, gương mặt không lấy gì làm sáng sủa cho lắm, nghe thấy thế, liền đứng nhồm dậy định tiến lên chiếc ghế. Cả phòng sững sờ trong giây lát, rồi không ai bảo ai, đồng loạt nhào đến kéo tên đại đột quì mọp xuống đất. Hoàng đế Thạch Đồ Ma nhìn thấy tất cả. Ông lắc đầu ngao ngán bước vội ra ngoài. Đi ngang qua Trảm Quyết Tràng, ông gọi tên Đào Phủ Thủ lại gần, dặn nhỏ:

— Các người dẹp búa chém lại ngay. Ta không muốn bắn búa của Triều đình. Ngũ này chỉ có búa Thiên Lôi mới có kết quả. Vào hỏi quan Giám Lĩnh Nha Thiên Văn cho ta : “Chùng nào trời bắt đầu mưa?”

(Còn nữa)

ÂN NHÂN ỦNG HỘ CHÍNH NGHĨA

Chúng tôi thay mặt toàn thể Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam chân thành cảm ơn sự ủng hộ của quý vị cho tuần báo Chính Nghĩa

Ông Hòa	10.00
1 vị ẩn danh ở Alfred Way	20.00
Ó.B. Vũ Hoài An	20.00
John Nguyễn	10.00
Kim Dung	20.00
Hùng Nguyễn	20.00
Ó.B. Phú	20.00
Bà Thư ở Milpitas	20.00
Ông Quang Vũ ở Santa Ana	20.00
Bà cụ ở Milpitas	20.00
2 em Khanh, Tuấn	50.00
1 vị ẩn danh ở Campbell	20.00
Anh Viện	10.00
Ông Khánh	30.00
Minh Hà	10.00
Nguyễn Thị Kim Oanh	40.00
Phan T. Xuân Mai	40.00
Nguyễn Luông	20.00
Bỏ chung	407.00

